

Επίσημη Εφημερίδα

C 6

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

48ο έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

8 Ιανουαρίου 2005

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2005/C 6/01	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα), της 18ης Νοεμβρίου 2004, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-10/02 και C11/02 (αίτηση του Tribunale amministrativo regionale per la Puglia για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Anna Fascicolo κ.λπ., Enzo De Benedictis κ.λπ. κατά Regione Puglia κ.λπ. (C-10/02) και Grazia Berardi κ.λπ., Lucia Vaira κ.λπ. κατά Azienda Unità Sanitaria Locale BA/4 κ.λπ. (C-11/02) (Ελεύθερη κυκλοφορία των ιατρών — Οδηγίες 86/457/ΕΟΚ και 93/16/ΕΟΚ — Αναγνώριση διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων — Υποχρέωση των κρατών μελών να εξαρτούν την άσκηση της γενικής ιατρικής στο πλαίσιο του εθνικού τους συστήματος κοινωνικής ασφάλισης από την κατοχή ειδικού διπλώματος — Κεκτημένα δικαιώματα — Ισοτιμία της αποκτηθείσας προ της 1ης Ιανουαρίου 1995 επαγγελματικής επάρκειας με το δίπλωμα ειδικής εκπαίδευσης — Κατάρτιση του πίνακα κατατάξεως των γενικών ιατρών για την πλήρωση των θέσεων που διατίθενται σε μια περιφέρεια ανά κατηγορία κατόχων τίτλων)	1
2005/C 6/02	Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως), της 9ης Νοεμβρίου 2004, Στην υπόθεση C-46/02 (αίτηση του Vantaan käräjäoikeus για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Fixtures Marketing Ltd κατά Oy Veikkaus Ab (Οδηγία 96/9/ΕΚ — Νομική προστασία των βάσεων δεδομένων — Δικαίωμα ειδικής φύσεως — Έννοια της επενδύσεως που συνδέεται με την απόκτηση, τον έλεγχο ή την παρουσίαση του περιεχομένου μιας βάσεως δεδομένων — Προγράμματα ποδοσφαιρικών αγώνων — Στοιχήματα)	2
2005/C 6/03	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 11ης Νοεμβρίου 2004, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-183/02 P και C-187/02 P, Daewoo Electronics Manufacturing España SA (Demesa) (C-183/02 P) και Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (C-187/02 P) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Φορολογικά μέτρα — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Νέοι λόγοι)	2
2005/C 6/04	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα), της 28ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση C-185/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Διαχείριση αποβλήτων — Διάθεση των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων — Οδηγία 96/59/ΕΚ)	3

2005/C 6/05	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 11ης Νοεμβρίου 2004, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-186/02 P και C-188/02 P, Ramondín SA, Ramondín Cápsulas SA (C-186/02), Territorio Histórico de Álava Diputación Foral de Álava (C-188/02) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναίρεσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Φορολογικά μέτρα — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Νέοι λόγοι)	3
2005/C 6/06	Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως), της 9ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-203/02 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]: The British Horseracing Board Ltd κ.λπ. κατά William Hill Organization Ltd (Οδηγία 96/9/ΕΚ — Νομική προστασία των βάσεων δεδομένων — Δικαίωμα ειδικής φύσεως — Απόκτηση, έλεγχος ή παρουσίαση του περιεχομένου βάσεως δεδομένων — (Μη) ουσιώδες τμήμα του περιεχομένου μιας βάσεως δεδομένων — Εξαγωγή και επαναχρησιμοποίηση — Κανονική χρήση — Αδικαιολόγητη ζημία του έννομου συμφέροντος κατασκευαστή — Βάση δεδομένων σχετικών με ιπποδρομίες — Κατάλογοι ιπποδρομιών — Στοιχήματα)	4
2005/C 6/07	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα), της 11ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-216/02 (αίτηση του Verwaltungsgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Österreichischer Zuchtverband für Ponys, Kleinpferde und Spezialrassen κατά Burgenländische Landesregierung (Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Ενδοκοινοτικό εμπόριο ιπποειδών — Διαδικασία εγκρίσεως ή αναγνώρισεως οργανισμών και ενώσεων που τηρούν ή συντάσσουν γενεαλογικά βιβλία για τα καταχωρισμένα στα μητρώα ιπποειδή — Άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως 92/353/ΕΟΚ)	5
2005/C 6/08	Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως), της 16ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-245/02 (αίτηση του Korkein oikeus για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Anheuser-Busch Inc. κατά Budějovický Budvar, národní podnik (Συμφωνία για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου — Άρθρα 2, παράγραφος 1, 16, παράγραφος 1, και 70 της συμφωνίας ΔΠΠΕ (TRIPs) — Σήματα — Έκταση του αποκλειστικού δικαιώματος του δικαιούχου του σήματος — Προβαλλόμενη χρήση του σημείου ως εμπορικής επωνυμίας)	5
2005/C 6/09	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 11ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-249/02: Πορτογαλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Γεωργία — Κοινή γεωργική πολιτική — Χρηματοδότηση από το ΕΓΤΠΕ — Πραγματικές δαπάνες ενός κράτους μέλους χαμηλότερες από τις προβλέψεις δαπανών που κοινοποίησε το εν λόγω κράτος μέλος στην Επιτροπή — Εξουσία της Επιτροπής να μειώσει τα ποσά που καταβλήθηκαν ως προκαταβολές — Έγγραφο ενός γενικού διευθυντή της Επιτροπής με το οποίο το κράτος μέλος ενημερώθηκε για την ως άνω μείωση — Πράξη παράγουσα δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα)	6
2005/C 6/10	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα), της 18ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-284/02 (αίτηση του Bundesarbeitsgericht για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως: Land Brandenburg κατά Ursula Sass («Κοινωνική πολιτική — Άνδρες και γυναίκες εργαζόμενοι — Άρθρο 141 ΕΚ — Ισότητα της αμοιβής — Οδηγία 76/207/ΕΟΚ — Ίση μεταχείριση — Άδεια μητρότητας — Μετάβαση σε ανώτερη μισθολογική κατηγορία — Μη λήψη υπόψη ολόκληρης της άδειας μητρότητας που είχε χορηγηθεί δυνάμει της νομοθεσίας της πρώην Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας»)	6
2005/C 6/11	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα), της 18ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-317/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Κοινοτικό καθεστώς αλιείας — Κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 3760/92 και 2847/93 — Υπέρβαση των ποσοστώσεων αλιείας)	7
2005/C 6/12	Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως), της 16ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-327/02 (αίτηση του Rechtbank te 's-Gravenhage για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Lili Georgieva Panayotova κ.λπ. κατά Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Συμφωνίες Συνδέσεως Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων-Βουλγαρίας, Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων-Πολωνίας και Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων-Σλοβακίας — Δικαίωμα εγκαταστάσεως — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα την άνευ εξετάσεως απόρριψη αιτήσεως εκδόσεως άδειας διαμονής με σκοπό την εγκατάσταση, εφόσον ο αιτών δεν διαθέτει άδεια εισόδου)	7

2005/C 6/13	Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως), της 9ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-338/02 (αίτηση του Högsta domstolen για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Fixtures Marketing Ltd κατά Svenska Spel AB (Οδηγία 96/9/EK — Νομική προστασία των βάσεων δεδομένων — Δικαίωμα ειδικής φύσεως — Έννοια της επενδύσεως που συνδέεται με την απόκτηση, τον έλεγχο ή την παρουσίαση του περιεχομένου μιας βάσεως δεδομένων — Προγράμματα ποδοσφαιρικών αγώνων — Στοιχήματα) 8	8
2005/C 6/14	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα), της 18ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-420/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Παράνομη απόθεση στερεών αποβλήτων στη θάση «Πέρα Γαλινοί» — Οδηγία 75/442/ΕΟΚ, περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ — Άρθρα 4 και 9) 9	9
2005/C 6/15	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 11ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-425/02 (αίτηση του Cour administrative για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Johanna Maria Delahaye, σύζυγος Boor, κατά Ministre de la Fonction publique et de la Réforme administrative (Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβίβασης επιχειρήσεως στο Δημόσιο — Δυνατότητα του Δημοσίου να επιβάλει τους κανόνες δημοσίου δικαίου — Μείωση του ύψους των αποδοχών) 9	9
2005/C 6/16	Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως), της 9ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-444/02 (αίτηση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Fixtures Marketing Ltd κατά Οργανισμού Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαίρου ΑΕ (ΟΠΑΠ) (Οδηγία 96/9/EK — Νομική προστασία των βάσεων δεδομένων — Έννοια της βάσεως δεδομένων — Πεδίο εφαρμογής του ειδικής φύσεως δικαιώματος — Προγράμματα ποδοσφαιρικών αγώνων — Στοιχήματα) 10	10
2005/C 6/17	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 11ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-457/02: ποινική δίκη κατά Antonio Niselli (Οδηγίες 75/442/ΕΟΚ και 91/156/ΕΟΚ — Έννοια των αποβλήτων — Κατάλοιπα παραγωγής ή καταναλώσεως δυνάμενα να επαναχρησιμοποιηθούν — Παλαιοσίδηρα) 10	10
2005/C 6/18	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 11ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-467/02 (αίτηση του Verwaltungsgericht Stuttgart για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Inan Cetinkaya κατά Land Baden-Württemberg (Συμφωνία συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Άρθρα 7, πρώτο εδάφιο, και 14, παράγραφος 1, της απόφασης 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Δικαίωμα διαμονής του τέκνου Τούρκου εργαζομένου μετά την ενηλικίωσή του — Προϋποθέσεις εκδόσεως αποφάσεως περί απομακρύνσεως από την επικράτεια — Ποινικές καταδίκες) 11	11
2005/C 6/19	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 11ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-73/03, Βασίλειο της Ισπανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Κρατικές ενισχύσεις — Φορολογικά οφέλη για τη μεταβίβαση γεωργικών εκτάσεων και εκμεταλλεύσεων — Επιδότηση των δανείων και εγγυήσεων προς τους ιδιοκτήτες γεωργικών εκμεταλλεύσεων) 11	11
2005/C 6/20	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 28ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση C-124/03 (με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του College van Beroep voor het bedrijfsleven): Artrada (Freezone) NV, Videmecum BV και Jac. Meisner Internationaal Expeditiebedrijf BV κατά Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees (Υγειονομικός έλεγχος — Παραγωγή και εμπορία νωπού γάλακτος, θερμικά επεξεργασμένου γάλακτος και προϊόντων με βάση το γάλα — Μείγμα αποτελούμενο από ζάχαρη, κακάο και αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη, εισαγόμενο από την Αρούμπα) 12	12
2005/C 6/21	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα), της 18ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-126/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Παράβαση κράτους — Οδηγία 92/50/ΕΟΚ — Δημόσιες συμβάσεις — Υπηρεσίες μεταφοράς απορριμμάτων — Διαδικασία χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως της συμβάσεως — Σύμβαση συναφθείσα από αναθέτουσα αρχή στο πλαίσιο οικονομικής δραστηριότητας υπαγομένης στον ανταγωνισμό — Σύναψη συναφθείσα από αναθέτουσα αρχή προκειμένου να μπορέσει να υποβάλει προσφορά σε διαδικασία συνάψεως συμβάσεως — Δικαιολόγηση των δυνατοτήτων του παρέχοντος υπηρεσίες — Δυνατότητα επικλήσεως των δυνατοτήτων τρίτου — Υπεργολαβία — Συνέπειες αποφάσεως διαπιστώνουσας παράβαση) 12	12

2005/C 6/22	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 28ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση C-148/03 (αίτηση του Oberlandesgericht München για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG κατά Portbridge Transport International BV (Σύμβαση των Βρυξελλών — Άρθρα 20 και 57, παράγραφος 2 — Εναγόμενος-εφεσίβλητος που δεν παρίσταται στη διαδικασία — Εναγόμενος-εφεσίβλητος που έχει την κατοικία του στο έδαφος άλλου συμβαλλόμενου κράτους — Σύμβαση της Γενεύης περί του συμβολαίου διεθνούς οδικής μεταφοράς εμπορευμάτων — Σύγκρουση συμβάσεων) 13	13
2005/C 6/23	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα), της 11ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-171/03 (αίτηση του College van Beroep voor het bedrijfsleven για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Maatschap Toeters, M. C. Verberk κατά Productschap Vee en Vlees (Βόειο κρέας — Πριμοδότηση για την πρόωρη διάθεση μόσχων στην αγορά — Προθεσμία υποβολής της αιτήσεως πριμοδοτήσεως — Τρόπος υπολογισμού της προθεσμίας — Κύρος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3886/92) 13	13
2005/C 6/24	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα), της 18ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-284/03 (αίτηση του Cour d'appel de Bruxelles για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): État belge κατά Temco Europe SA (Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Άρθρο 13, Β, στοιχείο β) — Πράξεις που απαλλάσσονται από τον φόρο — Μίσθωση ακινήτων — Σύμβαση προσωρινής κατοχής) 14	14
2005/C 6/25	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 28ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση C-357/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 98/24/EK — Προστασία της υγείας και ασφαλείας των εργαζομένων — Κίνδυνοι οφειλόμενοι σε χημικούς παράγοντες κατά την εργασία — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά της στο σύνολο του οικείου κράτους μέλους) 14	14
2005/C 6/26	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 28ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση C-360/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2000/39/EK — Προστασία της υγείας και ασφαλείας των εργαζομένων — Κίνδυνοι οφειλόμενοι σε χημικούς παράγοντες στον τόπο εργασίας — Καθορισμός οριακών τιμών επαγγελματικής έκθεσης — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά της στο σύνολο του οικείου κράτους μέλους) 15	15
2005/C 6/27	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 28ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση C-421/03, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/18/EK — Σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο) 15	15
2005/C 6/28	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 18ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-422/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/18/EK — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο) 16	16
2005/C 6/29	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 28ης Οκτωβρίου 2004, Στην υπόθεση C-460/03, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2000/53/EK — Οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους — Μη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο) 16	16
2005/C 6/30	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα), της 18ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-482/03, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/14/EK — Κοινωνικοί σιδηρόδρομοι — Κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών, τιμολόγηση για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής και πιστοποίηση ασφαλείας — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο) 16	16
2005/C 6/31	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 28ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση C-497/03, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 28 EK — Μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος — Εμπόριο συμπληρωμάτων διατροφής μέσω ταχυδρομείου — Απαγόρευση) 17	17

2005/C 6/32	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 28ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση C-505/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ποιότητα του πόσιμου νερού — Οδηγία 80/778/ΕΟΚ)	17
2005/C 6/33	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 28ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση C-4/04, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 98/44/ΕΚ — Έννομη προστασία των βιοτεχνολογικών εφευρέσεων — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο)	18
2005/C 6/34	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 28ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση C-5/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Γερμανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 98/44/ΕΚ — Έννομη προστασία των βιοτεχνολογικών εφευρέσεων — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο)	18
2005/C 6/35	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα), της 18ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-78/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 96/61/ΕΚ — Ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης)	18
2005/C 6/36	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα), της 18ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-79/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2002/40/ΕΚ — Μη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο)	19
2005/C 6/37	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 18ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-116/04, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/17/ΕΚ — Εξυγίανση και εκκαθάριση των ασφαλιστικών επιχειρήσεων — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο)	19
2005/C 6/38	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα), της 18ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-143/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας — Μη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο)	20
2005/C 6/39	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 18ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-164/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/17/ΕΚ — Εξυγίανση και εκκαθάριση των ασφαλιστικών επιχειρήσεων — Μη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας)	20
2005/C 6/40	Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 22ας Ιουνίου 2004, στην υπόθεση C-151/03 P: Karl L. Meyer κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναίρεσης — Αγωγή αποζημίωσης — Αποκατάσταση της ζημίας προκληθείσας από υπηρεσιακό πταίσμα της Επιτροπής — Εφαρμογή των αποφάσεων περί συνδέσεως των χωρών ΥΧΕ)	21
2005/C 6/41	Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα), της 5ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση C-192/03 P: Alcon Inc κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), Dr. Robert Winzer Pharma GmbH (Αναίρεση — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 40/94 — Ακυρότητα του κοινοτικού σήματος — Άρθρο 51 του κανονισμού 40/94 — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ), του κανονισμού 40/94 — Διακριτικός χαρακτήρας αποκτηθείς λόγω της χρήσεώς του — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 — Λεκτικό σήμα «BSS»)	21
2005/C 6/42	Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα), της 12ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση C-352/03 P: Pietro Del Vaglio κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναίρεσης — Υπάλληλοι — Συντάξεις — Αλλαγή χώρας κατοικίας — Εφαρμοστέος διορθωτικός συντελεστής — Αίτηση αναίρεσης εν μέρει προδήλως अपαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)	22

2005/C 6/43	Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα), της 1ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση C-480/03 (αίτηση εκδότης προδικαστικής αποφάσεως του Cour d'arbitrage): Hugo Clerens, b.v.b.a. Valkeniersgilde, κατά Περιφέρειας της Βαλονίας, Conseil des ministres (Άρθρο 104, παράγραφος 3 του κανονισμού διαδικασίας — Οδηγία 79/409/ΕΟΚ — Διατήρηση άγριων πτηνών — Είδη που έχουν γεννηθεί και εκτραφεί σε αιχμαλωσία) 22	22
2005/C 6/44	Υπόθεση C-418/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου 2004 22	22
2005/C 6/45	Υπόθεση C-427/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 5 Οκτωβρίου 2004 24	24
2005/C 6/46	Υπόθεση C-438/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour d'appel de Bruxelles (ένατο τμήμα) με απόφαση της 14ης Οκτωβρίου 2004 στην υπόθεση Mobistar SA κατά Institut Belge des Services Postaux et des Telecommunications, με συντομία IBPT, παρισταμένων των Belgacom Mobile και Base SA 24	24
2005/C 6/47	Υπόθεση C-439/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour de cassation de Belgique (πρώτο τμήμα), με απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 2004 στην υπόθεση Axel Kittel κατά Βελγικού Δημοσίου 25	25
2005/C 6/48	Υπόθεση C-440/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, που υπέβαλε το Cour de cassation του Βελγίου (πρώτο τμήμα), με απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 2004 στην υπόθεση Βελγικό Δημόσιο κατά Recolta Recycling, εταιρείας περιορισμένης ευθύνης 25	25
2005/C 6/49	Υπόθεση C-443/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) με απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2004 στην υπόθεση H. A. Solleveld κατά Inspecteur van de Belastingdienst-ondernemingen Amersfoort 26	26
2005/C 6/50	Υπόθεση C-444/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2004 στην υπόθεση J. E. van den Hout — van Eijnsbergen κατά Inspecteur van de Belastingdienst-ondernemingen Leiden 26	26
2005/C 6/51	Υπόθεση C-446/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, που υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Ηνωμένο Βασίλειο), με απόφαση της 13ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση Test Claimants in the FII Group Litigation κατά Commissioners of Inland Revenue 26	26
2005/C 6/52	Υπόθεση C-452/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Frankfurt am Main, με απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2004 στην υπόθεση Fidium Finanz AG κατά Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht 28	28
2005/C 6/53	Υπόθεση C-453/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε με διάταξη της 31ης Αυγούστου 2004 το Landgericht Berlin στο πλαίσιο της υποθέσεως εμπορικού μητρώου innoventif Limited, διάδικος: η innoventif Limited 29	29
2005/C 6/54	Υπόθεση C-455/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 28 Οκτωβρίου 2004 30	30
2005/C 6/55	Υπόθεση C-457/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 29 Οκτωβρίου 2004 30	30
2005/C 6/56	Υπόθεση C-462/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 25 Οκτωβρίου 2004 30	30

2005/C 6/57	Υπόθεση C-467/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε η Audiencia Provincial de Málaga (πρώτο τμήμα) με διάταξη της 8ης Ιουλίου 2004, στο πλαίσιο εκδικάσεως εφέσεως που άσκησαν οι G. Francesco Gasparini κ.λπ. κατά της διατάξεως της 21ης Νοεμβρίου 2003 περί ποινικής διώξεως 31	31
2005/C 6/58	Υπόθεση C-472/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 4 Νοεμβρίου 2004 31	31
2005/C 6/59	Υπόθεση C-476/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 12 Νοεμβρίου 2004 32	32
2005/C 6/60	Διαγραφή της υποθέσεως C-67/03 32	32
2005/C 6/61	Διαγραφή της υποθέσεως C-93/04 32	32
2005/C 6/62	Διαγραφή της υποθέσεως C-117/04 32	32
2005/C 6/63	Διαγραφή της υποθέσεως C-118/04 32	32
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2005/C 6/64	Απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 28ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Ντάμπινγκ — Επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ — Ηλεκτρονικοί ζυγοί προελεύσεως Κίνας — Καθεστώς επιχειρήσεως που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς — Προσδιορισμός της ζημίας — Αιτιώδης συνάφεια — Δικαιώματα άμυνας) 33	33
2005/C 6/65	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 26ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση T-207/02, Nicoletta Falcone κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Γενικός διαγωνισμός — Αποκλεισμός από τις γραπτές εξετάσεις λόγω της βαθμολογίας που επετεύχθη κατά τη διαδικασία προεπιλογής — Προβαλλόμενη παρανομία της προκηρύξεως του διαγωνισμού) 33	33
2005/C 6/66	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 28ης Οκτωβρίου 2004, στις συνεκδ. υποθ. T-219/02 και T-337/02, Olga Lutz Herrera κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλική — Γενικός διαγωνισμός — Αποκλεισμός από τις δοκιμασίες διαγωνισμού — Ανακοίνωση διαγωνισμού — Όριο ηλικίας) 34	34
2005/C 6/67	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 26ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση T-55/03, Philippe Brendel κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Διορισμός — Κατάταξη σε βαθμό και κλιμάκιο — Αναγνώριση αρχαιότητας στο κλιμάκιο — Αγωγή αποζημιώσεως) 34	34
2005/C 6/68	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 28ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση T-76/03, Herbert Meister κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Υπάλληλοι — Τοποθέτηση προϊσταμένου σε νέα θέση εργασίας — Συμφέρον της υπηρεσίας — Αντιστοιχία των θέσεων εργασίας — Δικαίωμα της ελευθερίας εκφράσεως — Υποχρέωση αρωγής — Αιτιολογία — Δικαίωμα ακροάσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη) 35	35
2005/C 6/69	Διάταξη του Πρωτοδικείου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση T-394/02, Arnaldo Lucaccioni κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Σύνταξη — Διαδικασία κατασχέσεως του μισθού — Εκτέλεση αποφάσεως εθνικού δικαστηρίου) 35	35
2005/C 6/70	Διάταξη του Πρωτοδικείου, της 14ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση T-3/03, Everlast World's Boxing Headquarters Corporation κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Μερική άρνηση καταχωρίσεως — Ανάκληση της αιτήσεως — Κατάργηση της δίκης) 36	36

2005/C 6/71	Διάταξη του Πρωτοδικείου, της 27ης Σεπτεμβρίου 2004, στην υπόθεση T-108/04, Nikolaus Steininger κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Εκθεση εξελίξεως της σταδιοδρομίας — Μείωση των μονάδων βαθμολογίας — Κατάργηση δικής)	36
2005/C 6/72	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου, της 15ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση T-193/04 R, Hans-Martin Tillack κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ασφαλιστικά μέτρα — Αίτηση προσωρινών μέτρων και αναστολής εκτελέσεως)	36
2005/C 6/73	Υπόθεση T-322/03: Προσφυγή της Telefon und Buch Verlagsgesellschaft m.b.H. κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 19 Σεπτεμβρίου 2003	37
2005/C 6/74	Υπόθεση T-382/04: Προσφυγή της Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading B.V. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 23 Σεπτεμβρίου 2004	37
2005/C 6/75	Υπόθεση T-387/04: Προσφυγή της EnBW Energie Baden-Württemberg AG κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 27 Σεπτεμβρίου 2004	38
2005/C 6/76	Υπόθεση T-393/04: Προσφυγή του Dirk Klaas κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η οποία ασκήθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 2004	39
2005/C 6/77	Υπόθεση T-396/04: Προσφυγή της SOFFASS SpA κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), ασκηθείσα στις 4 Οκτωβρίου 2004	39
2005/C 6/78	Υπόθεση T-399/04: Προσφυγή της Scandlines Sverige AB κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 7 Οκτωβρίου 2004	40
2005/C 6/79	Υπόθεση T-419/04: Προσφυγή της Nadine Schmit κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία ασκήθηκε στις 8 Οκτωβρίου 2004	40
2005/C 6/80	Υπόθεση T-421/04: Προσφυγή του José Antonio Carreira κατά του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Ασφάλεια και την Υγεία στο Χώρο Εργασίας, που ασκήθηκε στις 11 Οκτωβρίου 2004	41
2005/C 6/81	Υπόθεση T-432/04: Προσφυγή του Walter Parlante κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2004	41
2005/C 6/82	Υπόθεση T-433/04: Προσφυγή της Angela Davi κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2004	42
2005/C 6/83	Υπόθεση T-434/04: Προσφυγή του Alex Milbert κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2004	42
2005/C 6/84	Υπόθεση T-435/04: Προσφυγή του Manuel Simões Dos Santos κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2004	43
2005/C 6/85	Υπόθεση T-436/04: Προσφυγή του Carlos Sánchez Ferriz κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 26 Οκτωβρίου 2004	43
2005/C 6/86	Υπόθεση T-437/04: Προσφυγή του Holger Standertskjöld-Nordenstam κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε την 1η Νοεμβρίου 2004	44
2005/C 6/87	Υπόθεση T-438/04: Προσφυγή της Elke Huober κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 29 Οκτωβρίου 2004	44
2005/C 6/88	Υπόθεση T-441/04: Προσφυγή του Jean Claude Heyraud κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 2 Νοεμβρίου 2004	45

2005/C 6/89	Υπόθεση T-442/04: Προσφυγή της Andrea Walderdorff κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 5 Νοεμβρίου 2004	45
2005/C 6/90	Υπόθεση T-463/04: Προσφυγή της Danish Management A/S κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 2 Δεκεμβρίου 2004	46
2005/C 6/91	Υπόθεση T-464/04: Προσφυγή της Imrala κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 3 Δεκεμβρίου 2004	46

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

.....

III Πληροφορίες

2005/C 6/92	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> ΕΕ C 314 της 18.12.2004	48
-------------	--	----

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 18ης Νοεμβρίου 2004

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-10/02 και C11/02 (αίτηση του Tribunale amministrativo regionale per la Puglia για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Anna Fascicolo κ.λπ., Enzo De Benedictis κ.λπ. κατά Regione Puglia κ.λπ. (C-10/02) και Grazia Berardi κ.λπ., Lucia Vaira κ.λπ. κατά Azienda Unità Sanitaria Locale BA/4 κ.λπ. (C-11/02) ⁽¹⁾

(Ελεύθερη κυκλοφορία των ιατρών — Οδηγίες 86/457/ΕΟΚ και 93/16/ΕΟΚ — Αναγνώριση διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων — Υποχρέωση των κρατών μελών να εξαρτούν την άσκηση της γενικής ιατρικής στο πλαίσιο του εθνικού τους συστήματος κοινωνικής ασφάλισης από την κατοχή ειδικού διπλώματος — Κεκτημένα δικαιώματα — Ισοτιμία της αποκτηθείσας προ της 1ης Ιανουαρίου 1995 επαγγελματικής επάρκειας με το δίπλωμα ειδικής εκπαίδευσης — Κατάρτιση του πίνακα κατατάξεως των γενικών ιατρών για την πλήρωση των θέσεων που διατίθενται σε μια περιφέρεια ανά κατηγορία κατόχων τίτλων)

(2005/C 6/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-10/02 και C-11/02, με αντικείμενο αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής απόφασης δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, τις οποίες υπέβαλε το Tribunale amministrativo regionale per la Puglia (Ιταλία), με αποφάσεις της 10ης Οκτωβρίου 2001, που περιήλθαν στο Δικαστήριο στις 15 Ιανουαρίου 2002, στο πλαίσιο των υποθέσεων Anna Fascicolo κ.λπ., Enzo De Benedictis κ.λπ. κατά Regione Puglia, Maria Paciolla, Assessorato alla Sanità e Servizi Sociali della Regione Puglia, Coordinatore del Settore Sanità, Azienda Unità Sanitaria Locale BR/1, Felicia Galietti κ.λπ., Azienda Unità Sanitaria Locale BA/4, Madia Evangelina Magrì, Azienda Unità Sanitaria Locale BA/1, Azienda Unità Sanitaria Locale BA/3 (C-10/02), και Grazia Berardi κ.λπ., Lucia Vaira κ.λπ. κατά Azienda Unità Sanitaria Locale BA/4, Angelo Michele Cea, Scipione De Mola, Francesco d'Argento, Azienda Unità Sanitaria Locale FG/2, Antonella Battista κ.λπ., Nicola Brunetti κ.λπ., Azienda Unità Sanitaria Locale BA/3, Azienda Unità Sanitaria Locale FG/3, Erasmo Fiorentino (C-11/

02), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, S. von Bahr και K. Schiemann (εισηγητή), δικαστές, γενική εισαγγελέας: J. Kokott, γραμματέας: M. Múgica Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 18 Νοεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το άρθρο 36, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/16/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, για τη διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας των ιατρών και της αμοιβαίας αναγνώρισης των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων, δεν επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να αναγνωρίζουν, όσον αφορά την πρόσβαση στις θέσεις γενικών ιατρών, την αποκτηθείσα προ της 1ης Ιανουαρίου 1995 επάρκεια για την άσκηση της δραστηριότητας του γενικού ιατρού στο πλαίσιο του εθνικού συστήματος υγείας ως ισοτιμία με την απόκτηση του πιστοποιητικού ειδικής εκπαίδευσης στη γενική ιατρική.
- 2) Το άρθρο 36, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/16 δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να παρέχουν στους ιατρούς που είναι κάτοχοι του πιστοποιητικού ειδικής εκπαίδευσης στη γενική ιατρική και, παράλληλα, κάτοχοι, στις 31 Δεκεμβρίου 1994, της επάρκειας για την άσκηση της δραστηριότητας του γενικού ιατρού στο πλαίσιο του εθνικού συστήματος υγείας:

— δυνατότητα προσβάσεως σε σημαντικότερο αριθμό θέσεων από αυτόν που προορίζεται, αντιστοίχως, για τους κατόχους του εν λόγω πιστοποιητικού ή τους ιατρούς με επαγγελματική επάρκεια, επιτρέποντάς τους να υποβάλλουν ταυτόχρονα υποψηφιότητα και για τις δύο κατηγορίες των προς πλήρωση θέσεων,

— μια ακόμη ευνοϊκότερη μεταχείριση, αναγνωρίζοντάς τους, σε περίπτωση υποβολής υποψηφιότητας για θέσεις που προορίζονται για ιατρούς που, την 31η Δεκεμβρίου 1994, κατέχουν επαγγελματική επάρκεια, τα πρόσθετα μόρια που χορηγούνται για την απόκτηση του εν λόγω πιστοποιητικού.

⁽¹⁾ ΕΕ C 68 της 16.3.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 9ης Νοεμβρίου 2004

Στην υπόθεση C-46/02 (αίτηση του Vantaan käräjäoikeus για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Fixtures Marketing Ltd κατά Oy Veikkaus Ab ⁽¹⁾)

(Οδηγία 96/9/ΕΚ — Νομική προστασία των βάσεων δεδομένων — Δικαίωμα ειδικής φύσεως — Έννοια της επενδύσεως που συνδέεται με την απόκτηση, τον έλεγχο ή την παρουσίαση του περιεχομένου μιας βάσεως δεδομένων — Προγράμματα ποδοσφαιρικών αγώνων — Στοιχήματα)

(2005/C 6/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική)

Στην υπόθεση C-46/02, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Vantaan käräjäoikeus (Φινλανδία), με απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2002, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 18 Φεβρουαρίου 2002, στο πλαίσιο της δικής Fixtures Marketing Ltd κατά Oy Veikkaus Ab, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas και K. Lenaerts (εισηγητή), προέδρους τμήματος, τον J.-P. Puissochet, τον R. Schintgen, την N. Colneric και τον J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματείς: Múgica Arzamendi και M.-F. Contet, κύριες υπάλληλοι διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Νοεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η έννοια της επενδύσεως που συνδέεται με την απόκτηση του περιεχομένου μιας βάσεως δεδομένων κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1996, σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων, πρέπει να νοείται ως σημαίνουσα τα μέσα που χρησιμοποιούνται για την αναζήτηση υφισταμένων στοιχείων και τη συγκέντρωσή τους στην εν λόγω βάση. Η έννοια αυτή δεν περιλαμβάνει τα μέσα που χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία των στοιχείων που συνιστούν το περιεχόμενο μιας βάσεως δεδομένων. Στο πλαίσιο της καταρτίσεως ενός προγράμματος ποδοσφαιρικών συναντήσεων για τη διοργάνωση πρωταθλημάτων ποδοσφαίρου, η έννοια αυτή δεν αφορά συνενώς τα μέσα που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των ημερομηνιών, των ωραρίων και των ζευγών των ομάδων που αφορούν τις διάφορες συναντήσεις των πρωταθλημάτων αυτών.

⁽¹⁾ EE C 109 της 4.5.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 11ης Νοεμβρίου 2004

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-183/02 P και C-187/02 P, Daewoo Electronics Manufacturing España SA (Demesa) (C-183/02 P) και Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (C-187/02 P) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾)

(Αίτηση ανατρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Φορολογικά μέτρα — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Νέοι λόγοι)

(2005/C 6/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-183/02 P και C-187/02 P, με αντικείμενο δύο αιτήσεις ανατρέσεως δυνάμει του άρθρου 49 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, ασκηθείσες αντιστοίχως στις 15 και 16 Μαΐου 2002, Daewoo Electronics Manufacturing España SA (Demesa), με έδρα τη Vitoria (Ισπανία) (δικηγόροι: A. Creus Carreras και B. Uriarte Valiente) (C-183/02 P) Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (δικηγόροι: A. Creus Carreras, B. Uriarte Valiente και Bravo-Ferrer Delgado) (C-187/02 P) υποστηριζόμενο από την Comunidad Autónoma del País Vasco (δικηγόρος: E. Garayar Gutiérrez), όπου οι έτεροι διάδικοι είναι η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: F. Santaolalla Gadea και J. L. Buendía Sierra) Asociación Nacional de Fabricantes de Electrodomésticos de Línea Blanca (ANFEL), με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), και το Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED), με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή) και N. Colneric, δικαστές, γενική εισαγγελέας: J. Kokott, γραμματέας: M. Múgica Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 11 Νοεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Συνεκδικάζει τις υποθέσεις C-183/02 P και C-187/02 P προς έκδοση ενιαίας αποφάσεως.
- 2) Απορρίπτει τις αιτήσεις ανατρέσεως.
- 3) Οι ανααιρεσείουσες φέρουν, εκτός των δικών τους εξόδων, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- 4) Η Comunidad Autónoma del País Vasco φέρει τα έξοδά της.

⁽¹⁾ EE C 180 της 27.7.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

(δεύτερο τμήμα)

της 28ης Οκτωβρίου 2004

της 11ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-185/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας ⁽¹⁾

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-186/02 P και C-188/02 P, Ramondín SA, Ramondín Cápsulas SA (C-186/02), Territorio Histórico de Álava Diputación Foral de Álava (C-188/02) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Διαχείριση αποβλήτων — Διάθεση των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων — Οδηγία 96/59/ΕΚ)

(Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Φορολογικά μέτρα — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Νέοι λόγοι)

(2005/C 6/04)

(2005/C 6/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση C-185/02, με αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, που κατατέθηκε στις 17 Μαΐου 2002, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: A. Caeiros), κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωποι: L. Fernandes, M. Telles Romão και J. Lois), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Borg Barthet, προέδρου τμήματος, S. Von Bahr και J. Malenovský (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 28 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-186/02 P και C-188/02 P, με αντικείμενο δύο αιτήσεις αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 49 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, ασκηθείσες αντιστοίχως στις 15 και 16 Μαΐου 2002, Ramondín SA, με έδρα το Logroño (Ισπανία) και Ramondín Cápsulas SA, με έδρα τη Laguardia (Ισπανία) (δικηγόρος: J. Lazcano-Iturburu Ayestaran) C-186/02 P, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (δικηγόροι: A. Creus Carreras, B. Uriarte Valiente και Bravo-Ferrer Delgado) C-188/02 P, όπου οι έτεροι διάδικοι είναι η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: F. Santaolalla Gadea και J. L. Buendía Sierra) υποστηριζόμενη από την Comunidad Autónoma de La Rioja, (δικηγόρος: J. M. Criado Gámez), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή) και N. Colneric, δικαστές, γενική εισαγγελέας: J. Kokott, γραμματέας: M. Múgica Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 11 Νοεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη ανακοινώνοντας στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τα σχέδια και τις γενικές κατευθύνσεις που προβλέπονται στο άρθρο 11 της οδηγίας 96/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 1996, για τη διάθεση των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων (PCB/PCT), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω διάταξη.

1) Συνεκδικάζει τις υποθέσεις C-186/02 P και C-188/02 P προς έκδοση ενιαίας αποφάσεως.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

2) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως.

3) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και η Πορτογαλική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

3) Οι αναιρεσιόντες φέρουν, εκτός των δικών τους εξόδων, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και η Comunidad Autónoma de La Rioja.

⁽¹⁾ ΕΕ C 180 της 27.7.2002.

⁽¹⁾ ΕΕ C 191 της 10.8.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 9ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-203/02 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]: The British Horseracing Board Ltd κ.λπ. κατά William Hill Organization Ltd ⁽¹⁾

(Οδηγία 96/9/ΕΚ — Νομική προστασία των βάσεων δεδομένων — Δικαίωμα ειδικής φύσεως — Απόκτηση, έλεγχος ή παρουσίαση του περιεχομένου βάσεως δεδομένων — (Μη) ουσιώδες τμήμα του περιεχομένου μιας βάσεως δεδομένων — Εξαγωγή και επαναχρησιμοποίηση — Κανονική χρήση — Αδικαιολόγητη ζημία του έννομου συμφέροντος κατασκευαστή — Βάση δεδομένων σχετικών με ιπποδρομίες — Κατάλογοι ιπποδρομιών — Στοιχήματα)

(2005/C 6/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση C-203/02, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο), με απόφαση της 24ης Μαΐου 2002, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 31 Μαΐου 2002, στο πλαίσιο της δίκης The British Horseracing Board Ltd κ.λπ. κατά William Hill Organization Ltd, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, Ρ. Jann, C. W. A. Timmermans, Α. Rosas και Κ. Lenaerts (εισηγητή), προέδρους τμήματος, τον J.-P. Puissochet, τον R. Schintgen, την Ν. Colneric και τον J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματείς: María Múgica Arzamendi και M.-F. Contet, κύριες υπάλληλοι διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Νοεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Η έννοια της επενδύσεως που συνδέεται με την απόκτηση του περιεχομένου μιας βάσεως δεδομένων κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/9/ΕΟΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1996, σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων, πρέπει να νοείται ως δηλούσα τα μέσα που χρησιμοποιούνται για την αναζήτηση υφισταμένων ανεξάρτητων στοιχείων και τη συγκέντρωσή τους στην εν λόγω βάση. Δεν περιλαμβάνει τα μέσα που χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία των στοιχείων που συναποτελούν το περιεχόμενο μιας βάσεως δεδομένων.

Η έννοια της επενδύσεως που συνδέεται με τον έλεγχο του περιεχομένου της βάσεως δεδομένων, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 9/96, πρέπει να νοείται ως σημαίνουσα τα μέσα που χρησιμοποιούνται, προκειμένου να εξασφαλισθεί η πιστότητα των πληροφοριών που περιέχονται στην εν λόγω βάση, για τον έλεγχο της ακρίβειας των αναζητούμενων στοιχείων, κατά τη δημιουργία της βάσεως αυτής, καθώς και κατά την περίοδο λειτουργίας της. Μέσα που χρησιμοποιούνται για πράξεις ελέγχου κατά το στάδιο της δημιουργίας

για στοιχεία τα οποία στη συνέχεια συγκεντρώνονται σε βάση δεδομένων δεν εμπίπτουν στην έννοια αυτή.

Τα μέσα που χρησιμοποιούνται για την κατάρτιση καταλόγου των αλόγων που συμμετέχουν σε μια ιπποδρομία και για τους ελέγχους που εντάσσονται στο πλαίσιο αυτό δεν αποτελούν επένδυση που συνδέεται με την απόκτηση και τον έλεγχο της ακρίβειας του περιεχομένου της βάσεως δεδομένων στην οποία περιλαμβάνεται ο κατάλογος αυτός.

2) Οι έννοιες της εξαγωγής και της επαναχρησιμοποίησης, κατά την έννοια του άρθρου 7 της οδηγίας 9/96, πρέπει να θεωρηθεί ότι αναφέρονται σε κάθε χωρίς προηγούμενη άδεια πράξη ιδιοποίησης και διαθέσεως στο κοινό του συνόλου ή μέρους του περιεχομένου βάσεως δεδομένων. Οι έννοιες αυτές δεν προϋποθέτουν άμεση πρόσβαση στην οικεία βάση δεδομένων.

Το γεγονός ότι ο δημιουργός έχει επιτρέψει την πρόσβαση στο περιεχόμενο της βάσεως δεδομένων στο κοινό δεν επηρεάζει το δικαίωμά του να απαγορεύει τις πράξεις εξαγωγής ή/και επαναχρησιμοποίησης του συνόλου ή ουσιώδους μέρους μιας βάσεως δεδομένων.

3) Η έννοια του ουσιώδους, κατά ποσοτική αξιολόγηση, μέρους του περιεχομένου της βάσεως, κατά την έννοια του άρθρου 7 της οδηγίας 96/9, αναφέρεται στον όγκο των δεδομένων της βάσεως που έχουν εξαχθεί ή επαναχρησιμοποιηθεί και πρέπει να αξιολογείται σε σχέση με τον όγκο του συνολικού περιεχομένου της βάσεως.

Η έννοια του ουσιώδους, κατά ποιοτική αξιολόγηση, μέρους του περιεχομένου της βάσεως αναφέρεται στο μέγεθος της επενδύσεως που συνδέεται με την απόκτηση, τον έλεγχο ή την παρουσίαση του περιεχομένου του αντικείμενου της εξαγωγής ή/και της επαναχρησιμοποίησης, ανεξαρτήτως του αν το αντικείμενο αυτό αντιπροσωπεύει ποσοτικώς ουσιώδες μέρος του γενικού περιεχομένου της προστατευομένης βάσεως δεδομένων.

Στην έννοια του μη ουσιώδους μέρους του περιεχομένου μιας βάσεως δεδομένων εμπίπτει κάθε μέρος που δεν ανταποκρίνεται στην έννοια του ουσιώδους μέρους, αξιολογούμενου τόσο ποσοτικώς όσο και ποιοτικώς.

4) Η απαγόρευση του άρθρου 7, παράγραφος 5, της οδηγίας 9/96 αφορά τις χωρίς προηγούμενη άδεια πράξεις εξαγωγής και επαναχρησιμοποίησης οι οποίες, διά του σωρευτικού τους αποτελέσματος, αποσκοπούν στην ανασύσταση ή/και στη διάθεση στο κοινό, χωρίς άδεια του δημιουργού της βάσεως δεδομένων, του συνόλου ή ουσιώδους μέρους του περιεχομένου της εν λόγω βάσεως, και οι οποίες θίγουν, έτσι, σοβαρά την επένδυση του προσώπου αυτού.

⁽¹⁾ EE C 180 της 27.7.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 11ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-216/02 (αίτηση του Verwaltungsgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Österreichischer Zuchtverband für Ponys, Kleinpferde und Spezialrassen κατά Burgenländische Landesregierung⁽¹⁾

(Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Ενδοκοινοτικό εμπόριο ιπποειδών — Διαδικασία εγκρίσεως ή αναγνώρισεως οργανισμών και ενώσεων που τηρούν ή συντάσσουν γενεαλογικά βιβλία για τα καταχωρισμένα στα μητρώα ιπποειδή — Άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως 92/353/ΕΟΚ)

(2005/C 6/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-216/02, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υποβλήθηκε από το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία), με απόφαση της 23ης Μαΐου 2002, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 12 Ιουνίου 2002, στη διαδικασία Österreichischer Zuchtverband für Ponys, Kleinpferde und Spezialrassen κατά Burgenländische Landesregierung, παρεμβαίνουν: Österreichischer Shetlandponyzuchtverband, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, A. Rosas (εισηγητή) και R. Silva de Lapuerta, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 11 Νοεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α), της αποφάσεως 92/353/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 11ης Ιουνίου 1992, για τον καθορισμό των κριτηρίων έγκρισης ή αναγνώρισης των οργανώσεων και ενώσεων που τηρούν ή συντάσσουν γενεαλογικά βιβλία για τα καταχωρημένα ιπποειδή, έχει την έννοια ότι όταν συντρέχει μία ή περισσότερες από τις περιστάσεις που μνημονεύει η διάταξη αυτή, οι ήδη αναγνωρισμένες ή επίσημα εγκεκριμένες οργανώσεις ή ενώσεις για μια φυλή ιπποειδών δεν έχουν το δικαίωμα να απαιτήσουν από τις αρμόδιες αρχές να αρνηθούν την αναγνώριση ή την έγκριση νέας ενώσεως ή οργανώσεως που τηρεί ή συντάσσει γενεαλογικά βιβλία για την ίδια φυλή.
- 2) Το κοινοτικό δίκαιο δεν αντικείται στη νομοθεσία κράτους μέλους που δεν παρέχει στις υπάρχουσες ενώσεις ή οργανώσεις οι οποίες αντιτάχθηκαν στην αναγνώριση νέας ένωσης ή οργάνωσης, ένδικο βοήθημα κατά της αποφάσεως περί εγκρίσεως των αρμοδίων εθνικών αρχών.

(¹) ΕΕ C 191 της 10.8.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 16ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-245/02 (αίτηση του Korkein oikeus για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Anheuser-Busch Inc. κατά Budějovický Budvar, národní podnik⁽¹⁾

(Συμφωνία για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου — Άρθρο 2, παράγραφος 1, 16, παράγραφος 1, και 70 της συμφωνίας ΔΠΠΕ (TRIPS) — Σήματα — Έκταση του αποκλειστικού δικαιώματος του δικαιούχου του σήματος — Προβαλλόμενη χρήση του σημείου ως εμπορικής επωνυμίας)

(2005/C 6/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική)

Στην υπόθεση C-245/02, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Korkein oikeus (Φινλανδία), με απόφαση της 3ης Ιουλίου 2002, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 5 Ιουλίου 2002, στο πλαίσιο της υποθέσεως Anheuser-Busch Inc. κατά Budějovický Budvar, národní podnik, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans (εισηγητή), A. Rosas και R. Silva de Lapuerta, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues και K. Schiemann, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: M. Múgica Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 16 Νοεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Συμφωνία για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου (Συμφωνία ΔΠΠΕ), η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1 Γ της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, που εγκρίθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας, καθόσον αφορά τα θέματα που εμπíπτουν στις αρμοδιότητές της, με την απόφαση 94/800/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, εφαρμόζεται σε περίπτωση συγκρούσεως μεταξύ ενός σήματος και ενός σημείου που φέρεται ότι θίγει το σήμα αυτό, όταν η εν λόγω σύγκρουση άρχισε πριν από την ημερομηνία εφαρμογής της Συμφωνίας ΔΠΠΕ, συνεχίστηκε όμως και μετά την ημερομηνία αυτή.
- 2) Μια εμπορική επωνυμία μπορεί να αποτελεί σημείο υπό την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, της Συμφωνίας για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου (Συμφωνία ΔΠΠΕ). Η διάταξη αυτή αποκλείει στο να παράσχει στον δικαιούχο ενός σήματος το αποκλειστικό δικαίωμα να εμποδίζει την εκ μέρους τρίτου χρησιμοποίηση του σήματος αν η χρησιμοποίηση αυτή θίγει ή μπορεί να θίξει τις λειτουργίες του σήματος, ιδίως την ουσιαστική λειτουργία του που είναι να εγγυάται στους καταναλωτές την προέλευση του προϊόντος.

Οι εξαιρέσεις που προβλέπει το άρθρο 17 της Συμφωνίας για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου (Συμφωνία ΔΠΠΕ) αποσκοπούν ιδίως στο να παράσχουν τη δυνατότητα στον τρίτο να χρησιμοποιεί σημείο ταυτόσημο ή παρόμοιο προς σήμα προκειμένου να δηλώσει την εμπορική επωνυμία του ή τη διεύθυνσή του, υπό την προϋπόθεση όμως ότι η χρησιμοποίηση αυτή είναι σύμφωνη προς τα χρηστά συναλλακτικά ήθη που ισχύουν στη βιομηχανία και το εμπόριο.

3) Μια εμπορική επωνυμία που ούτε έχει καταχωριστεί ούτε έχει καθιερωθεί με τη χρήση εντός του κράτους μέλους στο οποίο έχει καταχωριστεί ένα σήμα του οποίου ζητείται η προστασία έναντι της ανωτέρω εμπορικής επωνυμίας μπορεί να θεωρηθεί ως προϋφιστάμενο δικαίωμα υπό την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, τρίτη περίοδος, της Συμφωνίας για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου (Συμφωνία ΔΠΠΕ) αν ο δικαιούχος της εμπορικής επωνυμίας έχει ένα εμπύκτον στο καθ' ύλην και στο *ratione temporis* πεδίο εφαρμογής της εν λόγω συμφωνίας δικαίωμα που γεννήθηκε πριν από το δικαίωμα επί του σήματος με το οποίο το δικαίωμα αυτό προβάλλεται ότι έρχεται σε σύγκρουση και που του παρέχει τη δυνατότητα να χρησιμοποιεί ένα σημείο ταυτόσημο ή παρόμοιο προς το ως άνω σήμα.

(¹) ΕΕ C 219 du 14.9.2002.

1) Ακυρώνει την απόφαση που περιέχεται στο έγγραφο του Γενικού Διευθυντή της Γενικής Διευθύνσεως Γεωργίας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 18ης Απριλίου 2002, η οποία έχει ως αντικείμενο τη μείωση των συμφωνηθεισών για το οικονομικό έτος 2002 χρηματικών προκαταβολών, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 39, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1750/1999 της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1257/1999 του Συμβουλίου για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) 1763/2001 της Επιτροπής, της 6ης Σεπτεμβρίου 2001.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 219 της 14.9.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 11ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-249/02: Πορτογαλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Γεωργία — Κοινή γεωργική πολιτική — Χρηματοδότηση από το ΕΓΤΠΕ — Πραγματικές δαπάνες ενός κράτους μέλους χαμηλότερες από τις προβλέψεις δαπανών που κοινοποίησε το εν λόγω κράτος μέλος στην Επιτροπή — Εξουσία της Επιτροπής να μειώσει τα ποσά που καταβλήθηκαν ως προκαταβολές — Έγγραφο ενός γενικού διευθυντή της Επιτροπής με το οποίο το κράτος μέλος ενημερώθηκε για την ως άνω μείωση — Πράξη παράγουσα δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα)

(2005/C 6/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Στην υπόθεση C-249/02, με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, ασκηθείσα την 1η Ιουλίου 2002, Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: L. Fernandes, επικουρούμενος από τους C. Botelho Moniz και E. Maia Cadete) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: L. Visaggio, επικουρούμενος από τον N. Castro Marques), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, J.-P. Puissochet (εισηγητή), R. Schintgen και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: M. Múgica Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 11 Νοεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 18ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-284/02 (αίτηση του *Bundesarbeitsgericht* για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως: *Land Brandenburg* κατά *Ursula Sass*) (¹)

(«Κοινωνική πολιτική — Άνδρες και γυναίκες εργαζόμενοι — Άρθρο 141 ΕΚ — Ισότητα της αμοιβής — Οδηγία 76/207/ΕΟΚ — Ίση μεταχείριση — Άδεια μητρότητας — Μετάβαση σε ανώτερη μισθολογική κατηγορία — Μη λήψη υπόψη ολόκληρης της άδειας μητρότητας που είχε χορηγηθεί δυνάμει της νομοθεσίας της πρώην Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας»)

(2005/C 6/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-284/02, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το *Bundesarbeitsgericht* (Γερμανία), με απόφαση της 21ης Μαρτίου 2002, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 2 Αυγούστου 2002, στο πλαίσιο της δίκης *Land Brandenburg* κατά *Ursula Sass*, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, A. Rosas, (εισηγητή), R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: F. Contet, κυρία υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 18 Νοεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Αντίκειται προς την οδηγία 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας, το να αποκλείεται από μία συλλογική σύμβαση, όπως η Bundes- Angestelltentarifvertrag-Ost (συλλογική σύμβαση των επί συμβάσει υπαλλήλων του δημόσιου τομέα της Ανατολικής Γερμανίας) ο συνυπολογισμός στην απαιτούμενη περίοδο του τμήματος της περιόδου κατά την οποία μία εργαζόμενη γυναίκα έχει τύχει, σύμφωνα με τη νομοθεσία της πρώην ΛΔΓ, αδειας μητρότητας η οποία υπερβαίνει την περίοδο προστασίας που προβλέπεται από τη νομοθεσία της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, στην οποία και παραπέμπει η εν λόγω σύμβαση, εφόσον οι στόχοι και ο σκοπός κάθε μιας από τις δυο αυτές άδειες ανταποκρίνονται στους στόχους της προστασίας της γυναικείας όσον αφορά την εγκυμοσύνη και τη μητρότητα, προστασία που έχει καθιερωθεί με το άρθρο 3 της εν λόγω οδηγίας. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές.

(¹) ΕΕ C 261 της 26.10.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 18ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-317/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Κοινοτικό καθεστώς αλιείας — Κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 3760/92 και 2847/93 — Υπέρβαση των ποσοτώσεων αλιείας)

(2005/C 6/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση C-317/02, με αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως, δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, που ασκήθηκε στις 11 Σεπτεμβρίου 2002, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπρόσωποι: K. Fitch και T. Van Rijn, και, στη συνέχεια, ο τελευταίος και ο B. Doherty) κατά Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: D. O'Hagan, επικουρούμενος από τον A. Borg Barthet (εισηγητής) πρόεδρος τμήματος, S. Von Bahr και J. Malenovsky, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε, στις 18 Νοεμβρίου 2004, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Η Ιρλανδία,

- μη θεσπίζοντας τα κριτήρια και τις εκτελεστικές λεπτομέρειες για την χρήση της ποσοτώσεως αλιείας που της είχε χορηγηθεί,
- μη διασφαλίζοντας την τήρηση των κοινοτικών κανόνων σχετικά με τη συντήρηση των ζώντων υδροβίων πόρων μέσω ελέγχου των αλιευτικών δραστηριοτήτων, δια της κατάλληλης επιθεωρήσεως των εκφορτώσεων και της δηλώσεως των αλιευμάτων καθώς και με άλλους ελέγχους που προβλέπονται από τους ισχύοντες κοινοτικούς κανονισμούς,

— μη απαγορεύοντας προσωρινώς την αλιευτική δραστηριότητα των φερόντων τη σημαία της ή νηολογηθέντων στο έδαφος της σκαφών όταν οι χορηγηθείσες σ' αυτήν ποσοτώσεις λογίζονταν ως εξαντληθείσες,

— και μη θέτοντας σε κίνηση διοικητική ή ποινική διαδικασία κατά των πλοιάρχων σκαφών που είχαν παραβεί τους εν λόγω κανονισμούς ή κατά παντός υπευθύνου της παραβάσεως,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 9, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3760/92 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση κοινοτικού συστήματος αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, καθώς και 2, 21 και 31 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2847/93 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1993, για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου της κοινής πολιτικής αλιείας.

2) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 261 της 26.10.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 16ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-327/02 (αίτηση του Rechtbank te 's-Gravenhage για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Lili Georgieva Panayotova κ.λπ. κατά Minister voor Vreemdelingen-zaken en Integratie (¹)

(Συμφωνίες Συνδέσεως Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων-Βουλγαρίας, Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων-Πολωνίας και Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων-Σλοβακίας — Δικαίωμα εγκαταστάσεως — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα την άνευ εξετάσεως απόρριψη αιτήσεως εκδόσεως άδειας διαμονής με σκοπό την εγκατάσταση, εφόσον ο αιτών δεν διαθέτει άδεια εισόδου)

(2005/C 6/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση C-327/02, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Rechtbank te 's-Gravenhage (Κάτω Χώρες), με απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2002 που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 18 Σεπτεμβρίου 2002, στο πλαίσιο της υποθέσεως Lili Georgieva Panayotova, Radostina Markova Kalcheva, Izabella Malgorzata Lis, Lubica Sopova, Izabela Leokadia Topa, Jolanta Monika Rusiecka κατά Minister voor Vreemdelingen-zaken en Integratie, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas και R. Silva de Lapuerta, προέδρους τμήματος, J.-P. Puissochet (εισηγητή), R. Schintgen, S. von Bahr και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 16 Νοεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Το άρθρο 45, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 59, παράγραφος 1, της ευρωπαϊκής συμφωνίας μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Βουλγαρίας, αφετέρου, η οποία εγκρίθηκε με την απόφαση 94/908/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1994, το άρθρο 44, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 58, παράγραφος 1, της ευρωπαϊκής συμφωνίας μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Πολωνίας, αφετέρου, η οποία εγκρίθηκε με την απόφαση 93/743/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΚ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1993, καθώς και το άρθρο 45, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 59, παράγραφος 1, της ευρωπαϊκής συμφωνίας για την εγκαθίδρυση σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Σλοβακικής Δημοκρατίας, αφετέρου, η οποία εγκρίθηκε με την απόφαση 94/909/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1994, δεν απαγορεύουν κατ' αρχήν νομοθεσία κράτους μέλους η οποία προβλέπει σύστημα προηγούμενου ελέγχου που εξαρτά την πρόσβαση στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλος με σκοπό την εγκατάσταση υπό την ιδιότητα μη μισθωτού εργαζομένου από τη χορήγηση άδειας εισόδου από τις διπλωματικές ή προξενικές αρχές του κράτους μέλους αυτού στη χώρα καταγωγής ή συνήθους διαμονής του ενδιαφερομένου. Ένα τέτοιο σύστημα μπορεί νομίμως να εξαρτά τη χορήγηση της εν λόγω άδειας από την προϋπόθεση ότι ο αιτών αποδεικνύει ότι έχει πράγματι την πρόθεση να αναλάβει μη μισθωτή δραστηριότητα, χωρίς ταυτόχρονη άσκηση μισθωτής εργασίας ή τη συνδρομή δημοσίου ταμείου, ότι διαθέτει εξ αρχής επαρκείς οικονομικούς πόρους για την άσκηση της εν λόγω δραστηριότητας, καθώς και ότι έχει εύλογες πιθανότητες επιτυχίας. Το εν λόγω σύστημα χορηγήσεως αδειών εισόδου πρέπει να βασίζεται σε διαδικασία ευχερώς προσιτή και ικανή να διασφαλίζει στους ενδιαφερομένους ότι η αίτησή τους πρόκειται να εξεταστεί εντός εύλογης προθεσμίας και με αντικειμενικότητα, ενώ η τυχόν άρνηση εγκρίσεώς της πρέπει να μπορεί να αμφισβητείται μέσω ένδικης προσφυγής.

2) Οι εν λόγω διατάξεις των Συμφωνιών Συνδέσεως πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύουν κατ' αρχήν εθνική νομοθεσία που προβλέπει ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής απορρίπτουν την υποβαλλόμενη στην επικράτειά τους αίτηση εκδόσεως άδειας διαμονής με σκοπό την εγκατάσταση δυνάμει των ως άνω συμφωνιών, εφόσον ο αιτών δεν διαθέτει την απαιτούμενη κατά τη νομοθεσία αυτή άδεια εισόδου.

3) Δεν ασκεί, συναφώς, επιρροή το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος ισχυρίζεται ότι πληροί σαφώς και προδήλως τις ουσιαστικές προϋποθέσεις για τη λήψη άδειας εισόδου και άδειας διαμονής με σκοπό την εγκατάσταση, ούτε το γεγονός ότι ο εν λόγω ενδιαφερόμενος, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεώς του, διαμένει νομίμως στο κράτος μέλος υποδοχής υπό ιδιότητα άλλη πλην του μη μισθωτού εργαζομένου, εφόσον πιθανολογείται ότι η αίτηση αυτή δεν πληροί τις ρητές προϋποθέσεις από τις οποίες έχει εξαρτηθεί η είσοδος του ενδιαφερομένου στο εν λόγω κράτος μέλος και ιδίως αυτές που αφορούν την επιτρεπόμενη διάρκεια της διαμονής του.

(¹) ΕΕ C 274 της 9.11.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 9ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-338/02 (αίτηση του Högsta domstolen για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Fixtures Marketing Ltd κατά Svenska Spel AB (¹)

(Οδηγία 96/9/ΕΚ — Νομική προστασία των βάσεων δεδομένων — Δικαίωμα ειδικής φύσεως — Έννοια της επενδύσεως που συνδέεται με την απόκτηση, τον έλεγχο ή την παρουσίαση του περιεχομένου μιας βάσεως δεδομένων — Προγράμματα ποδοσφαιρικών αγώνων — Στοιχήματα)

(2005/C 6/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική)

Στην υπόθεση C-338/02, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Högsta domstolen (Σουηδία), με απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2002, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 23 Σεπτεμβρίου 2002, στο πλαίσιο της δικής Fixtures Marketing Ltd κατά Svenska Spel AB, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, Ρ. Jann, C. W. A. Timmermans, Α. Rosas και Κ. Lenaerts (εισηγητή), πρόεδρους τμήματος, τον J.-P. Puissechet, τον R. Schintgen, την Ν. Colneric και τον J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματείς: Múgica Arzamendi και Μ.-F. Contet, κύριες υπάλληλοι διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Νοεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η έννοια της επενδύσεως που συνδέεται με την απόκτηση του περιεχομένου μιας βάσεως δεδομένων κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1996, σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων, πρέπει να νοείται ως σημαίνουσα τα μέσα που χρησιμοποιούνται για την αναζήτηση υφισταμένων στοιχείων και τη συγκέντρωσή τους στην εν λόγω βάση. Η έννοια αυτή δεν περιλαμβάνει τα μέσα που χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία των στοιχείων που συνιστούν το περιεχόμενο μιας βάσεως δεδομένων. Στο πλαίσιο της καταρτίσεως ενός προγράμματος ποδοσφαιρικών συναντήσεων για τη διοργάνωση πρωταθλημάτων ποδοσφαίρου, η έννοια αυτή δεν αφορά συνεπώς τα μέσα που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των ημερομηνιών, των ωραρίων και των ζευγών των ομάδων που αφορούν τις διάφορες συναντήσεις των πρωταθλημάτων αυτών.

(¹) ΕΕ C 274 της 9.11.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 18ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-420/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (1)

(Παράβαση κράτους μέλους — Παράνομη απόθεση στερεών αποβλήτων στη θάλασσα «Πέρα Γαλινοί» — Οδηγία 75/442/ΕΟΚ, περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ — Άρθρα 4 και 9)

(2005/C 6/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-420/02, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 21 Νοεμβρίου 2002, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Μ. Κωνσταντινίδη) κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (εκπρόσωπος: Ε. Σκανδάλου), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους Ρ. Jann, πρόεδρο τμήματος, R. Silva de Lapuerta (εισηγήτρια), Κ. Lenaerts, S. von Bahr και Κ. Schiemann, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: Μ. Μύγικα Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 18 Νοεμβρίου απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσει ότι η διάθεση ή η αξιοποίηση των στερεών αποβλήτων που αποτίθενται στη θάλασσα «Πέρα Γαλινοί» της εδαφικής περιφέρειας του νομού Ηρακλείου θα πραγματοποιείται χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η υγεία του ανθρώπου, χωρίς να δημιουργείται κίνδυνος για το νερό, τον αέρα ή το έδαφος, ούτε για την πανίδα και τη χλωρίδα, και χωρίς να προκαλούνται ενοχλήσεις από τον θόρυβο ή τις οσμές, και χορηγώντας άδεια για τη λειτουργία αυτής της εγκαταστάσεως μη περιέχουσα τα απαραίτητα στοιχεία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 4 και 9 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(1) ΕΕ C 31 της 8.2.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 11ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-425/02 (αίτηση του Cour administrative για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Johanna Maria Delahaye, σύζυγος Boor, κατά Ministre de la Fonction publique et de la Réforme administrative (1)

(Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεως επιχειρήσεως στο Δημόσιο — Δυνατότητα του Δημοσίου να επιβάλει τους κανόνες δημοσίου δικαίου — Μείωση του ύψους των αποδοχών)

(2005/C 6/15)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-425/02, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, ασκηθείσα από το Cour administrative (Λουξεμβούργο), με απόφαση της 21ης Νοεμβρίου 2002, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 25 Νοεμβρίου 2002, στο πλαίσιο της δίκης Johanna Maria Delahaye, σύζυγος Boor, κατά Ministre de la Fonction publique et de la Réforme administrative, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann και N. Colneric (εισηγήτρια), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: Ρ. Léger, γραμματέας: Μ. Μύγικα Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 11 Νοεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η οδηγία 77/187/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 1977, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση μεταβιβάσεως επιχειρήσεως από νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου προς το Δημόσιο, δεν απαγορεύει καθ' αρχήν στο Δημόσιο, ως νέο εργοδότη, να προβεί σε μείωση του ύψους της αμοιβής των ενδιαφερόμενων εργαζομένων προκειμένου να συμμορφωθεί προς τους σχετικούς με τους δημοσίου υπαλλήλους ισχύοντες εθνικούς κανόνες. Πάντως, οι αρμόδιες αρχές που καλούνται να εφαρμόσουν και να ερμηνεύσουν τους εν λόγω κανόνες οφείλουν να το πράξουν, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της οδηγίας 77/187, συνυπολογίζοντας στο μέτρο του δυνατού την αρχαιότητα ιδίως του εργαζομένου, στο μέτρο που, βάσει των εθνικών κανόνων που διέπουν την υπηρεσιακή κατάσταση των δημοσίων υπαλλήλων, λαμβάνεται υπόψη η αρχαιότητα του δημοσίου υπαλλήλου για τον υπολογισμό της αμοιβής του. Στην περίπτωση που ένας τέτοιος υπολογισμός καταλήγει σε ουσιαστική μείωση των αποδοχών του ενδιαφερομένου, η μείωση αυτή συνιστά ουσιώδη μεταβολή των όρων εργασίας εις βάρος των επηρεαζόμενων από τη μεταβίβαση εργαζομένων, οπότε η λόγω αυτού καταγγελία της συμβάσεώς τους εργασίας πρέπει να θεωρηθεί ως επελθούσα εξαιτίας του εργοδότη, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 77/187.

(1) ΕΕ C 19 της 25.1.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 9ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-444/02 (αίτηση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως):
Fixtures Marketing Ltd κατά Οργανισμού Προγνωστικών
Αγώνων Ποδοσφαιρού ΑΕ (ΟΠΑΠ) ⁽¹⁾

(Οδηγία 96/9/ΕΚ — Νομική προστασία των βάσεων
δεδομένων — Έννοια της βάσεως δεδομένων — Πεδίο
εφαρμογής του ειδικής φύσεως δικαιώματος — Προγράμ-
ματα ποδοσφαιρικών αγώνων — Στοιχήματα)

(2005/C 6/16)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-444/02, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, με απόφαση της 11ης Ιουλίου 2002, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 9 Δεκεμβρίου 2002, στο πλαίσιο της δίκης Fixtures Marketing Ltd κατά Οργανισμού Προγνωστικών Αγώνων Ποδοσφαιρού ΑΕ (ΟΠΑΠ), το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas και Κ. Lenaerts (εισηγητή), προέδρους τμήματος, τον J.-P. Puissochet, τον R. Schintgen, την N. Colneric και τον J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματείς: Μίγικα Arzamendi και Μ.-F. Contet, κύριες υπάλληλοι διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Νοεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η έννοια της βάσεως δεδομένων, κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 96/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1996, σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων, αφορά κάθε συλλογή περιέχουσα έργα, δεδομένα ή άλλα στοιχεία, τα οποία μπορούν να χωριστούν τα μεν από τα δε χωρίς να επηρεαστεί η αξία του περιεχομένου τους, και περιλαμβάνουσα μια μέθοδο ή ένα σύστημα, οποιασδήποτε φύσεως, που να καθιστά δυνατή την ανεύρεση εκάστου των συστατικών της στοιχείων.

Ένα πρόγραμμα ποδοσφαιρικών συναντήσεων όπως τα επίμαχα στην υπόθεση της κύριας δίκης συνιστά βάση δεδομένων κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 96/9.

Η έννοια της επενδύσεως που συνδέεται με την απόκτηση του περιεχομένου μιας βάσεως δεδομένων κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/9 πρέπει να νοείται ως σημαίνουσα τα μέσα που χρησιμοποιούνται για την αναζήτηση υφισταμένων στοιχείων και τη συγκέντρωσή τους στην εν λόγω βάση. Η έννοια αυτή δεν περιλαμβάνει τα μέσα που χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία των στοιχείων που συνιστούν το περιεχόμενο μιας βάσεως δεδομένων. Στο πλαίσιο της καταρτίσεως ενός προγράμματος ποδοσφαιρικών συναντήσεων για τη διοργάνωση πρωταθλημάτων ποδοσφαιρού, η έννοια αυτή δεν αφορά συνεπώς τα μέσα που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των ημερομηνιών, των ωραρίων και των ζευγών των ομάδων που αφορούν τις διάφορες συναντήσεις των πρωταθλημάτων αυτών.

⁽¹⁾ EE C 31 της 8.2.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 11ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-457/02: ποινική δίκη κατά Antonio
Niselli ⁽¹⁾

(Οδηγίες 75/442/ΕΟΚ και 91/156/ΕΟΚ — Έννοια των
αποβλήτων — Κατάλοιπα παραγωγής ή καταναλώσεως
δυνάμενα να επαναχρησιμοποιηθούν — Παλαισιόδερα)

(2005/C 6/17)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση C-457/02, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Tribunale penale di Terni (Ιταλία), με διάταξη της 20ής Νοεμβρίου 2002, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 18 Δεκεμβρίου 2002, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης κατά Antonio Niselli, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann και J.-P. Puissochet (εισηγητή), δικαστές, γενική εισαγγελέας: J. Kokott, γραμματέας: Μ. Μίγικα Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 11 Νοεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ο ορισμός του αποβλήτου κατά το άρθρο 1, στοιχείο α), πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991, και με την απόφαση 96/350/ΕΚ της Επιτροπής, της 24ης Μαΐου 1996, δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει, περιοριστικώς, τις ουσίες ή αντικείμενα που προορίζονται ή υπόκεινται στις διαδικασίες διαθέσεως ή αξιοποιήσεως που απαριθμούνται στα παραρτήματα II Α και II Β της εν λόγω οδηγίας ή σε ισοδύναμου ισχύος καταλόγους, ή εκείνες των οποίων ο κάτοχος έχει την πρόθεση ή την υποχρέωση να τις απορρίψει.
- 2) Η έννοια του αποβλήτου, όπως αυτή χρησιμοποιείται στο άρθρο 1, στοιχείο α), πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 75/442, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156 και με την απόφαση 96/350, δεν πρέπει να ερμηνεύεται ως αποκλειούσα το σύνολο των καταλοίπων παραγωγής ή καταναλώσεως που μπορούν ή έχουν επαναχρησιμοποιηθεί στο πλαίσιο ενός κύκλου παραγωγής ή καταναλώσεως, είτε χωρίς προηγούμενη επεξεργασία και χωρίς να βλάπτεται το περιβάλλον, είτε κατόπιν προηγούμενης επεξεργασίας, χωρίς, πάντως, να απαιτείται διαδικασία αξιοποιήσεως, κατά την έννοια του παραρτήματος II Β της εν λόγω οδηγίας.

⁽¹⁾ EE C 31 της 8.2.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 11ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-467/02 (αίτηση του Verwaltungsgericht Stuttgart για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Inan Cetinkaya κατά Land Baden-Württemberg ⁽¹⁾

(Συμφωνία συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Άρθρα 7, πρώτο εδάφιο, και 14, παράγραφος 1, της απόφασης 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Δικαίωμα διαμονής του τέκνου Τούρκου εργαζομένου μετά την ενηλικίωσή του — Προϋποθέσεις εκδόσεως αποφάσεως περί απομακρύνσεως από την επικράτεια — Ποινικές καταδίκες)

(2005/C 6/18)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-467/02, που έχει ως αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Stuttgart (Γερμανία), με απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2002, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 27 Δεκεμβρίου 2002, στο πλαίσιο της δίκης Inan Cetinkaya κατά Land Baden-Württemberg, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή) R. Schintgen και την N. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: M. Múgica Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 11 Νοεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο της απόφασης 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, για την προώθηση της συνδέσεως την οποία εξέδωσε το συμβούλιο συνδέσεως, που συστάθηκε με τη συμφωνία συνδέσεως μεταξύ Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, έχει την έννοια ότι καλύπτει την περίπτωση του ενήλικα, τέκνου Τούρκου εργαζομένου που είναι ή υπήρξε ενταγμένος στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής ακόμη και αν το τέκνο αυτό γεννήθηκε και διαμένει έκτοτε στο κράτος αυτό.
- 2) Το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80 δεν επιτρέπει να περιορίζονται, λόγω παρατεταμένης απουσίας από την αγορά εργασίας, τα δικαιώματα που παρέχει η διάταξη αυτή στον Τούρκο υπήκοο ο οποίος βρίσκεται στην κατάσταση του I. Cetinkaya, κατόπιν της καταδίκης σε ποινή φυλακίσεως ακολουθούμενη από θεραπευτική αγωγή αποτοξίνωσης.

- 3) Το άρθρο 14 της απόφασης 1/80 δεν επιτρέπει να μη λαμβάνουν υπόψη τα εθνικά δικαστήρια, όταν εξετάζουν τη νομιμότητα του μέτρου της απελάσεως Τούρκου υπηκόου, τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν μετά την τελευταία απόφαση των αρμοδίων αρχών και τα οποία δεν επιτρέπουν πλέον περιορισμό των δικαιωμάτων του ενδιαφερομένου κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης.

⁽¹⁾ EE C 70 της 22.3.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 11ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-73/03, Βασίλειο της Ισπανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Φορολογικά οφέλη για τη μεταβίβαση γεωργικών εκτάσεων και εκμεταλλεύσεων — Επιδότηση των δανείων και εγγυήσεων προς τους ιδιοκτήτες γεωργικών εκμεταλλεύσεων)

(2005/C 6/19)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση C-73/03, με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 230, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, που κατατέθηκε στις 19 Φεβρουαρίου 2003, Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: S. Ortiz Vaamonde) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: J. L. Buendía Sierra), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet, S. von Bahr (εισηγητή), J. Malenovský και U. Løhmus, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 11 Νοεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 101 της 26.4.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 28ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση C-124/03 (με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του College van Beroep voor het bedrijfsleven): Artrada (Freezone) NV, Videmecum BV και Jac. Meisner Internationaal Expeditiebedrijf BV κατά Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees ⁽¹⁾

(Υγειονομικός έλεγχος — Παραγωγή και εμπορία νωπού γάλακτος, θερμικά επεξεργασμένου γάλακτος και προϊόντων με βάση το γάλα — Μείγμα αποτελούμενο από ζάχαρη, κακάο και αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη, εισαγόμενο από την Αρούμπα)

(2005/C 6/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση C-124/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, υποβληθείσα από το College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες), με απόφαση της 11ης Μαρτίου 2003, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 20 Μαρτίου 2003, στη διαδικασία Artrada (Freezone) NV, Videmecum BV και Jac. Meisner Internationaal Expeditiebedrijf BV κατά Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) συγκείμενο από τους Α. Rosas, πρόεδρο τμήματος (εισηγητή), R. Schintgen και Ν. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: Μ. Poiares Maduro, γραμματέας: F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε, στις 28 Οκτωβρίου 2004, απόφαση με το εξής διατακτικό:

- 1) Το άρθρο 2, σημείο 2, της οδηγίας 92/46/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1992, για τη θέσπιση των υγειονομικών κανόνων για την παραγωγή και την εμπορία νωπού γάλακτος, θερμικά επεξεργασμένου γάλακτος και προϊόντων με βάση το γάλα, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το «γάλα που προορίζεται για την παρασκευή προϊόντων με βάση το γάλα» δεν περιλαμβάνει τα γαλακτοκομικά συστατικά ενός προϊόντος που περιέχει επίσης και άλλα συστατικά, μη γαλακτοκομικά, εφόσον μάλιστα το γαλακτοκομικό συστατικό δεν μπορεί να διαχωριστεί από τα μη γαλακτοκομικά.
- 2) Το άρθρο 2, σημείο 4, της οδηγίας 92/46 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο όρος «προϊόντα με βάση το γάλα» αφορά τόσο τα τελικά προϊόντα όσο και τα ημικατεργασμένα προϊόντα που πρέπει ακόμη να υποστούν επεξεργασία προτού πωληθούν στον καταναλωτή. Σε μια τέτοια περίπτωση, ως προς το ημικατεργασμένο προϊόν πρέπει να εξετάζεται αν το γάλα που περιέχεται στο προϊόν αυτό αποτελεί ουσιώδες συστατικό του, είτε λόγω της ποσότητάς του είτε λόγω των χαρακτηριστικών που προσδίδει στο προϊόν. Προς τούτο, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα χαρακτηριστικά και οι αντικειμενικές ιδιότητες του ημικατεργασμένου προϊόντος κατά τη στιγμή της εισαγωγής του, ιδίως δε το ποσοστό γάλακτος ή γαλακτοκομικού προϊόντος που περιέχεται στο ημικατεργασμένο προϊόν, η χρήση για την οποία αυτό προορίζεται ή η γεύση του.

(1) ΕΕ C 146 της 21.6.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 18ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-126/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους — Οδηγία 92/50/ΕΟΚ — Δημόσιες συμβάσεις — Υπηρεσίες μεταφοράς απορριμμάτων — Διαδικασία χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως της συμβάσεως — Σύμβαση συναφθείσα από αναθέτουσα αρχή στο πλαίσιο οικονομικής δραστηριότητας υπαγομένης στον ανταγωνισμό — Σύναψη συναφθείσα από αναθέτουσα αρχή προκειμένου να μπορέσει να υποβάλει προσφορά σε διαδικασία συνάψεως συμβάσεως — Δικαιολόγηση των δυνατοτήτων του παρέχοντος υπηρεσίες — Δυνατότητα επικλήσεως των δυνατοτήτων τρίτου — Υπεργολαβία — Συνέπειες αποφάσεως διαπιστώνουσας παράβαση)

(2005/C 6/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-126/03, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 20 Μαρτίου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Κ. Wiedner, κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκπροσωπούμενης από τον W.-D. Plessing, επικουρούμενο από τον Η.-J. Prieß, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους Ρ. Jann (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, Α. Rosas, Ρ. Silva de Lapuerta, Κ. Lenaerts και Κ. Schiemanν δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: Η. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε, στις 18 Νοεμβρίου 2004, απόφαση με το εξής διατακτικό:

- 1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εφόσον η σύμβαση μεταφοράς απορριμμάτων από τα σημεία απορριμψέων στην περιφέρεια Donauwald μέχρι τον κεντρικό σταθμό κεντρικής επεξεργασίας του Βορείου Μονάχου ανατέθηκε από τον Δήμο Μονάχου κατά παράβαση των διαδικαστικών κανόνων που προβλέπονται στο άρθρο 8 της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών, σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφος 1, την εν λόγω οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

(1) ΕΕ C 146 της 21.6.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 28ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση C-148/03 (αίτηση του Oberlandesgericht München για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG κατά Portbridge Transport International BV ⁽¹⁾)

(Σύμβαση των Βρυξελλών — Άρθρα 20 και 57, παράγραφος 2 — Εναγόμενος-εφεσίβλητος που δεν παρίσταται στη διαδικασία — Εναγόμενος-εφεσίβλητος που έχει την κατοικία του στο έδαφος άλλου συμβαλλόμενου κράτους — Σύμβαση της Γενεύης περί του συμβολαίου διεθνούς οδικής μεταφοράς εμπορευμάτων — Σύγκρουση συμβάσεων)

(2005/C 6/22)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-148/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης, κατ' εφαρμογή του πρωτοκόλλου της 3ης Ιουνίου 1971 για την ερμηνεία από το Δικαστήριο της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht München (Γερμανία), με απόφαση της 27ης Μαρτίου 2003, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 31 Μαρτίου 2003, στο πλαίσιο της δίκης Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG κατά Portbridge Transport International BV, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas, προεδρεύοντα του τρίτου τμήματος, R. Schintgen (εισηγητή) και N. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 28 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 57, παράγραφος 2, στοιχείο α), της Συμβάσεως των Βρυξελλών της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως τροποποιήθηκε με τη Σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, με τη Σύμβαση της 25ης Οκτωβρίου 1982 για την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας, με τη Σύμβαση της 26ης Μαΐου 1989 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και με τη Σύμβαση της 29ης Νοεμβρίου 1996 για την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους, ενώπιον του οποίου ενάγεται πρόσωπο διαμένον στο έδαφος άλλου συμβαλλόμενου κράτους, μπορεί να στηρίξει τη δικαιοδοσία του σε ειδική σύμβαση της οποίας είναι επίσης συμβαλλόμενο μέρος το πρώτο κράτος και η οποία περιέχει ειδικούς κανόνες περί δικαιοδοσίας, ακόμη και όταν ο εναγόμενος-εφεσίβλητος δεν προβάλλει ισχυρισμούς επί της ουσίας στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας.

(¹) ΕΕ C 146 της 21.6.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 11ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-171/03 (αίτηση του College van Beroep voor het bedrijfsleven για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Maatschap Toeters, M. C. Verberk κατά Productschap Vee en Vlees ⁽¹⁾)

(Βόειο κρέας — Πριμοδότηση για την πρόωρη διάθεση μόσχων στην αγορά — Προθεσμία υποβολής της αιτήσεως πριμοδοτήσεως — Τρόπος υπολογισμού της προθεσμίας — Κύρος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3886/92)

(2005/C 6/23)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση C-171/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες), με απόφαση της 13ης Απριλίου 2003 που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 14 Απριλίου 2003, στο πλαίσιο της δίκης Maatschap Toeters, M. C. Verberk, δραστηριοποιούμενη υπό την εμπορική επωνυμία «Verberk-Voeten», κατά Productschap Vee en Vlees, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, A. Rosas (εισηγητή) και R. Silva de Lapuerta, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 11 Νοεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1 α) Το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο γ), του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1182/71 του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1971, περί καθορισμού των κανόνων που εφαρμόζονται στις προθεσμίες, ημερομηνίες και διορίες, έχει την έννοια ότι η προσδιοριζόμενη κατά εβδομάδες προθεσμία, όπως είναι η προβλεπόμενη στο άρθρο 50α του κανονισμού ΕΟΚ 3886/92 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1992, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής όσον αφορά τα καθεστώτα επιδοτήσεων που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) 805/68 του Συμβουλίου για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 1244/82 και (ΕΟΚ) 714/89, όπως αυτός τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2311/96 της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, λήγει με την παρέλευση της τελευταίας ώρας της ημέρας της τελευταίας εβδομάδας που φέρει την ίδια ονομασία με την ημέρα κατά την οποία έλαβε χώρα η σφαγή.

β) Όταν εφαρμόζει το άρθρο 50α του κανονισμού 3886/92, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να προσδιορίζει τον χρόνο υποβολής αιτήσεως πριμοδοτήσεως σύμφωνα με τους εθνικούς δικονομικούς κανόνες που ισχύουν στην εσωτερική έννομη τάξη του επί εθνικών προθεσμιών που είναι παρεμφερείς σε θέματα αιτήσεων.

- γ) Το άρθρο 50α του κανονισμού 3886/92 έχει την έννοια ότι αίτηση πρωτοδική μπορεί να εκληφθεί ως «υποβληθείσα» εμπροθέσμως μόνον οσάκις περιέρχεται στην αρμόδια αρχή πριν από τη λήξη της προθεσμίας.
- 2) Η εξέταση του υποβληθέντος ερωτήματος δεν έφερε στο φως κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του άρθρου 50α, παράγραφος 1, του κανονισμού 3886/92 στον βαθμό που αποκλείει πλήρως τον αιτούμενο από το πλεονέκτημα της πρωτοδικήσεως σε περίπτωση υπερβάσεως της προθεσμίας υποβολής της αιτήσεως, ανεξάρτητα από τη φύση και τη σπουδαιότητα της εν λόγω υπερβάσεως της προθεσμίας.

(¹) ΕΕ C 146 της 21.6.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 18ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-284/03 (αίτηση του Cour d'appel de Bruxelles για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): État belge κατά Temco Europe SA (¹)

(Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Άρθρο 13, Β, στοιχείο β) — Πράξεις που απαλλάσσονται από τον φόρο — Μίσθωση ακινήτων — Σύμβαση προσωρινής κατοχής)

(2005/C 6/24)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-284/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο), με απόφαση της 19ης Ιουνίου 2003, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 2 Ιουλίου 2003, στο πλαίσιο της διαδικασίας État belge κατά Temco Europe SA, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, A. Rosas (εισηγητή), R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 18 Νοεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 13, Β, στοιχείο β), της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι συνιστούν πράξεις «μίσθωσης ακινήτων» κατά την έννοια της ως

άνω διατάξεως οι πράξεις με τις οποίες μια εταιρία παραχωρεί ταυτόχρονα, με διαφορετικές συμβάσεις σε συνδεδεμένες με αυτή εταιρίες, ένα προσωρινό δικαίωμα κατοχής του ιδίου ακινήτου έναντι καταβολής αντιτίμου καθοριζόμενου κυρίως σε συνάρτηση με την καταλαμβανόμενη επιφάνεια και όταν οι ως άνω συμβάσεις, όπως αυτές εκτελούνται, έχουν κατ' ουσίαν ως αντικείμενο την παθητική διάθεση χώρων ή επιφανειών ακινήτων, έναντι χρηματικής αντιπαροχής που συνδέεται με την πάροδο του χρόνου, και όχι μια παροχή υπηρεσιών δυναμένη να λάβει άλλο χαρακτηρισμό.

(¹) ΕΕ C 213 της 6.9.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 28ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση C-357/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 98/24/ΕΚ — Προστασία της υγείας και ασφαλείας των εργαζομένων — Κίνδυνοι οφειλόμενοι σε χημικούς παράγοντες κατά την εργασία — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά της στο σύνολο του οικείου κράτους μέλους)

(2005/C 6/25)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-357/03, με αντικείμενο προσφυγή κατά παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, που κατατέθηκε στις 19 Αυγούστου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Martin και H. Kreppel) κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (εκπρόσωπος: E. Riedl), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, J. Makarczyk, P. Küris και J. Klučka, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 28 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Δημοκρατία της Αυστρίας, μη θεωπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για την πλήρη συμμόρφωση προς την οδηγία 98/24/ΕΚ του Συμβουλίου, της 7ης Απριλίου 1998, για την προστασία της υγείας και ασφαλείας των εργαζομένων κατά την εργασία από κινδύνους οφειλόμενους σε χημικούς παράγοντες (δέκατη τέταρτη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 264 της 1.11.2003.

2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 264 της 1.11.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 28ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση C-360/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2000/39/ΕΚ — Προστασία της υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων — Κίνδυνοι οφειλόμενοι σε χημικούς παράγοντες στον τόπο εργασίας — Καθορισμός οριακών τιμών επαγγελματικής έκθεσης — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά της στο σύνολο του οικείου κράτους μέλους)

(2005/C 6/26)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Στην υπόθεση C-360/03, με αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβίασεως δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, που κατατέθηκε στις 19 Αυγούστου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Martin και H. Kreppe), κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (εκπρόσωπος: E. Riedl), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans (εισηγητή), προέδρου, C. Gulmann, J. Makarczyk, P. Kūris και J. Klučka, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 28 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Η Δημοκρατία της Αυστρίας, μη θέτοντας σε ισχύ, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές πράξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2000/39/ΕΚ της Επιτροπής, της 8ης Ιουνίου 2000, για θέσπιση πρώτου καταλόγου ενδεικτικών οριακών τιμών επαγγελματικής έκθεσης κατ' εφαρμογή της οδηγίας 98/24/ΕΚ του Συμβουλίου, για την προστασία της υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων από κινδύνους οφειλόμενους σε χημικούς παράγοντες στον τόπο εργασίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέβη από την εν λόγω οδηγία.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 28ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση C-421/03, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/18/ΕΚ — Σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο)

(2005/C 6/27)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-421/03, με αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβίασεως δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, που κατατέθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: U. Wölker) κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (εκπρόσωπος: E. Riedl), το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους N. Colneric, ασκούσα καθήκοντα προέδρου, J. N. Cunha Rodrigues και M. E. Levits (εισηγητή), δικαστές, γενική εισαγγελέας: J. Kokott, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 28 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με ακόλουθο διατακτικό:

1) Η Δημοκρατία της Αυστρίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 2001/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 275 της 15.11.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 18ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-422/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών ⁽¹⁾**(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/18/ΕΚ — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο)**

(2005/C 6/28)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση C-422/03, με αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, που κατατέθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. Van Beek), κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: H. G. Sevenster και J. Van Bakel), το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. N. Cunha Rodrigues, ασκούντα καθήκοντα προέδρου του τέταρτου τμήματος, K. Schieman (εισηγητή) και E. Juhász, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 18 Νοεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη θεσπίζοντας όλα τα αναγκαία νομοθετικά κανονιστικά και διοικητικά μέτρα για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2001/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ή τουλάχιστον μη κοινοποιώντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 275 της 15.11.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 28ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση C-460/03, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας ⁽¹⁾**(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2000/53/ΕΚ — Οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους — Μη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο)**

(2005/C 6/29)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση C-460/03, με αντικείμενο προσφυγή κατά παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, που κατατέθηκε στις 31 Οκτω-

βρίου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: X. Lewis και M. Κωνσταντινίδης) κατά Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: D. O'Hagan), το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. N. Cunha Rodrigues, ασκούντα καθήκοντα προέδρου του τέταρτου τμήματος, E. Juhász και E. Levits (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 28 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2000/53/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, για τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή και, ειδικότερα, από το άρθρο της 10, παράγραφος 1.
- 2) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 304 της 13.12.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 18ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-482/03, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας ⁽¹⁾**(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/14/ΕΚ — Κοινοτικοί σιδηρόδρομοι — Κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών, τιμολόγηση για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής και πιστοποίηση ασφαλείας — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο)**

(2005/C 6/30)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση C-482/03, με αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, που κατατέθηκε στις 19 Νοεμβρίου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: W. Wils) κατά Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: D. O'Hagan, επικουρούμενος από τον D. Moloney, BL), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, ασκούντα καθήκοντα προέδρου του έκτου τμήματος, J. S. von Bahg και U. Lohmus (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 18 Νοεμβρίου 2004 απόφαση με ακόλουθο διατακτικό:

1) Η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, διοικητικές και κανονιστικές διατάξεις για τη συμμόρφωση της προς την οδηγία 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών, τιμολόγηση για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής και πιστοποίηση ασφαλείας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 7 της 10.1.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 28ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση C-497/03, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 28 ΕΚ — Μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος — Εμπόριο συμπληρωμάτων διατροφής μέσω ταχυδρομείου — Απαγόρευση)

(2005/C 6/31)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-497/03, με αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, που κατατέθηκε στις 24 Νοεμβρίου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. C. Schieferer και B. Schima) κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (εκπρόσωπος: E. Riedl), το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο τμήματος, J. N. Cunha Rodrigues και M. Pešič (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 28 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με ακόλουθο διατακτικό:

1) Η Δημοκρατία της Αυστρίας, θεσπίζοντας με το άρθρο 50, παράγραφος 2, του *Gewerbeordnung* (εμπορικού κώδικα) απαγόρευση εμπορίας συμπληρωμάτων διατροφής μέσω ταχυδρομείου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 28 της Συνθήκης ΕΚ.

2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 21 της 24.1.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 28ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση C-505/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Ποιότητα του πόσιμου νερού — Οδηγία 80/778/ΕΟΚ)

(2005/C 6/32)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-505/03, με αντικείμενο προσφυγή κατά παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, που ασκήθηκε στις 28 Νοεμβρίου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Valero Jordana και F. Simonetti) κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωποι: G. de Bergues και C. Mercier), το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. N. Cunha Rodrigues, ασκούντα καθήκοντα προέδρου του τετάρτου τμήματος, E. Juhász (εισηγητή) και M. Pešič, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 28 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με ακόλουθο διατακτικό:

1) Η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να τηρήσει τις επιταγές της οδηγίας 80/778/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1980, περί της ποιότητας του πόσιμου νερού όσον αφορά την περιεκτικότητα σε νιτρικά άλατα του πόσιμου νερού στη Βρετανία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 7, εδάφιο 6, και το παράρτημα Ι της οδηγίας.

2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 21 της 24.1.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 28ης Οκτωβρίου 2004**στην υπόθεση C-4/04, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας ⁽¹⁾****(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 98/44/EK —
Έννομη προστασία των βιοτεχνολογικών εφευρέσεων —
Μη εμπρόθεσμη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο)**

(2005/C 6/33)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-4/04, με αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, που κατατέθηκε στις 8 Ιανουαρίου 2004, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: K. Banks και C. Schmidt) κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (εκπρόσωπος: H. Dossi), το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. N. Cunha Rodrigues, ασκούντα καθήκοντα προέδρου του τετάρτου τμήματος, K. Schiemann και M. Pešić (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 28 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Δημοκρατία της Αυστρίας, μη θέτοντας σε ισχύ, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί με την οδηγία 98/44/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 1998, για την έννομη προστασία των βιοτεχνολογικών εφευρέσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 47 της 21.2.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 28ης Οκτωβρίου 2004**στην υπόθεση C-5/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
κατά Δημοκρατίας της Γερμανίας ⁽¹⁾****(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 98/44/EK —
Έννομη προστασία των βιοτεχνολογικών εφευρέσεων —
Μη εμπρόθεσμη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο)**

(2005/C 6/34)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-5/04, με αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, που κατατέθηκε στις 9 Ιανουαρίου

2004, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: K. Banks και C. Schmidt) κατά Δημοκρατίας της Γερμανίας (εκπρόσωπος: M. Lumma), το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. N. Cunha Rodrigues, ασκούντα καθήκοντα προέδρου του τετάρτου τμήματος, K. Schiemann και M. Pešić (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 28 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Δημοκρατία της Γερμανίας, μη θέτοντας σε ισχύ, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί με την οδηγία 98/44/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 1998, για την έννομη προστασία των βιοτεχνολογικών εφευρέσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 47 της 21.2.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 18ης Νοεμβρίου 2004**στην υπόθεση C-78/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας ⁽¹⁾****(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 96/61/EK —
Ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης)**

(2005/C 6/35)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-78/04, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 18 Φεβρουαρίου 2004, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: U. Wölker και M. Κωνσταντινίδης) κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (εκπρόσωπος: E. Riedl) το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann, ασκούντα καθήκοντα προέδρου του πέμπτου τμήματος, R. Schintgen και P. Kūris (εισηγητή), δικαστές, γενική εισαγγελέας: J. Kokott, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 18 Νοεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Η Δημοκρατία της Αυστρίας, μη μεταφέροντας:

- πλήρως τον ορισμό της «υφισταμένης εγκαταστάσεως» κατά το άρθρο 2, σημείο 4, της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996 σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης, στον *Gewerbeordnung* 1994 (κώδικα επαγγελματικής νομοθεσίας 1994), όπως τροποποιήθηκε με τον *Bundesgesetz* BGB1. I, 88/2000, και ο οποίος άρχισε να ισχύει την 1η Σεπτεμβρίου 2000·
- πλήρως τους απαιτούμενους όρους χορηγήσεως της αδείας κατά το άρθρο 9, παράγραφος 4, της οδηγίας αυτής στον *Gewerbeordnung* 1994, όπως τροποποιήθηκε, και αυτούς που προβλέπονται από τις παραγράφους 3 έως 5 του ίδιου άρθρου στον *Niederösterreichische Elektrizitätswesengesetz* 2001 (NÖ EwG 2001)·
- πλήρως το παράρτημα IV της ίδιας οδηγίας στον *Gewerbeordnung* 1994, όπως τροποποιήθηκε, και στον NÖ EwG 2001·
- την προαναφερθείσα οδηγία, όσον αφορά τις εγκαταστάσεις καύσης που αναφέρονται στο παράρτημα I, σημείο 1.1, της εν λόγω οδηγίας, στον *Gewerbeordnung* 1994, όπως τροποποιήθηκε, και στον *Salzburger Abfallwirtschaftsgesetz* 1998·
- πλήρως την οδηγία 96/61 στον *Burgenländische Elektrizitätswesengesetz* 1999, και
- την εν λόγω οδηγία, όσον αφορά τις εγκαταστάσεις εντατικής εκτροφής που αναφέρονται στο παράρτημα I, σημείο 6.6, της εν λόγω οδηγίας, στις νομοθεσίες των ομόσπονδων κρατών *Burgenland*, *Salzbourg* και *Τιρόλου*,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, σημείο 4, 9, παράγραφοι 3 έως 5, και από το παράρτημα IV της προαναφερθείσας οδηγίας, καθώς και από το άρθρο 1, σε συνδυασμό με το παράρτημα I, σημεία 1.1 και 6.6, της εν λόγω οδηγίας.

2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 94 της 17.4.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 18ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-79/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2002/40/ΕΚ — Μη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο)

(2005/C 6/36)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-79/04, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, που ασκήθηκε στις 19 Φεβρουαρίου 2004

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπροσωπούμενη από τους M. Patakia και B. Schima) κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (εκπροσωπούμενου από τον S. Schreiner), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Silva de Lapuerta, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann και J. Makarczyk (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας P. Léger, γραμματέας R. Grass, εξέδωσε στις 18 Νοεμβρίου 2004 απόφαση της οποίας το διατακτικό έχει ως εξής:

1) Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2002/40/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Μαΐου 2002 περί εφαρμογής της οδηγίας 92/75/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την ένδειξη της κατανάλωσης ενέργειας των οικιακών ηλεκτρικών φούρνων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2) Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 85 της 3.4.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 18ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-116/04, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/17/ΕΚ — Εξυγίανση και εκκαθάριση των ασφαλιστικών επιχειρήσεων — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο)

(2005/C 6/37)

(Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική)

Στην υπόθεση C-116/04, με αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, που κατατέθηκε στις 4 Μαρτίου 2004, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Traversa και K. Simonsson) κατά Βασιλείου της Σουηδίας (εκπρόσωπος: A. Kruse), το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. N. Cunha Rodrigues, ασκούντα καθήκοντα προέδρου του τετάρτου τμήματος, M. Pešič (εισηγητή) και E. Levits, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 18 Νοεμβρίου 2004 απόφαση με ακόλουθο διατακτικό:

1) Το Βασίλειο της Σουηδίας, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, διοικητικές και κανονιστικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2001/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαρτίου 2001, της 19ης Μαρτίου 2001, για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 106 της 30.4.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 18ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-143/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας — Μη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο)

(2005/C 6/38)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-143/04, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, που ασκήθηκε στις 17 Μαρτίου 2004, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπροσωπούμενη από τον K. Banks) κατά Βασιλείου του Βελγίου (εκπροσωπούμενου από τον A. Goldman), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet ασκούντα καθήκοντα προέδρου τμήματος, S. von Bahr και J. Malenonský (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας J. Kokott, γραμματέας R. Grass, εξέδωσε στις 18 Νοεμβρίου 2004 απόφαση της οποίας το διατακτικό έχει ως εξής:

1) Το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2001/29/ΕΚ της Επιτροπής, της 22ας Μαΐου 2001 περί εφαρμογής της οδηγίας 92/75/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την ένδειξη της κατανάλωσης ενέργειας των οικιακών ηλεκτρικών φούρνων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 106 της 30.4.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 18ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-164/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/17/ΕΚ — Εξυγίανση και εκκαθάριση των ασφαλιστικών επιχειρήσεων — Μη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2005/C 6/39)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση C-164/04, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, που ασκήθηκε στις 31 Μαρτίου 2004, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπροσωπούμενη από τους E. Traversa και M. Shotter) κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας (εκπροσωπούμενου από τη C. Jackson), το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. N. Cunha Rodrigues, ασκούντα καθήκοντα προέδρου του τέταρτου τμήματος, M. Pešić (εισηγητή) και E. Levits, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Kokott, γραμματέας R. Grass, εξέδωσε στις 18 Νοεμβρίου 2004 απόφαση της οποίας το διατακτικό έχει ως εξής:

1) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2001/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Μαρτίου 2001 για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 106 της 30.4.2004.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

(έκτο τμήμα)

της 22ας Ιουνίου 2004

της 5ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση C-151/03 P: Karl L. Meyer κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

στην υπόθεση C-192/03 P: Alcon Inc κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), Dr. Robert Winzer Pharma GmbH ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσεως — Αγωγή αποζημιώσεως — Αποκατάσταση της ζημίας προκληθείσας από υπηρεσιακό πταίσμα της Επιτροπής — Εφαρμογή των αποφάσεων περί συνδέσεως των χωρών ΥΧΕ)

(Αναίρεση — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 40/94 — Ακυρότητα του κοινοτικού σήματος — Άρθρο 51 του κανονισμού 40/94 — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ), του κανονισμού 40/94 — Διακριτικός χαρακτήρας αποκτηθείς λόγω της χρήσεώς του — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94 — Λεκτικό σήμα «BSS»)

(2005/C 6/40)

(2005/C 6/41)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση C-151/03 P, Karl L. Meyer, κάτοικος Uturoa (νήσος Raiatea, Γαλλική Πολυνησία), (εκπρόσωπος: J.-D. des Arcis), με αντικείμενο αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα) της 13ης Φεβρουαρίου 2003, T-333/01, Meyer κατά Επιτροπής (Συλλογή 2003, σ. II-117), με την οποία ζητήθηκε η ακύρωση της εν λόγω αποφάσεως, όπου ο έτερος διάδικος ήταν: η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M.-J. Jonezy και M. B. Martenczuk), το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. N. Cunha Rodrigues, πρόεδρο τμήματος, την N. Colneric (εισηγήτρια) και τον K. Schieman, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 22 Ιουνίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Στην υπόθεση C-192/03 P, με αντικείμενο αίτηση αναίρεσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, ασκηθείσα στις 2 Μαΐου 2003, Alcon Inc., πρώην Alcon Universal Ltd, με έδρα το Hünenberg (Ελβετία), (δικηγόροι: C. Morcom, QC, και S. Clark), όπου οι λοιποί διάδικοι είναι: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: S. Laitinen και A. Sesma Merino), Dr. Robert Winzer Pharma GmbH, με έδρα το Olching (Γερμανία), (δικηγόρος: S. Schnelle), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, F. Macken και U. Löhmus, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 5 Οκτωβρίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.

1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.

2) Καταδικάζει τον K. Meyer στα δικαστικά έξοδα.

2) Καταδικάζει την Alcon Inc. στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 112 της 10.5.2003.

⁽¹⁾ ΕΕ C 158 της 5.7.2003.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 12ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση C-352/03 P: Pietro Del Vaglio κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾*(Αίτηση αναιρέσεως — Υπάλληλοι — Συντάξεις — Αλλαγή χώρας κατοικίας — Εφαρμοστέος διορθωτικός συντελεστής — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)*

(2005/C 6/42)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-352/03 P, με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως σύμφωνα με το άρθρο 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 11 Αυγούστου 2003, Pietro Del Vaglio, πρώην υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Λονδίνου (Ηνωμένο Βασίλειο), (εκπρόσωποι: M. Famchon και B. Desrez), όπου ο έτερος διάδικος ήταν: η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Curral, επικουρούμενος από τον D. Waelbroeck), το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Borg Barthet, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet και S. von Bahr (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Kokott, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 12 Οκτωβρίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει τον P. Del Vaglio στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 251 της 18.10.2003.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 1ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση C-480/03 (αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του Cour d'arbitrage): Hugo Clerens, b.v.b.a. Valkeniersgilde, κατά Περιφέρειας της Βαλονίας, Conseil des ministres ⁽¹⁾*(Άρθρο 104, παράγραφος 3 του κανονισμού διαδικασίας — Οδηγία 79/409/ΕΟΚ — Διατήρηση άγριων πτηνών — Είδη που έχουν γεννηθεί και εκτραφεί σε αιχμαλωσία)*

(2005/C 6/43)

(Γλώσσες διαδικασίας: η γαλλική και η ολλανδική)

Στην υπόθεση C-480/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Cour d'arbitrage (Βέλγιο), με απόφαση της 29ης Οκτωβρίου 2003, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 18 Νοεμβρίου 2003, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. C. Gulmann, Πρόεδρο τμήματος, R. Silva de Lapuerta (εισηγητρια) και M. J. Makarczyk, δικαστές, γενική εισαγγελέας: J. Kokott, γραμματέας: M. R. Grass, εξέδωσε την 1η Οκτωβρίου 2004, διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Η οδηγία 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί διατηρήσεως των αγρίων πτηνών, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται επί των πτηνών που γεννώνται και εκτρέφονται εν αιχμαλωσία, και επομένως, τα κράτη μέλη παραμένουν αρμόδια στην παρούσα φάση της κοινοτικής νομοθεσίας να ρυθμίσουν το θέμα αυτό, υπό την επιφύλαξη των άρθρων 28 έως 30 ΕΚ.

⁽¹⁾ EE C 35 της 7.2.2004.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου 2004

(Υπόθεση C-418/04)

(2005/C 6/44)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Barry Doherty και Michel van Beek, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 29 Σεπτεμβρίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιρλανδίας.

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας

- α) να κατατάξει, από το 1981, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών, ⁽¹⁾ όλα τα πλέον κατάλληλα εδάφη, σε αριθμό και επιφάνεια, για τα είδη του παραρτήματος I της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ καθώς και για τα αποδημητικά είδη των οποίων η έλευση είναι τακτική·
- β) να θεσπίσει, από το 1981, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ, το αναγκαίο νομικό καθεστώς προστασίας για τα ως άνω εδάφη·
- γ) να διασφαλίσει ότι, από το 1981, οι διατάξεις του άρθρου 4, παράγραφος 4, πρώτη περίοδος, εφαρμόζονται στις ζώνες που χρήζουν κατατάξεως ως ειδικές ζώνες προστασίας σύμφωνα με την οδηγία 79/409/ΕΟΚ·
- δ) να μεταφέρει πλήρως και ορθώς στην εσωτερική έννομη τάξη και να εφαρμόσει τις προϋποθέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 4, δεύτερη περίοδος, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ·
- ε) ως προς τις ειδικές ζώνες προστασίας που έχουν καταταχθεί σύμφωνα με την οδηγία 79/409/ΕΟΚ, να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις διατάξεις του άρθρου 6, παράγραφοι 2, 3 και 4, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας ⁽²⁾, και, ως προς τη χρησιμοποίηση για λόγους αναμυχής όλων των τοποθεσιών που προορίζονται να υπαχθούν στο άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις διατάξεις του εν λόγω άρθρου 6, παράγραφος 2·
- στ) να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς το άρθρο 10 της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα ως άνω άρθρα των εν λόγω οδηγιών· και

2) να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η παρούσα υπόθεση αφορά τη μη συμμόρφωση της Ιρλανδίας προς ορισμένες υποχρεώσεις που καθορίζονται στην οδηγία 79/409/ΕΟΚ και στην οδηγία 92/43/ΕΟΚ. Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι:

Από το 1981, η Ιρλανδία παρέλειψε να κατατάξει, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών (στο εξής: οδηγία περί πτηνών), όλα τα πλέον κατάλληλα εδάφη, σε αριθμό και επιφάνεια, για τα είδη του παραρτήματος I της οδηγίας καθώς και για τα αποδημητικά είδη των οποίων η έλευση είναι τακτική. Η ως άνω παράλειψη έχει δύο πτυχές. Πρώτον, δεν πραγματοποιήθηκε καμία κατάταξη όσον αφορά ορισμένες τοποθεσίες («μη κατάταξη»). Δεύτερον, δεν πραγματοποιήθηκε πλήρης κατάταξη άλλων τοποθεσιών («μερική κατάταξη»). Όσον αφορά την εδαφική κάλυψη, το συνδυασμένο αποτέλεσμα της μη κατάταξεως και της μερικής κατάταξεως άφησε την Ιρλανδία με το δεύτερο μικρότερο δίκτυο ειδικών ζώνων προ-

στασίας (στο εξής: ΕΖΠ) σε σχέση με οποιοδήποτε κράτος μέλος πριν από τις προσχωρήσεις που έλαβαν χώρα την 1η Μαΐου 2004.

Η Ιρλανδία παρέλειψε να θεσπίσει το αναγκαίο νομικό καθεστώς προστασίας για τις ΕΖΠ σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας περί πτηνών. Το πεδίο εφαρμογής της σχετικής ιρλανδικής νομοθεσίας περιορίζεται στα αποκαλούμενα προληπτικά μέτρα, ήτοι σε μέτρα τα οποία αποσκοπούν στην αντιμετώπιση απειλών προς τους οικοτόπους και διαταράξεων για τα άγρια πτηνά οι οποίες προκαλούνται από ανθρώπινες παρεμβάσεις. Εκτός από τις εγγενείς αδυναμίες των ως άνω προληπτικών μέτρων, η Επιτροπή προβάλλει ότι το απαιτούμενο από το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, νομικό καθεστώς προστασίας έχει ευρύτερο πεδίο εφαρμογής και ότι η εξασφάλιση της επιβιώσεως και της αναπαραγωγής των ειδών πτηνών εντός των ΕΖΠ μπορεί να απαιτεί πιο δραστικά μέτρα από τις προσπάθειες περιορισμού των αρνητικών ανθρώπινων παρεμβάσεων.

Καίτοι υφίσταται ιρλανδική νομοθεσία σχετικά με την προστασία των οικοτόπων που βρίσκονται έξω από τις ΕΖΠ που έχουν καταταχθεί, η εν λόγω νομοθεσία στερείται της απαιτούμενης από την οδηγία περί πτηνών σαφήνειας όσον αφορά το άρθρο 4, παράγραφος 4, πρώτη περίοδος. Ειδικότερα, η ιρλανδική νομοθεσία δεν επιβάλλει ειδικές υποχρεώσεις όσον αφορά τους οικοτόπους των ειδών αγρίων πτηνών που θα έπρεπε να τυγχάνουν της παρεχόμενης στις ΕΖΠ προστασίας σε ζώνες που δεν καλύπτονται από το υφιστάμενο δίκτυο ΕΖΠ της Ιρλανδίας.

Δεν υφίστανται ειδικές διατάξεις που να εφαρμόζουν το άρθρο 4, παράγραφος 4, δεύτερη περίοδος, το οποίο ορίζει ότι τα κράτη μέλη «θα προσπαθήσουν να αποφύγουν τη ρύπανση ή τη φθορά των οικοτόπων» που βρίσκονται έξω από τις ζώνες που έχουν καταταχθεί. Πολλές δραστηριότητες που καταστρέφουν τους οικοτόπους δεν υπόκεινται σε οποιαδήποτε αποτελεσματική μορφή ελέγχου προβλεπόμενου από τον νόμο.

Η οδηγία 92/43/ΕΟΚ (στο εξής: οδηγία περί οικοτόπων) έπρεπε να εφαρμοστεί από τις 10 Ιουνίου 1994. Τούτο σημαίνει ότι η Ιρλανδία όφειλε να μεταφέρει στην εσωτερική έννομη τάξη και να εφαρμόσει τις διατάξεις των άρθρων 6, παράγραφοι 2 έως 4, σε όλες τις ΕΖΠ που έχουν καταταχθεί σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας περί πτηνών ή έχουν αναγνωρισθεί σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, της ίδιας οδηγίας κατά την ανωτέρω ημερομηνία ή μετά την παρέλευσή της. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η Ιρλανδία δεν μετέφερε στην εσωτερική έννομη τάξη ούτε εφαρμόσε το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας περί οικοτόπων.

Η θέσπιση εθνικών μέτρων για την εφαρμογή του άρθρου 10 της οδηγίας περί πτηνών είναι αναγκαία προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η οδηγία είναι πλήρως αποτελεσματική. Η Ιρλανδία, μη προβλέποντας, στις σχετικές νομοθετικές διατάξεις, την υποχρέωση να ενθαρρυνθεί η έρευνα, παρέλειψε να εφαρμόσει το άρθρο 10.

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ.εκδ. 15/001, σ. 202.

⁽²⁾ ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 5 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση C-427/04)

(2005/C 6/45)

(Γλώσσα διαδικασίας: η Ελληνική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Wouter Wils και Γεώργιο Ζαββό μέλη της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, άσκησε στις 5 Οκτωβρίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεωρώντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2001/16/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Μαρτίου 2001 σχετικά με τη διαλειτουργικότητα του συμβατικού διευρωπαϊκού σιδηροδρομικού συστήματος, και εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 20 Απριλίου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 110 της 20.04.2001, σ. 1-27.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Cour d'appel de Bruxelles (ένατο τμήμα) με απόφαση της 14ης Οκτωβρίου 2004 στην υπόθεση Mobistar SA κατά Institut Belge des Services Postaux et des Telecommunications, με συντομία IBPT, παρισταμένων των Belgacom Mobile και Base SA

(Υπόθεση C-438/04)

(2005/C 6/46)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με απόφαση της 14ης Οκτωβρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 19

Οκτωβρίου 2004, το Cour d'appel de Bruxelles (ένατο τμήμα), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Mobistar SA και Institut Belge des Services Postaux et des Telecommunications, με συντομία IBPT, παρισταμένων των Belgacom Mobile και Base SA, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

Όσον αφορά την υπηρεσία φορητότητας των αριθμών που προβλέπεται στο άρθρο 30 της οδηγίας 2002/22/ΕΚ⁽¹⁾ (οδηγία καθολικής υπηρεσίας):

- Αφορά το άρθρο 30, παράγραφος 2, της οδηγίας καθολικής υπηρεσίας, το οποίο προβλέπει ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές εξασφαλίζουν ότι, η τιμολόγηση της διασύνδεσης για την παροχή φορητού αριθμού είναι κοστοστρεφής, μόνον το κόστος που συνδέεται με την κίνηση διασύνδεσης προς τον μεταφερόμενο αριθμό ή και την τιμολόγηση του κόστους στο οποίο υποβάλλονται οι φορείς για την ικανοποίηση των αιτήσεων μεταφοράς του αριθμού;
- Αν το άρθρο 30, παράγραφος 2, της οδηγίας αφορά μόνον το κόστος διασύνδεσης που έχει σχέση με την κίνηση διασύνδεσης προς τον μεταφερόμενο αριθμό, έχει την έννοια ότι:
 - αφήνει τους φορείς ελεύθερους να διαπραγματεύονται τους εμπορικούς όρους της υπηρεσίας και απαγορεύει στα κράτη μέλη να επιβάλλουν εκ των προτέρων εμπορικούς όρους στις επιχειρήσεις που υπέχουν την υποχρέωση παροχής της φορητότητας του αριθμού όσον αφορά τις υπηρεσίες που συνδέονται με την ικανοποίηση αιτήματος μεταφοράς;
 - απαγορεύει στα κράτη μέλη να επιβάλλουν εκ των προτέρων εμπορικούς όρους για την εν λόγω υπηρεσία στους φορείς που έχουν χαρακτηριστεί ως έχοντες σημαντική ισχύ σε δεδομένη αγορά;
- Αν το άρθρο 30, παράγραφος 2, της οδηγίας έχει την έννοια ότι επιβάλλει στο σύνολο των φορέων την υποχρέωση κοστοστρέφειας όσον αφορά το κόστος φορητότητας του αριθμού, σημαίνει αυτό ότι δεν επιτρέπει:
 - εθνικό κανονιστικό μέτρο που επιβάλλει συγκεκριμένη μέθοδο υπολογισμού για τον υπολογισμό του κόστους;
 - εθνικό μέτρο που προκαθορίζει την κατανομή του κόστους μεταξύ των φορέων;
 - εθνικό μέτρο που εξουσιοδοτεί την εθνική ρυθμιστική αρχή να προκαθορίζει για το σύνολο των φορέων και για καθορισμένο χρονικό διάστημα το μέγιστο ύψος των τελών που ο δότης φορέας μπορεί να απαιτεί από τον λήπτη φορέα;

δ) εθνικό μέτρο που παρέχει στον δότη φορέα το δικαίωμα να εφαρμόζει την τιμολόγηση που έχει καθορίσει η εθνική ρυθμιστική αρχή, απαλλάσσοντάς τον της υποχρέωσης να αποδείξει ότι η τιμολόγηση που εφαρμόζει είναι κοστοστρεφής ως προς το δικό του κόστος;

Όσον αφορά το δικαίωμα προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ ⁽²⁾ (οδηγία πλαίσιο):

Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας πλαίσιο την έννοια ότι η αρχή που ορίζεται για να αποφαίνεται επί προσφυγών πρέπει να μπορεί να διαθέτει όλα τα αναγκαία στοιχεία για να λαμβάνονται δεόντως υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της υποθέσεως, περιλαμβανομένων των στοιχείων εμπιστευτικού χαρακτήρα βάσει των οποίων η εθνική ρυθμιστική αρχή εξέδωσε την απόφαση που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής;

(¹) Οδηγία 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας) (ΕΕ L 108 της 24.4.2002, σ. 51).

(²) Οδηγία 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο) (ΕΕ L 108 της 24.4.2002, σ. 33).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour de cassation de Belgique (πρώτο τμήμα), με απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 2004 στην υπόθεση Axel Kittel κατά Βελγικού Δημοσίου

(Υπόθεση C-439/04)

(2005/C 6/47)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 19 Οκτωβρίου 2004, το Cour de cassation de Belgique (πρώτο τμήμα), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Axel Kittel και Βελγικού Δημοσίου, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Στην περίπτωση που η παράδοση αγαθών έχει αποδέκτη υποκείμενο στον φόρο ο οποίος έχει συνάψει τη σχετική σύμβαση καλοπίστως και εν αγνοία της απάτης που έχει διαπράξει ο πωλητής, αντίκειται στην αρχή της ουδετερότητας του φόρου προστιθέμενης αξίας το να συνεπάγεται η ακύρωση της συμβάσεως πωλήσεως, δυνάμει κανόνα του εθνικού αστικού δικαίου ο

οποίος καθιστά την εν λόγω σύμβαση απολύτως άκυρη ως αντικείμενη στη δημόσια τάξη συνεπεία της παράνομης αιτίας της η οποία αφορά τον πωλητή, την απώλεια για τον υποκείμενο αυτόν στον φόρο του δικαιώματος για έκπτωση του φόρου;

2. Διαφέρει η απάντηση στο ανωτέρω ερώτημα στην περίπτωση που η ακυρότητα οφείλεται στο ότι έχει διαπραχθεί απάτη αφορώσα αυτόν τούτον τον ΦΠΑ;

3. Διαφέρει η απάντηση στο ερώτημα 1 στην περίπτωση που η παράνομη αιτία της συμβάσεως πωλήσεως, η οποία την καθιστά απολύτως άκυρη κατά το εθνικό δίκαιο, είναι απάτη αφορώσα τον φόρο προστιθέμενης αξίας της οποίας είχαν γνώση αμφοτέρω οι συμβαλλόμενοι;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, που υπέβαλε το Cour de cassation του Βελγίου (πρώτο τμήμα), με απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 2004 στην υπόθεση Βελγικό Δημόσιο κατά Recolta Recycling, εταιρείας περιορισμένης ευθύνης

(Υπόθεση C-440/04)

(2005/C 6/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 19 Οκτωβρίου 2004, το Cour de cassation του Βελγίου (πρώτο τμήμα), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Βελγικού Δημοσίου και Recolta Recycling, εταιρείας περιορισμένης ευθύνης, η οποία εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Στην περίπτωση που ο παραλήπτης παραδιδόμενων αγαθών είναι ο υποκείμενος στον φόρο ο οποίος συνήψε τη σχετική σύμβαση καλοπίστως, εν αγνοία της απάτης του πωλητή, κωλύει η αρχή της ουδετερότητας του ΦΠΑ το να συνεπάγεται η ακύρωση της συμβάσεως πωλήσεως, δυνάμει κανόνα του εθνικού αστικού δικαίου, ο οποίος πλήττει με απόλυτη ακυρότητα την εν λόγω σύμβαση ως αντικείμενη στη δημόσια τάξη λόγω αθέμιτης αιτίας στο πρόσωπο του πωλητή, απώλεια για τον εν λόγω υποκείμενο στον φόρο του δικαιώματος εκπτώσεως του ΦΠΑ;

2. Διαφέρει η απάντηση στο πρώτο ερώτημα στην περίπτωση που η απόλυτη ακυρότητα απορρέει από το ότι η διαπραχθείσα απάτη αφορά αυτόν τούτον τον ΦΠΑ;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) με απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2004 στην υπόθεση H. A. Solleveld κατά Inspecteur van de Belastingdienst-ondernemingen Amersfoort

(Υπόθεση C-443/04)

(2005/C 6/49)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Οκτωβρίου 2004, το Hoge Raad der Nederlanden, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ H. A. Solleveld και Inspecteur van de Belastingdienst-ondernemingen Amersfoort, η οποία εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί του εξής ερωτήματος:

Πρέπει το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, αρχή και στοιχείο γ), της έκτης οδηγίας ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαλλάσσονται του ΦΠΑ οι δραστηριότητες που συνίστανται στη διάγνωση, στην παροχή θεραπευτικών συμβουλών και ενδεχομένως στη θεραπεία — όλες στο πλαίσιο της προαναφερθείσας στα σημεία 3.1.2. και 3.1.3. διαγνωστικής πεδίων διαταραχών— ακόμη και αν οι δραστηριότητες αυτές δεν εντάσσονται στην άσκηση —από εκείνον ο οποίος τις ασκεί— ενός ιατρικού ή παραϊατρικού επαγγέλματος που ορίζεται από το σχετικό κράτος μέλος;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2004 στην υπόθεση J. E. van den Hout — van Eijnsbergen κατά Inspecteur van de Belastingdienst-ondernemingen Leiden

(Υπόθεση C-444/04)

(2005/C 6/50)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Οκτωβρίου 2004, το Hoge Raad der Nederlanden, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ J. E. van den Hout — van Eijnsbergen και Inspecteur van de Belastingdienst-ondernemingen Leiden, η οποία εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί του εξής ερωτήματος:

Πρέπει το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, αρχή και στοιχείο γ), της έκτης οδηγίας ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαλλάσσονται του ΦΠΑ οι ψυχοθεραπευτικές δραστηριότητες που ασκούνται από επαγγελματίες ο οποίος τηρεί τις προαναφερθείσες στο σημείο 3.1 ολλανδικές απαιτήσεις για την καταγραφή των σχετικών επαγγελματιών και έχει εγγραφεί στο μητρώο ψυχοθεραπευτών, ακόμη και αν οι δραστηριότητες αυτές δεν εντάσσονται στην άσκηση —από εκείνον ο οποίος τις ασκεί— ενός ιατρικού ή παραϊατρικού επαγγέλματος που ορίζεται από το σχετικό κράτος μέλος;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, που υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Ηνωμένο Βασίλειο), με απόφαση της 13ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση Test Claimants in the FII Group Litigation κατά Commissioners of Inland Revenue

(Υπόθεση C-446/04)

(2005/C 6/51)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με απόφαση της 13ης Οκτωβρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 22 Οκτωβρίου 2004, το High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Ηνωμένο Βασίλειο), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Test Claimants in the FII Group Litigation και Commissioners of Inland Revenue, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1. Αντιβαίνει προς το άρθρο 43 ΕΚ ή το άρθρο 56 ΕΚ το να διατηρεί σε ισχύ και να εφαρμόζει ένα κράτος ρύθμιση η οποία απαλλάσσει από τον φόρο εταιρειών τα μερίσματα που εισπράττει μια εδρεύουσα εντός του ως άνω κράτους μέλους εταιρεία (στο εξής: ημεδαπή εταιρεία) από άλλες ημεδαπές εταιρείες και η οποία προβλέπει την επιβολή φόρου εταιρειών επί των μερισμάτων τα οποία λαμβάνει η ημεδαπή εταιρεία από εταιρείες εδρεύουσες εντός άλλων κρατών μελών (στο εξής: αλλοδαπές εταιρείες) (προβλέποντας παράλληλα τη δυνατότητα αποφυγής της διπλής φορολογίας όσον αφορά τον ενδεχομένως παρακρατηθέντα για τα οικεία μερίσματα φόρο και, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, για τον φόρο που κατέβαλαν οι αλλοδαπές εταιρείες επί των κερδών τους εντός της χώρας στην οποία εδρεύουν);

2. Όταν ένα κράτος μέλος ακολουθεί ένα σύστημα με βάση το οποίο σε ορισμένες περιπτώσεις επιβάλλεται προκαταβαλλόμενος φόρος εταιρειών («advanced corporation tax», ACT) επί της καταβολής μερισμάτων εκ μέρους ημεδαπής εταιρείας προς τους μετόχους της και χορηγείται πίστωση φόρου («tax credit») στους κατοικούντες εντός του κράτους μέλους αυτού μετόχους όσον αφορά τα εν λόγω μερίσματα, αντιβαίνει προς τα άρθρα 43 ή 56 ΕΚ ή προς τα άρθρα 4, παράγραφος 1, ή 6 της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου το να διατηρεί σε ισχύ και να εφαρμόζει το κράτος μέλος ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι η ημεδαπή εταιρεία που καταβάλλει μερίσματα στους μετόχους της δεν υποχρεούται να καταβάλει ACT στο βαθμό που η ίδια έχει λάβει μερίσματα από εταιρεία που εδρεύει εντός του εν λόγω κράτους μέλους (είτε άμεσα είτε έμμεσα, μέσω άλλων εταιρειών εδρευουσών εντός του κράτους μέλους αυτού), χωρίς όμως να προβλέπει ότι η ημεδαπή εταιρεία που καταβάλλει μερίσματα στους μετόχους της απαλλάσσεται από την υποχρέωση καταβολής ACT στον βαθμό που έχει λάβει μερίσματα από αλλοδαπές εταιρείες;
3. Αντιβαίνει προς τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου περί των οποίων έγινε λόγος στο ερώτημα 2 ανωτέρω το να διατηρεί σε ισχύ και να εφαρμόζει ένα κράτος μέλος ρύθμιση η οποία προβλέπει τη δυνατότητα συμψηφισμού του ποσού του ACT με το ποσό της φορολογικής υποχρέωσης που υπέχει η καταβάλλουσα μερίσματα εταιρεία, καθώς και με την απορρέουσα από την επιβολή φόρου εταιρειών επί των κερδών εντός του ως άνω κράτους μέλους φορολογική υποχρέωση που έχουν άλλες εταιρείες του ίδιου ομίλου οι οποίες εδρεύουν εντός του κράτους μέλους αυτού:
- α) χωρίς όμως να προβλέπει καμία δυνατότητα συμψηφισμού του ποσού του ACT ή κάποιου άλλου ισοδυνάμου (όπως είναι το ποσό της επιστροφής του ACT) όσον αφορά τα κέρδη που πραγματοποιούν είτε εντός του εν λόγω κράτους είτε σε άλλα κράτη μέλη εταιρείες του ίδιου ομίλου οι οποίες δεν εδρεύουν στο κράτος μέλος αυτό ή/και
- β) η οποία προβλέπει ότι κάθε ενδεχόμενη ρύθμιση περί αποφυγής της διπλής φορολογίας υπέρ εδρεύουσας στο κράτος μέλος αυτό εταιρείας οδηγεί σε μείωση του ποσού του οφειλόμενου φόρου εταιρειών με τον οποίο μπορεί να συμψηφιστεί ο ACT;
4. Όταν το κράτος μέλος έχει θεσπίσει ρυθμίσεις οι οποίες προβλέπουν σε ορισμένες περιπτώσεις ότι οι ημεδαπές εταιρείες, αν προβούν σε σχετική επιλογή, δικαιούνται επιστροφής του ACT που προκαταβλήθηκε στο πλαίσιο διανομής κερδών στους μετόχους τους στον βαθμό που οι αλλοδαπές εταιρείες (περιλαμβανομένων για τον σκοπό αυτό και των εδρευουσών σε τρίτες χώρες εταιρειών) διένειμαν τα οικεία κέρδη σε ημεδαπές εταιρείες, αντιβαίνει προς τα άρθρα 43 ή 56 ΕΚ ή προς τα άρθρα 4, παράγραφος 1, ή 6 της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου το να προβλέπουν οι ρυθμίσεις αυτές:
- α) την υποχρέωση των ημεδαπών εταιρειών να καταβάλουν ACT και τη δυνατότητα να ζητήσουν κατόπιν την επιστροφή του και
- β) δεν προβλέπουν τη δυνατότητα των μετόχων των ημεδαπών εταιρειών να λαμβάνουν πίστωση φόρου την οποία θα δικαιούντο όσον αφορά μερίσμα καταβαλλόμενο από ημεδαπή εταιρεία η οποία δεν έχει λάβει η ίδια μερίσματα από αλλοδαπές εταιρείες;
5. Όταν ένα κράτος μέλος έχει θεσπίσει πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1993 τις ρυθμίσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στα ερωτήματα 1 και 2 και θεσπίζει, μετά την ημερομηνία αυτή, τις περαιτέρω ρυθμίσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στο ερώτημα 4 και, σε περίπτωση που οι τελευταίες αυτές ρυθμίσεις συνιστούν περιορισμό απαγορευόμενο από το άρθρο 56 της Συνθήκης ΕΚ, πρέπει να θεωρηθεί ο περιορισμός αυτός ως νέος περιορισμός που δεν υφίστατο ήδη στις 31 Δεκεμβρίου 1993;
6. Σε περίπτωση που κάποια από τις ρυθμίσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στα ερωτήματα 1 έως 5 συνιστά παράβαση κάποιας από τις κοινοτικές διατάξεις που παρατίθενται ανωτέρω, τότε, στην περίπτωση στην οποία η ημεδαπή εταιρεία ή άλλες εταιρείες του ίδιου ομίλου υποβάλλουν τα ακόλουθα αιτήματα σε σχέση με τις αντίστοιχες νομικές παραβάσεις:
- i) αίτημα επιστροφής του παρανόμως επιβληθέντος φόρου εταιρειών στο πλαίσιο της περιπτώσεως την οποία αφορά το ερώτημα 1·
- ii) αίτημα αποκατάστασης της δυνατότητας προβολής προς συμψηφισμό του παρανόμως επιβληθέντος φόρου εταιρειών (ή αίτημα ανάλογης αποζημίωσης) ο οποίος καταβλήθηκε στο πλαίσιο των περιστάσεων περί των οποίων γίνεται λόγος στο ερώτημα 1·
- iii) αίτημα επιστροφής του ACT (ή αίτημα ανάλογης αποζημίωσης) ο οποίος δεν κατέστη δυνατόν να συμψηφιστεί με τον φόρο εταιρειών που οφείλει η οικεία εταιρεία ή ο οποίος δεν ελήφθη υπόψη με κάποιον άλλο τρόπο και ο οποίος δεν θα είχε καταβληθεί αν δεν υφίστατο παραβίαση του δικαίου εκ μέρους των αρμοδίων αρχών·
- iv) σε περίπτωση που ο ACT συμψηφίστηκε με τον φόρο εταιρειών, αίτημα αποζημίωσης όσον αφορά την απώλεια της δυνατότητας χρησιμοποίησης χρηματικού ποσού για το διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας καταβολής του ACT και της ημερομηνίας κατά την οποία έγινε ο συμψηφισμός του·
- v) αίτημα επιστροφής του φόρου εταιρειών που κατέβαλε η ίδια η ενδιαφερόμενη εταιρεία ή άλλη εταιρεία του ομίλου σε περίπτωση που επιβλήθηκε σε κάποια από τις εταιρείες αυτές υποχρέωση καταβολής φόρου εταιρειών λόγω δικής της επιλογής με σκοπό να της παρασχεθεί η δυνατότητα να συμψηφίσει το ποσό του ACT με τον φόρο εταιρειών (καθόσον τα όρια που υφίστανται ως προς το ποσό που μπορεί να συμψηφιστεί έχουν ως αποτέλεσμα να βαρύνεται η ενδιαφερόμενη εταιρεία με την υποχρέωση καταβολής του ενδεχόμενου υπολοίπου που προκύπτει μετά τον περιορισμένο αυτό συμψηφισμό)·
- vi) αίτημα προς αποζημίωση λόγω στερήσεως της δυνατότητας χρησιμοποίησης χρηματικών ποσών επειδή ο φόρος εταιρειών καταβλήθηκε πριν από την ημερομηνία κατά την οποία υπό διαφορετικές συνθήκες θα καταβαλλόταν ή λόγω απώλειας της δυνατότητας μειώσεως του φόρου στο πλαίσιο των περιστάσεων περί των οποίων γίνεται λόγος στο εδάφιο v) ανωτέρω·
- vii) αίτημα εκ μέρους ημεδαπής εταιρείας για την επιστροφή του «υπερβάλλοντος ACT» (ή αίτημα ανάλογης αποζημίωσης) τον οποίο η εταιρεία αυτή μετέφερε σε άλλη εταιρεία του ίδιου ομίλου και ο οποίος δεν μπόρεσε να προβληθεί προς συμψηφισμό όταν η άλλη αυτή εταιρεία πωλήθηκε, διασπάστηκε σε επιμέρους εταιρείες ή κηρύχθηκε σε πτώχευση·

viii) σε περίπτωση που η ενδιαφερόμενη εταιρεία έχει καταβάλει τον ACT αλλά ζήτησε στη συνέχεια την επιστροφή του βάσει των διατάξεων περί των οποίων γίνεται λόγος στο ερώτημα 4, αίτημα αποζημίωσης λόγω στερήσεως της δυνατότητας χρησιμοποίησης των σχετικών χρηματικών ποσών μεταξύ της ημερομηνίας καταβολής του ACT και της ημερομηνίας επιστροφής του·

ix) αίτημα αποζημίωσης σε περίπτωση που η ημεδαπή εταιρεία επέλεξε να ζητήσει την επιστροφή του ACT βάσει των ρυθμίσεων περί των οποίων γίνεται λόγος στο ερώτημα 4 και παρέσχε στους μετόχους της αύξηση του ποσού του μερίσματος ως αντιστάθμισμα για την απώλεια της δυνατότητας να λάβουν πίστωση φόρου,

κάθε ένα από τα αιτήματα αυτά που περιγράφονται ανωτέρω πρέπει να θεωρηθεί ως:

αίτημα επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, έτσι ώστε η επιστροφή αυτή να αποτελεί συνέπεια και παρεπόμενο της παραβάσεως των προαναφερθεισών κοινοτικών διατάξεων ή

αίτημα αποζημίωσης, οπότε θα πρέπει να πληρούνται οι προϋποθέσεις που περιγράφονται στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-46/93 και C-48/93, Brasserie du Pêcheur και Factortame ή

αίτημα καταβολής ποσού το οποίο κακώς οι αρμόδιες αρχές αρνήθηκαν να καταβάλουν;

7. Σε περίπτωση που η απάντηση σε οποιοδήποτε σκέλος του ερωτήματος 6 είναι ότι πρόκειται για αίτημα καταβολής ενός ποσού το οποίο κακώς οι αρμόδιες αρχές αρνήθηκαν να καταβάλουν:

α) αποτελεί ένα τέτοιο αίτημα συνέπεια και παρεπόμενο του δικαιώματος που παρέχουν οι προαναφερθείσες κοινοτικές διατάξεις ή

β) πρέπει να πληρούνται για τη σχετική επιστροφή οι προϋποθέσεις που περιγράφονται στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-46/93 και C-48/93 Brasserie du Pêcheur και Factortame ή

γ) πρέπει να πληρούνται κάποιες άλλες προϋποθέσεις;

8. Επηρεάζεται η απάντηση στα ερωτήματα 6 ή 7 αν οι σχετικές αξιώσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στο ερώτημα 6 προβάλλονται, στο πλαίσιο του εθνικού δικαίου, ως αιτήματα αποδόσεως ή αν προβάλλονται ή αν πρέπει να προβληθούν ως αιτήματα αποζημίωσης;

9. Ποια κατευθυντήρια οδηγία, εφόσον απαιτείται, θεωρεί πρόσφορο να δώσει το Δικαστήριο στην παρούσα υπόθεση σχετικά με το ποιες περιστάσεις πρέπει να λάβει υπόψη το εθνικό δικαστήριο προκειμένου να καθορίσει αν υφίσταται κατάφωρη παράβαση, υπό την έννοια της αποφάσεως στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-46/93 και C-48/93, Brasserie du Pêcheur και Factortame, ειδικότερα αν η παράβαση αυτή είναι συγγνωστή, λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας του Δικαστηρίου σχετικά με την ερμηνεία των εφαρμοστέων κοινοτικών ρυθμίσεων, ή αν σε κάποια συγκεκριμένη υπόθεση υφίσταται επαρκής αιτιώδης

συνάφεια που να συνιστά «άμεση αιτιώδη συνάφεια» υπό την έννοια της αποφάσεως αυτής;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Frankfurt am Main, με απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2004 στην υπόθεση Fidium Finanz AG κατά Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

(Υπόθεση C-452/04)

(2005/C 6/52)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 11ης Οκτωβρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 27 Οκτωβρίου 2004, το Verwaltungsgericht Frankfurt am Main, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Fidium Finanz AG και Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht, που εκκρεμεί ενώπιόν του ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να αποφανθεί επί των εξής ερωτημάτων:

1) Μπορεί επιχείρηση, η οποία εδρεύει σε κράτος εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εν προκειμένω στην Ελβετία, για την κατ'επάγγελμα χορήγηση πιστώσεων σε κατοίκους κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εν προκειμένω της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, να επικαλεστεί έναντι αυτού του κράτους μέλους και έναντι των μέτρων των διοικητικών αρχών του ή των δικαστηρίων τις διατάξεις του άρθρου 56 ΕΚ περί ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων, ή εμπίπτει η προετοιμασία, η χορήγηση και η εκτέλεση τέτοιου είδους χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών μόνο στις διατάξεις των άρθρων 49 επ. ΕΚ περί ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών;

2) Μπορεί επιχείρηση που εδρεύει σε κράτος εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης να επικαλεστεί τις διατάξεις του άρθρου 56 ΕΚ περί ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων στην περίπτωση που χορηγεί κατ'επάγγελμα ή κυρίως πιστώσεις σε κατοίκους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει δε την έδρα της σε χώρα στην οποία τόσο για την έναρξη όσο και για την πραγματοποίηση αυτής της επιχειρηματικής δραστηριότητας δεν υποχρεούται ούτε να λάβει προηγούμενη άδεια από κρατική αρχή της χώρας αυτής ούτε υπόκειται στην απαίτηση τρέχουσας εποπτείας της επιχειρηματικής δραστηριότητάς της όπως συμβαίνει κατά κανόνα με τα πιστωτικά ιδρύματα εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, ειδικότερα, εντός της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας εν προκειμένω, ή στην περίπτωση αυτή η επίκληση των διατάξεων περί ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων συνιστά κατάχρηση δικαιώματος;

Μπορεί να εξομοιωθεί μια τέτοια επιχείρηση, βάσει του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς την υποχρέωση λήψεως αδειάς, με τα φυσικά πρόσωπα και τις επιχειρήσεις που κατοικούν ή εδρεύουν αντιστοίχως εντός του εκάστοτε κράτους μέλους, μολονότι δεν έχει την έδρα της σε αυτό το κράτος μέλος ούτε διατηρεί κάποια υποκατάστημα σ' αυτό;

3) Παραβιάζει τις διατάξεις του άρθρου 56 ΕΚ περί ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων ρύθμιση σύμφωνα με την οποία η κατ' επάγγελμα χορήγηση πιστώσεων από επιχείρηση που εδρεύει σε κράτος εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε πρόσωπα που κατοικούν εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξαρτάται από το αν είναι υποχρεωτική η προηγούμενη λήψη αδειάς από τις κρατικές αρχές του οικείου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο οποίο κατοικεί ή εδρεύει ο λήπτης της πιστώσεως;

Ασκει συναφώς επιρροή το αν η άνευ αδειάς κατ' επάγγελμα χορήγηση πιστώσεων αποτελεί αξιόποινη πράξη ή απλώς παράβαση τάξεως;

4) Δικαιολογεί το άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο β), ΕΚ την αναφερόμενη στο τρίτο ερώτημα απαίτηση περί προηγούμενης λήψεως αδειάς ιδίως σε σχέση με

— την προστασία των πιστοληπτών από την ανάληψη συμβατικών και χρηματοπιστωτικών υποχρεώσεων έναντι προσώπων τα οποία δεν έχουν προηγουμένως ελεγχθεί ως προς τη φερεγγυότητά τους,

— την προστασία των προσώπων αυτών από επιχειρήσεις ή φυσικά πρόσωπα που δεν είναι σύννομοι ως προς την τήρηση των λογιστικών τους βιβλίων, ως προς τις υποχρεώσεις που υπέχουν βάσει των γενικών διατάξεων να συμβουλεύουν και να ενημερώνουν τους πελάτες τους,

— την προστασία των προσώπων αυτών από υπερβολικές ή καταχρηστικές διαφημίσεις,

— τη διασφάλιση επαρκών χρηματοοικονομικών πόρων της επιχείρησης που παρέχει πιστώσεις,

— την προστασία της αγοράς κεφαλαίων από την ανεξέλεγκτη χορήγηση μεγάλων πιστώσεων,

— την προστασία της αγοράς κεφαλαίων και της κοινωνίας εν γένει από εγκληματικές πράξεις, όπως είναι μεταξύ άλλων η νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή η τρομοκρατία;

5) Καλύπτει το άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο β), ΕΚ την καθ' εαυτή σύμφωνη με το κοινοτικό δίκαιο απαίτηση περί προηγούμενης λήψεως αδειάς κατά την έννοια του τρίτου ερωτήματος, σύμφωνα με την οποία η χορήγηση αδειάς προϋποθέτει κατ' ανάγκην ότι η επιχείρηση έχει την κεντρική διοίκησή της ή

τουλάχιστον κάποιο υποκατάστημά της στο οικείο κράτος μέλος, ιδίως προκειμένου

— να καταστήσει εφικτό τον πραγματικό και αποτελεσματικό έλεγχο, ήτοι συντόμως ή αιφνιδιαστικώς, των επιχειρηματικών συναλλαγών από τα όργανα του οικείου κράτους μέλους,

— να καταστούν απολύτως διαφανείς τις επιχειρηματικές συναλλαγές βάσει των εγγράφων που υπάρχουν ή πρέπει να προσκομιστούν στο κράτος μέλος,

— να υπάρχουν προσωπικώς ευθυνόμενα στελέχη της επιχείρησης εντός της επικρατείας του κράτους μέλους,

— να διασφαλίζεται ή τουλάχιστον να διευκολύνεται η εκπλήρωση των χρηματοπιστωτικών απαιτήσεων των πελατών της επιχείρησης εντός του κράτους μέλους;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε με διάταξη της 31ης Αυγούστου 2004 το Landgericht Berlin στο πλαίσιο της υποθέσεως εμπορικού μητρώου innoventif Limited, διάδικος: η innoventif Limited

(Υπόθεση C-453/04)

(2005/C 6/53)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 31ης Αυγούστου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 28 Οκτωβρίου 2004, το Landgericht Berlin, στο πλαίσιο της υποθέσεως εμπορικού μητρώου innoventif Limited, διάδικος: η innoventif Limited, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να αποφανθεί επί του ακόλουθου ερωτήματος:

Συμβιβάζεται με το δικαίωμα εγκαταστάσεως των εταιριών σύμφωνα με τα άρθρα 43, 48 ΕΚ το γεγονός ότι η καταχώριση στο εμπορικό μητρώο υποκαταστήματος, που ίδρυσε στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κεφαλαιουχική εταιρία με έδρα στη Μεγάλη Βρετανία, εξαρτάται από την πληρωμή προκαταβολής, η οποία υπολογίζεται ανάλογα με τα αναμενόμενα έξοδα της δημοσιεύσεως του αντικειμένου των εργασιών της εταιρίας, έτσι όπως αυτό διατυπώνεται στις σχετικές ρήτρες του Memorandum of Association;

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 28 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση C-455/04)

(2005/C 6/54)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Carmel O'Reilly, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 28 Οκτωβρίου 2004, προσφυγή κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας.

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι το διαπιστώνει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήσαν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2001/55/EK του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 2001, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων και μέτρα για τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να τις γνωστοποιήσει στην Επιτροπή, έχει παραβεί τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·
- 2) να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η περίοδος εντός της οποίας η οδηγία έπρεπε να έχει μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 212 της 7.8.2001 σ. 12.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 29 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση C-457/04)

(2005/C 6/55)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους António Caeiros και Gregorio Valero Jordana, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 29 Οκτωβρίου 2004, προσφυγή κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει, κυρίως, ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2003/17/EK⁽¹⁾, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 2003, για τροποποίηση της οδηγίας 98/70/EK όσον αφορά την ποιότητα των καυσίμων βενζίνης και ντίζελ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2 της προπαρατεθείσας οδηγίας 2003/17/EK,
- να διαπιστώσει, επικουρικώς, ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας να ενημερώσει άμεσα την Επιτροπή για τη θέσπιση των εν λόγω μέτρων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, της προπαρατεθείσας οδηγίας 2003/17/EK,
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2003/17/EK στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 30 Ιουνίου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 76, σ. 10.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 25 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση C-462/04)

(2005/C 6/56)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Eugenio de March και Carmel O'Reilly, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 25 Οκτωβρίου 2004, προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας λάβει τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/40/EK⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση αποφάσεων απομάκρυνσης υπηκόων τρίτων χωρών, ή εν πάση περιπτώσει μη έχοντας ανακοινώσει στην Επιτροπή τα μέτρα αυτά, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 2 Δεκεμβρίου 2002.

(¹) ΕΕ L 149 της 2.6.2001, σ. 34.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε η Audiencia Provincial de Málaga (πρώτο τμήμα) με διάταξη της 8ης Ιουλίου 2004, στο πλαίσιο εκδικάσεως εφέσεως που άσκησαν οι G. Francesco Gasparini κ.λπ. κατά της διατάξεως της 21ης Νοεμβρίου 2003 περί ποινικής διώξεως

(Υπόθεση C-467/04)

(2005/C 6/57)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Με διάταξη της 8ης Ιουλίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 4 Νοεμβρίου 2004, η Audiencia Provincial de Málaga (πρώτο τμήμα), στο πλαίσιο εκδικάσεως εφέσεως που άσκησαν οι G. Francesco Gasparini κ.λπ. κατά της διατάξεως της 21ης Νοεμβρίου 2003 περί ποινικής διώξεως και που εκκρεμεί ενώπιόν της, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των κάτωθι ερωτημάτων:

— Όσον αφορά το ποινικό δεδικασμένο, η Audiencia Provincial de Málaga ζητεί την ερμηνεία του άρθρου 54 της Συνθήκης του Σένγκεν επί των εξής ερωτημάτων:

1. Είναι δεσμευτική η κρίση περί παραγραφής ενός εγκλήματος από τα δικαστήρια κράτους μέλους για τα δικαστήρια των λοιπών κρατών μελών;
2. Έχει η απαλλαγή του κατηγορουμένου λόγω παραγραφής αποτελέσματα που να ωφελούν τους κατηγορουμένους σε άλλο κράτος μέλος όταν οι πράξεις ταυτίζονται; Άλλως, μπορεί να θεωρηθεί ότι η παραγραφή ευνοεί και τους κατηγορουμένους σε άλλο κράτος μέλος για τις ίδιες πράξεις;
3. Σε περίπτωση που τα ποινικά δικαστήρια κράτους μέλους κρίνουν ότι δεν αποδεικνύεται ο εξωκοινοτικός χαρακτήρας ενός εμπορεύματος ως προς το έγκλημα της λαθρεμπορίας και απαλλάξουν τους κατηγορουμένους, μπορούν τα δικαστήρια άλλου κράτους μέλους να διευρύνουν την έρευνα προκειμένου να αποδειχθεί ότι η εισαγωγή του εμπορεύματος χωρίς καταβολή δασμών έγινε από τρίτο κράτος;

— Όσον αφορά την έννοια του εμπορεύματος που τελεί σε ελεύθερη κυκλοφορία, η Audiencia Provincial de Málaga ζητεί την ερμηνεία του άρθρου 24 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας επί του εξής ερωτήματος:

Σε περίπτωση που ποινικό δικαστήριο κράτους μέλους κρίνει ότι δεν αποδείχθηκε ότι το εμπόρευμα εισήχθη παράνομα σε κοινοτικό έδαφος ή ότι το έγκλημα της λαθρεμπορίας έχει παραγραφεί:

- α) Μπορεί το εν λόγω εμπόρευμα να θεωρηθεί ότι τελεί σε ελεύθερη κυκλοφορία στο λοιπό κοινοτικό έδαφος;
- β) Μπορεί να θεωρηθεί η διάθεση στο εμπόριο σε άλλο κράτος μέλος, κατόπιν εισαγωγής στο κράτος μέλος που απάλλαξε τους κατηγορουμένους, ως αυτοτελής και, ως εκ τούτου, κολάσιμη πράξη ή, αντιθέτως, αποτελεί πράξη συμφυή με την εισαγωγή;

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 4 Νοεμβρίου 2004

(Υπόθεση C-472/04)

(2005/C 6/58)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Knut Simonsson και Claudio Loggi, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 4 Νοεμβρίου 2004, προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας λάβει (όλα) τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/96/EK (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με τον καθορισμό εναρμονισμένων απαιτήσεων και διαδικασιών για την ασφαλή φόρτωση και εκφόρτωση των φορτηγών πλοίων μεταφοράς φορτίου χύδην, ή εν πάση περιπτώσει μη έχοντας ανακοινώσει στην Επιτροπή τα μέτρα αυτά, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 17 της εν λόγω οδηγίας,
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 5 Αυγούστου 2003.

(¹) ΕΕ L 13 της 16.01.2002, σ. 9.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 12 Νοεμβρίου 2004

(Υπόθεση C-476/04)

(2005/C 6/59)

(Γλώσσα διαδικασίας: Ελληνικά)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τις Κεs Μαρία ΚΟΝΤΟΥ-DURANDE και Carmel O' REILLY μέλη της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, άσκησε στις 12 Νοεμβρίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο

— να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/55/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου της 20ής Ιουλίου 2001, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων και μέτρα για τη δίκαια κατανομή των βαρών μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων, ή εν πάση περιπτώσει μη ανακινώντας στην Επιτροπή τις εν λόγω διατάξεις, παρέλειψε να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 32 της εν λόγω οδηγίας.

— Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 212 της 7.8.2001, σ. 12.

Διαγραφή της υποθέσεως C-67/03⁽¹⁾

(2005/C 6/60)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Με διάταξη της 6ης Ιουλίου 2004 ο πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-67/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 83 της 5.4.2003.

Διαγραφή της υποθέσεως C-93/04⁽¹⁾

(2005/C 6/61)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Με διάταξη της 6ης Ιουλίου 2004 ο πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-93/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 94 της 17.4.2004.

Διαγραφή της υποθέσεως C-117/04⁽¹⁾

(2005/C 6/62)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Με διάταξη της 6ης Ιουλίου 2004 ο πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-117/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 106 της 30.4.2004.

Διαγραφή της υποθέσεως C-118/04⁽¹⁾

(2005/C 6/63)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Με διάταξη της 6ης Ιουλίου 2004 ο πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-118/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 106 της 30.4.2004.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

της 28ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd
κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ⁽¹⁾

(Ντάμπινγκ — Επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ — Ηλεκτρονικοί ζυγοί προελεύσεως Κίνας — Καθεστώς επιχειρήσεως που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς — Προσδιορισμός της ζημίας — Αιτιώδης συνάφεια — Δικαιώματα άμυνας)

(2005/C 6/64)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση Πρωτοδικείο T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd, με έδρα τη Σανγκάη (Κίνα), εκπροσωπούμενη από τον P. Waer, δικηγόρο, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τον S. Marquardt, επικουρούμενο αρχικώς από τους G. Berrisch και P. Nehl, ακολούθως δε από τον G. Bergisch, δικηγόρους, υποστηριζόμενου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπροσωπούμενη από τον V. Kreuzschitz, την S. Meaney και τον T. Scharf, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) 2605/2000 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων ηλεκτρονικών ζυγών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Δημοκρατίας της Κορέας και Ταϊβάν (ΕΕ L 301, σ. 42), το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους V. Tiili, πρόεδρο τμήματος, J. Pírrung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij και M. Βηληρά, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 28 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η προσφυγή απορρίπτεται.
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το καθού.
- 3) Η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 118 της 21.4.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 26ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση T-207/02, Nicoletta Falcone κατά Επιτροπής
των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Γενικός διαγωνισμός — Αποκλεισμός από τις γραπτές εξετάσεις λόγω της βαθμολογίας που επετεύχθη κατά τη διαδικασία προεπιλογής — Προβαλλόμενη παρανομία της προκηρύξεως του διαγωνισμού)

(2005/C 6/65)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-207/02, Nicoletta Falcone, υποψήφια του διαγωνισμού COM/A/10/01, εκπροσωπούμενη από τον M. Condinanzi, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: J. Curral, επικουρούμενος από τον A. Dal Ferro, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο αίτηση περί ακυρώσεως της αποφάσεως, της 2ας Μαΐου 2002, της επιτροπής του διαγωνισμού COM/A/10/01 να αποκλείσει την προσφεύγουσα από τις γραπτές εξετάσεις που επακολούθησαν τις δοκιμασίες προεπιλογής, με την αιτιολογία ότι είχε λάβει ανεπαρκή βαθμολογία για να περιληφθεί μεταξύ των 400 υποψηφίων με τα καλύτερα αποτελέσματα, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pírrung, πρόεδρο, A. W. H. Meij και N. Forwood, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 26 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 202 της 24.8.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 28ης Οκτωβρίου 2004

στις συνεκδ. υποθ. T-219/02 και T-337/02, Olga Lutz Herrera κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (*)

(Υπαλληλική — Γενικός διαγωνισμός — Αποκλεισμός από τις δοκιμασίες διαγωνισμού — Ανακοίνωση διαγωνισμού — Όριο ηλικίας)

(2005/C 6/66)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-219/02 και T-337/02, Olga Lutz Herrera, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier και J. Guillem Carrau, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και E. Τσερέπα-Lacombe, επικουρούμενοι από τους J. Rivas Andrés και J. Gutiérrez Gisbert, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο αιτήματα ακυρώσεως των αποφάσεων της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/A/6/01 της 31ης Ιουλίου 2001 και της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/A/10/01 της 20ής Δεκεμβρίου 2001, με τις οποίες η προσφεύγουσα αποκλείστηκε από τις γραπτές δοκιμασίες των διαγωνισμών αυτών με την αιτιολογία ότι δεν πληρούσε την προϋπόθεση σχετικά με το όριο ηλικίας, και, επικουρικά, αιτήματα ακυρώσεως των αποφάσεων περί απορρίψεως των διοικητικών ενστάσεων που υπέβαλε η προσφεύγουσα κατά των αποφάσεων των εξεταστικών επιτροπών των διαγωνισμών COM/A/6/01 και COM/A/10/01, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Lindh, πρόεδρο, R. García-Valdecasas και J. D. Cooke, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 28 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

(*) EE C 233 της 28.9.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 26ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση T-55/03, Philippe Brendel κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (*)

(Υπάλληλοι — Διορισμός — Κατάταξη σε βαθμό και κλιμάκιο — Αναγνώριση αρχαιότητας στο κλιμάκιο — Αγωγή αποζημιώσεως)

(2005/C 6/67)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-55/03, Philippe Brendel, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους G. Vandersanden και L. Levi, δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: ο J. Currall και η F. Clotuche-Dunivieuxart, επικουρούμενοι από τον D. Waelbroeck, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), που έχει ως αντικείμενο, αφενός, προσφυγή περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής να κατατάξει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα στον βαθμό A7, κλιμάκιο 2, και, αφετέρου, αγωγή περί αποκαταστάσεως της ζημίας που φέρεται ότι υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pirlung, πρόεδρο, A. W. H. Meij και N. Forwood, δικαστές, γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 26 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Καταδικάζει την Επιτροπή να καταβάλει τόκους υπερημερίας επί του ποσού που συνίσταται στη διαφορά μεταξύ των αποδοχών που θα ελάμβανε ο προσφεύγων-ενάγων για τον βαθμό A 7, κλιμάκιο 3, και αυτών που θα ελάμβανε για τον βαθμό A 7, κλιμάκιο 2, από τις 16 Απριλίου 2001· οι εν λόγω τόκοι θα υπολογιστούν βάσει των προθεσμιών κατά τις οποίες έπρεπε να πραγματοποιηθεί η εκάστοτε πληρωμή, δυνάμει του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, και μέχρι εξοφλήσεώς τους. Το εφαρμοζόμενο επιτόκιο θα υπολογιστεί βάσει του επιτοκίου που καθορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες δραστηριότητες αναχρηματοδοτήσεως, όπως ίσχυε κατά τις διάφορες φάσεις της κρίσιμης περιόδου, προσαυξημένο κατά δύο μονάδες.
- 2) Παρέλκει η απόφαση επί της αιτήσεως καταβολής της διαφοράς μεταξύ των αποδοχών που θα ελάμβανε ο προσφεύγων-ενάγων για τον βαθμό A 7, κλιμάκιο 3, και των αποδοχών που θα ελάμβανε για τον βαθμό A 7, κλιμάκιο 2, από τις 16 Μαρτίου 2001.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 4) Η Επιτροπή θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα τρία τέταρτα των εξόδων του προσφεύγοντος-ενάγοντος.
- 5) Ο προσφεύγων-ενάγων θα φέρει το ένα τέταρτο των δικαστικών του εξόδων.

(*) EE C 101 της 26.4.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 28ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση T-76/03, Herbert Meister κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Τοποθέτηση προϊσταμένου σε νέα θέση εργασίας — Συμφέρον της υπηρεσίας — Αντιστοιχία των θέσεων εργασίας — Δικαίωμα της ελευθερίας εκφράσεως — Υποχρέωση αρωγής — Αιτιολογία — Δικαίωμα ακρόασης — Εξωσυμβατική ευθύνη)

(2005/C 6/68)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-76/03, Herbert Meister, υπάλληλος του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, κάτοικος Muc-hamiel (Ισπανία), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο G. Vander-sanden, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρό-σωπος: O. Waelbgoeck), με αντικείμενο, αφενός, προσφυγή ακυρώ-σεως της αποφάσεως του ΓΕΕΑ PERS-AFFECT-02-30, της 22ας Απριλίου 2002, περί διορισμού του προσφεύγοντος προς το συμφέρον της υπηρεσίας, με τη θέση εργασίας του, ως νομικού συμβούλου στην υπεύθυνη για τις νομικές υποθέσεις αντιπροεδρία, και, αφετέρου, αγωγή αποζημιώσεως, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Azizi, πρόεδρο, M. Jaeger και E. Cremona, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 28 Οκτωβρίου 2004 απόφαση με το ακό-λουθο διατακτικό:

- 1) Υποχρεώνει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτε-ρικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα 5 000 ευρώ ως αποζημίωση λόγω υπηρεσιακού πταίσματος.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 3) Το ΓΕΕΑ φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα και το ένα πέμπτο των εξόδων του προσφεύγοντος.
- 4) Ο προσφεύγων φέρει τα τέσσερα πέμπτα των δικών του δικα-στικών εξόδων.

⁽¹⁾ EE C 101 της 26.4.2003.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 29ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση T-394/02, Arnaldo Lucaccioni κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Σύνταξη — Διαδικασία κατασχέσεως του μισθού — Εκτέ-λεση αποφάσεως εθνικού δικαστηρίου)

(2005/C 6/69)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-394/02, Arnaldo Lucaccioni, πρώην υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος St-Leonards-On-Sea (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενος από τους δικηγό-ρους J. R. Iturriagaogitia Bassas και K. Delvolné, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: J. Currell, με τόπο επι-δόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής να προβεί σε κατάσχεση της συντά-ξεως του προσφεύγοντος κατόπιν της αποφάσεως ιταλικού δικαστη-ρίου υποχρεώνουσας τον προσφεύγοντα να καταβάλει την αμοιβή του ιατρού τον οποίο ο ίδιος διόρισε προς εκπροσώπησή του στην επιτροπή αναπηρίας και στην ιατρική επιτροπή, καθώς και αγωγές προς επιστροφή ορισμένων εξόδων και αμοιβών και προς καταβολή αποζημιώσεως, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pikkung, πρόεδρο, N. J. Forwood και Σ. Παπασάββα, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 29 Σεπτεμβρίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 55 της 8.3.2003.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**της 14ης Οκτωβρίου 2004**

στην υπόθεση T-3/03, Everlast World's Boxing Headquarters Corporation κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Μερική άρνηση καταχωρίσεως — Ανάκληση της αιτήσεως — Κατάργηση της δίκης)

(2005/C 6/70)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-3/03, Everlast World's Boxing Headquarters Corporation, με έδρα τη Νέα Υόρκη (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους A. Renck, V. Bomhard, A. Rohlmann και C. Albrecht, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: D. Schennen και G. Schneider), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 30ής Οκτωβρίου 2002 (υπόθεση R 391/2001-1), σχετικά με την αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος «Choice of Champions», το Πρωτοδικείο (δευτερο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Piringung, πρόεδρο, A. W. H. Meij και Σ. Παπασάββα, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 14 Οκτωβρίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Καταργείται η δίκη επί της προσφυγής.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 55 της 8.3.2003.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**της 27ης Σεπτεμβρίου 2004**

στην υπόθεση T-108/04, Nikolaus Steininger κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Έκθεση εξέλιξεως της σταδιοδρομίας — Μείωση των μονάδων βαθμολογίας — Κατάργηση δίκης)

(2005/C 6/71)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-108/04, Nikolaus Steininger, υπάλληλος της Επιτροπής, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο N. Lhoest, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επι-

τροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και H. Kraemer, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής περί μείωσης των μονάδων βαθμολογίας που δόθηκαν στον προσφεύγοντα για την περίοδο 2001-2002, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, P. Mengozzi και I. Wiszniewska-Bialecka, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 27 Σεπτεμβρίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Καταργείται η δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Η Επιτροπή φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα, καθώς και εκείνα του προσφεύγοντος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 106 της 30.4.2004.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**της 15ης Οκτωβρίου 2004**

στην υπόθεση T-193/04 R, Hans-Martin Tillack κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Ασφαλιστικά μέτρα — Αίτηση προσωρινών μέτρων και αναστολής εκτελέσεως)

(2005/C 6/72)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-193/04 R, Hans-Martin Tillack, εκπροσωπούμενος από τους I. Forrester, QC, T. Bosly, C. Arhold, N. Flandin, J. Herrlinger και J. Siaens, δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Docksey και C. Ladenburger), με αντικείμενο, αφενός, την αναστολή εκτελέσεως κάθε μέτρου που θα ληφθεί στο πλαίσιο της καταγγελίας που υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) στις 11 Φεβρουαρίου 2004 στις βελγικές και τις γερμανικές δικαστικές αρχές και, αφετέρου, να διαταχθεί ο OLAF να μην ελέγξει, εξετάσει ή ακούσει το περιεχόμενο οποιουδήποτε εγγράφου και κάθε πληροφορίας που έχουν στην κατοχή τους οι βελγικές δικαστικές αρχές μετά την έρευνα που πραγματοποιήθηκε στην κατοικία και το γραφείο του προσφεύγοντος στις 19 Μαρτίου 2004, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εξέδωσε στις 15 Οκτωβρίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της Telefon und Buch Verlagsgesellschaft m.b.H. κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 19 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-322/03)

(2005/C 6/73)

(Γλώσσα στην οποία συντάχθηκε η προσφυγή: η γερμανική)

Η Telefon und Buch Verlagsgesellschaft m.b.H., με έδρα το Σάλτσμπουργκ (Αυστρία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο H. G. Zeiner, άσκησε στις 19 Σεπτεμβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν η HEROLD Business Data GmbH Co. KG (πρώην Harold Business Data AG), με έδρα το Mödling (Αυστρία).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να μεταρρυθμίσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 19ης Ιουνίου 2003, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 580/2001 και R 592/2001, ώστε να απορριφθεί στο σύνολό της η αίτηση για την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος WEISSE SEITEN με αριθμό αιτήσεως καταχωρίσεως 371 096·

— επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 19ης Ιουνίου 2003, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 580/2001 και R 592/2001, και να αναπέμψει σ' αυτό την υπόθεση προς έκδοση, κατόπιν ενδεχόμενης συμπλήρωσης της διαδικασίας, νέας αποφάσεως και απόρριψη της αιτήσεως για την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος WEISSE SEITEN με αριθμό αιτήσεως καταχωρίσεως 371 096·

— να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Καταχωρισθέν κοινοτικό σήμα, κατά του οποίου υποβλήθηκε αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας:

Λεκτικό σήμα «WEISSE SEITEN» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 41 και 42 — Αίτηση καταχωρίσεως υπ' αριθμ. 371 096

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος:

Ο προσφεύγων

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος:

HEROLD Business Data GmbH & Co. KG

Απόφαση του αρμόδιου για την κήρυξη της ακυρότητας τμήματος:

Μερική ακυρότητα του κοινοτικού σήματος για τηλεφωνικούς καταλόγους σε έντυπη ή ηλεκτρονική μορφή (κλάσεις 9 και 16), καθώς και την έκδοση των εν λόγω καταλόγων (κλάση 41)

Απόφαση του τμήματος προσφυγών:

Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως:

- Το καταχωρισθέν σήμα διαθέτει διακριτικό χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94.
- Το καταχωρισθέν σημείο δεν είναι περιγραφικό, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94, για κανένα προϊόν και για καμία υπηρεσία εκ των περιλαμβανομένων στον κατάλογο προϊόντων και υπηρεσιών
- Το καταχωρισθέν σήμα δεν συνιστά σημείο ή ένδειξη που έχει καταστεί σύνηθες στην καθημερινή γλώσσα, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94.

Προσφυγή της Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading B.V. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 23 Σεπτεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-382/04)

(2005/C 6/74)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Η εταιρία Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading B.V., με έδρα το Landgraaf (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τον Hendrik Cornelis De Bie, άσκησε στις 23 Σεπτεμβρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την υπό στοιχεία REM 19/2002 απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 17ης Ιουνίου 2004, με την οποία απόφαση ανακοινώθηκε ότι δεν δικαιολογείται η ζητηθείσα διαγραφή δασμών·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα εισάγει μεταξύ άλλων ριζόχαρτο, το οποίο επί σειρά ετών δηλώνεται ότι υπάγεται στον ίδιο κωδικό ΣΟ. Ωστόσο, μετά τον κανονισμό (ΕΚ) 1196/97 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 1997⁽¹⁾ έπρεπε να δηλώνεται ότι τα εμπορεύματα υπάγονται σε άλλον κωδικό ΣΟ. Η προσφεύγουσα δέχεται ότι τούτο δεν συνέβη εν προκειμένω. Ωστόσο, κατά την προσφεύγουσα πρόκειται για ειδική κατάσταση, καθόσον τα ολλανδικά τελωνεία διέπραξαν πολλαπλά σφάλματα κατά τους ελέγχους τους. Η προσφεύγουσα σημειώνει ότι τα ολλανδικά τελωνεία δεν αντελήφθησαν την εσφαλμένη κατάταξη του ριζόχαρτου κατά τη διάρκεια διαφόρων ελέγχων τους οποίους πραγματοποίησαν εντός χρονικού διαστήματος 8 μηνών. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι δεν μπορεί να της προσαφθεί δόλια συμπεριφορά ή προφανής αμέλεια.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 239 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92⁽²⁾, εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών από την Επιτροπή και έλλειψη αιτιολογίας. Η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης παραβίαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως και της ίσης μεταχειρίσεως, καθόσον η Επιτροπή έκρινε διαφορετικά σε παλαιότερες αποφάσεις. Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

(¹) Κανονισμός για κατάταξη εμπορευμάτων στη Συνδυασμένη Ονοματολογία (ΕΕ L 170, 1997, σ. 13).

(²) Κανονισμός του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θέσεως κοινωτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1).

Προσφυγή της EnBW Energie Baden-Württemberg AG κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 27 Σεπτεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-387/04)

(2005/C 6/75)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η EnBW Energie Baden-Württemberg AG, Karlsruhe (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους C.-D. Ehlermann, M. Seyfarth, A. Gutermuth και M. Wissmann, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 27 Σεπτεμβρίου 2004, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο,

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 7ης Ιουλίου 2004, περί εθνικού σχεδίου κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, το οποίο κοινοποίησε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας σύμφωνα με την οδηγία 2003/87/ΕΚ⁽¹⁾.

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα είναι γερμανική επιχείρηση δραστηριοποιούμενη στον τομέα της ενέργειας. Καθόσον οι σταθμοί παραγωγής ενέργειας που εκμεταλλεύεται εκπέμπουν αέρια θερμοκηπίου, η προσφεύγουσα υπόκειται, από 1ης Ιανουαρίου 2005, στο προβλεπόμενο από την οδηγία 2003/87/ΕΚ κοινοτικό σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου.

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία επιβεβαιώθηκε, πλην ορισμένων ζητημάτων που δεν αφορούν την παρούσα υπόθεση, το κοινοποιηθέν από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας εθνικό σχέδιο κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα στρέφεται κατά μιας μεταβατικής διατάξεως του εν λόγω σχεδίου, κατά την οποία, επιχείρηση εκμεταλλεύσεως σταθμού παραγωγής ενέργειας η οποία θέτει εκτός λειτουργίας μια παλαιά μονάδα και την αντικαθιστά με νέα διατηρεί επί τέσσερα έτη τα ίδια δικαιώματα εκπομπής αερίων θερμοκηπίου που είχε για την τεθείσα εκτός λειτουργίας μονάδα. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας παρέχονται, με τον τρόπο αυτό, πλεονάζοντα δικαιώματα, τα οποία είναι αδικαιολόγητα και τα οποία στοιχειοθετούν ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ. Η διαφορετική εκτίμηση που διατυπώνεται στην προσβαλλόμενη απόφαση βαρύνεται προφανώς με πεπλανημένη αιτιολογία και υποδηλώνει μη επαρκή γνώση των πραγματικών περιστατικών. Εκ του λόγου αυτού, η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει προς το άρθρο 87, παράγραφος 3, και προς το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ.

Περαιτέρω, η καθής, κατά παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ, παρέλειψε να κινήσει την τυλική διαδικασία διαπιστώσεως ενισχύσεως, καίτοι θα έπρεπε να έχει σοβαρές αμφιβολίες ως προς το συμβιβαστό αυτής της διατάξεως με τη Συνθήκη ΕΚ.

Η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει, επίσης, προς το άρθρο 9, παράγραφος 3, και προς το κριτήριο υπ' αριθ. 5 του παραρτήματος III της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, καθόσον η επιπλέον χορήγηση δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου συνιστά αδικαιολόγητη ευνοϊκή μεταχείριση ανταγωνιστικών προς την προσφεύγουσα επιχειρήσεων, την οποία καθιστά εντονότερη το γεγονός ότι επιχειρήσεις οι οποίες, όπως η προσφεύγουσα, υποχρεούνται βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας να θέσουν εκτός λειτουργίας πυρηνικούς σταθμούς παραγωγής ενέργειας, περιέρχονται αδικαιολογήτως σε δυσμενή θέση.

Τέλος, η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει προς το άρθρο 253 λόγω πολλών και ιδιαίτερας βαρύτητας πεπλανημένων σημείων της αιτιολογίας.

(¹) Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32).

Προσφυγή του Dirk Klaas κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η οποία ασκήθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-393/04)

(2005/C 6/76)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Ο Dirk Klaas, κάτοικος Χαϊδελβέργης (Γερμανία), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο R. Moos, άσκησε στις 30 Σεπτεμβρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του γενικού διευθυντή προσωπικού της 12ης Φεβρουαρίου 2004, περί ακυρώσεως δύο μορίων προαγωγής, η οποία επικυρώθηκε με απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 30ής Ιουνίου 2004, καθόσον αφαιρεί από τον προσφεύγοντα δύο μόρια προαγωγής που είχε λάβει για το προ του 1999 χρονικό διάστημα·
- να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Γραμματέα και να αναγνωρίσει ότι τα δύο μόρια προαγωγής μεταφέρονται στο επόμενο έτος·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Ο προσφεύγων είναι υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Προήχθη στον βαθμό Α6 αναδρομικά από 1ης Ιανουαρίου 1999. Στο πλαίσιο της προαγωγής διαγράφηκαν τα μόρια προαγωγής που ο προσφεύγων είχε λάβει πριν το 1999. Προς αιτιολόγηση της αποφάσεώς του, το Κοινοβούλιο παρέπεμψε στην απόφαση του Πρωτοδικείου στην υπόθεση T-30/02 (Leonhardt κατά Κοινοβουλίου), υποστηρίζοντας ότι εντεύθεν προκύπτει δυνατότητα διαγραφής.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η μεταβατική ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία το σύνολο των χορηγηθέντων έως το 1999 μορίων πρέπει να διαγραφεί σε περίπτωση προαγωγής, αντιβαίνει στο άρθρο 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως. Κατά τον προσφεύγοντα, η ρύθμιση αυτή δεν είναι αναγκαία, είναι αντίθετη προς την αρχή της αναλογικότητας και παραβιάζει την αρχή της ισότητας. Περαιτέρω, η υπό κρίση υπόθεση δεν είναι όμοια με την υπόθεση T-30/02.

Προσφυγή της SOFFASS SpA κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), ασκηθείσα στις 4 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση T-396/04)

(2005/C 6/77)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η εταιρία SOFFASS SpA, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Vincenzo Biliardo και Cristiano Bacchini, άσκησε στις 4 Οκτωβρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς.

Έτερος διάδικος στην ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία: SODIPAN (Société en Commandite par Actions) [μετοχική ετερόρρυθμη εταιρία].

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 16 Ιουλίου 2004 απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ (υπόθεση R 0699/2003-1)·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα «NICKY» — Αίτηση καταχωρίσεως αριθ. 1.315.985 για προϊόντα της κατηγορίας 16 (χαρτικά προϊόντα και/ή κυτταρίνη για οικιακή χρήση και χρήση σε επίπεδο ατομικής υγιεινής).

Δικαιούχος του σήματος ή του διακριτικού σημείου ενιστάμενος στην καταχώρισή του: Η γαλλική εταιρία SODIPAN (société en commandite par actions).

Σήμα ή διακριτικό σημείο προβληθέν κατά τη διαδικασία ενστάσεως: Γαλλικά εικονιστικά σήματα «NOKY» (αριθ. 1.346.586) και «poky» (αριθ. 1.400.192), για προϊόντα της κατηγορίας 16.

Απόφαση του τμήματος ενστάσεων: Απόρριψη της ενστάσεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ενστάσεων και αναπομπή εκ νέου στο ίδιο προς επανεξέταση της διαδικασίας.

Λόγοι της προσφυγής: Πεπλανημένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (κίνδυνος συγχύσεως).

Προσφυγή της Scandlines Sverige AB κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 7 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση T-399/04)

(2005/C 6/78)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Scandlines Sverige AB, Helsingborg, Σουηδία, εκπροσωπούμενη από τον C. Vajda, QC, καθώς και τους R. Azélius και K. Azélius, lawyers, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 7 Οκτωβρίου 2004, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 23ης Ιουλίου 2004, σχετικά με απόρριψη της καταγγελίας της με ημερομηνία 2 Ιουλίου 1997·
- να παραπέμψει εκ νέου την υπόθεση στην Επιτροπή για εξέταση της καταγγελίας υπό το φως της αποφάσεως του Δικαστηρίου·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να την αποζημιώσει για τα έξοδα της διαδικασίας αυτής ασχέτως αποτελέσματος.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προσφεύγουσα είναι μια σουηδική εταιρία, η κύρια δραστηριότητα της οποίας συνίσταται στο να λειτουργεί ως λιμενικός πράκτορας μιας εκμεταλλεόμενης πορθμεία επιχειρήσεως. Η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή καταγγελία κατά της Helsingborgs Hamn AB (HHAB), εταιρίας υπεύθυνης για τη λειτουργία του λιμένα του Helsingborg στη Σουηδία και για την επιβολή λιμενικών τελών. Η προσφεύγουσα θεώρησε ότι η HHAB επέβαλλε υπερβολικά λιμενικά τέλη, καταχρώμενη της δεσπόζουσας θέσεώς της, και τούτο κατά παράβαση του άρθρου 82 ΕΚ. Η καταγγελία αυτή απορρίφθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση.

Η προσφεύγουσα, προς στήριξη της προσφυγής της, ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή πλανήθηκε καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι δεν ήταν υπερβολικά τα επιβαλλόμενα σε εκμεταλλεόμενους πορθμεία λιμενικά τέλη. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, η ανάλυση κόστους-

τιμής στην οποία προέβη η Επιτροπή κατέδειξε ότι η HHAB είχε πετύχει κέρδη, όσον αφορά τις σχετικές με πορθμεία επιχειρήσεις, άνω του 100 % της αξίας του χρησιμοποιηθέντος από αυτήν την επιχείρηση κεφαλαίου. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τέτοια κέρδη δεν μπορούν να επιτευχθούν σε μια ανταγωνιστική αγορά και, επομένως, τέτοια κέρδη είναι υπερβολικά, άδικοι και καταχρηστικά. Θεωρεί ότι απορρίπτοντας το συμπέρασμα αυτό, η Επιτροπή προέβη σε κακή εφαρμογή του όρου «οικονομική αξία» και παρέλειψε να εφαρμόσει την αρχή της αναλογικότητας ή την ορθή κατανομή του βάρους αποδείξεως. Η προσφεύγουσα διατείνεται επίσης ότι κακώς η Επιτροπή απέρριψε τη σύγκριση μεταξύ των επιβαλλομένων σε εκμεταλλεόμενους πορθμεία τιμών με αυτές που χρεώνονται σε αυτούς που εκμεταλλεύονται μεταφορές εμπορευμάτων καθώς και τη σύγκριση μεταξύ των τιμών που χρεώνονται στο Helsingborg και αυτών που χρεώνονται στο Elsinore, στο άλλο άκρο της ίδιας οδού. Επίσης, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι δεν υπήρξε δυσμενής διάκριση ως προς τις τιμές κατά την έννοια του άρθρου 82 ΕΚ μεταξύ εκμεταλλεομένων πορθμεία και εκμεταλλεομένων μεταφορές φορτίων. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, η Επιτροπή κακώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι παρεχόμενες από την HHAB όσον αφορά αυτούς τους δύο κλάδους υπηρεσίες δεν είναι ισοδύναμες και ότι οι εκμεταλλεόμενοι πορθμεία δεν βρέθηκαν σε δυσμενή από ανταγωνιστική άποψη μοίρα.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η συλλογιστική της Επιτροπής είναι εσφαλμένη, ακατάλληλη και αντιφατική και συνιστά, για τον λόγο αυτό, παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ. Επικαλείται επίσης προσβολή του δικαιώματός της ακροάσεως βάσει του άρθρου 6 του κανονισμού 2842/98 και ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν διεξήγαγε την κατάλληλη έρευνα εντός ευλόγου χρόνου παραβαίνοντας έτσι το άρθρο 10 ΕΚ, το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου καθώς και την αρχή ότι η Επιτροπή οφείλει να ενεργεί εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.

Προσφυγή της Nadine Schmit κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία ασκήθηκε στις 8 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση T-419/04)

(2005/C 6/79)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Nadine Schmit, κάτοικος Ispra (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον Paul Van Gehuchten και τον Pierre Jadoul, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 8 Οκτωβρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση περί ρητής απορρίψεως της ενστάσεως της προσφεύγουσας, της 8ης Ιουλίου 2004, την απόφαση περί μη καταρτίσεως εκθέσεως αξιολογήσεως για το διάστημα 2001–2002 και την απόφαση της αρχής να μην περιλάβει την προσφεύγουσα στους προαχθέντες στον βαθμό C2 υπαλλήλους κατά τις προαγωγές του 2003·
- να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει στην προσφεύγουσα 3 000 ευρώ προς αποκατάσταση της ηθικής βλάβης·
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η προσφεύγουσα, υπάλληλος της Επιτροπής, βρίσκεται σε αναρρωτική άδεια από τον Οκτώβριο του 2002. Λαμβάνει σύνταξη αναπηρίας από την 1η Σεπτεμβρίου 2003. Κατόπιν αυτών, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (ΑΔΑ) αποφάσισε να μην καταρτίσει έκθεση αξιολογήσεως της προσφεύγουσας για τον διάστημα 2001–2002. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν έλαβε κανένα μόριο προαγωγής ή προτεραιότητας κατά τις προαγωγές του 2003 και δεν περιελήφθη στους προαχθέντες στον βαθμό C2 υπαλλήλους.

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά των επίμαχων αποφάσεων, επικαλούμενη παράβαση του άρθρου 43 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως και των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου αυτού (απόφαση της Επιτροπής, της 26ης Απριλίου 2002), καθώς και παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της χρηστής διοικήσεως. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή αδικώς έκρινε, στο τέλος του 2002 ή στις αρχές του 2003, ότι η προσφεύγουσα είναι υπάλληλος που πρόκειται να συνταξιοδοτηθεί εντός του έτους και, επομένως, δεν χρειάζεται να καταρτιστεί έκθεση αξιολογήσεως. Κατά την απόφασιν να μην προαχθεί στον βαθμό C2, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του άρθρου 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, καθώς και παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της χρηστής διοικήσεως.

Προσφυγή του José Antonio Carreira κατά του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Ασφάλεια και την Υγεία στο Χώρο Εργασίας, που ασκήθηκε στις 11 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση T-421/04)

(2005/C 6/80)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο José Antonio Carreira, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους Georges Vandersanden και Laure Levi, δικηγόρους, άσκησε στις 11 Οκτωβρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των

Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Ασφάλεια και την Υγεία στο Χώρο Εργασίας.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Οργανισμού να χορηγήσει στον προσφεύγοντα μέρος μόνον της εξισωτικής αποζημιώσεως που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 2, του ΚΥΚ λόγω του ότι άσκησε προσωρινά, από την 13η Ιανουαρίου 2003 έως τις 15 Αυγούστου 2004, καθήκοντα αντιστοιχούντα σε θέση ανώτερη από αυτή που κατέχει·
- να υποχρεώσει τον καθού να καταβάλει στον προσφεύγοντα το υπόλοιπο της εξισωτικής αποζημιώσεως που του οφείλεται δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του ΚΥΚ·
- να καταδικάσει τον καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων στην παρούσα υπόθεση, ο οποίος, όπως και ο νομικός σύμβουλος του καθού, κλήθηκε να ασκήσει προσωρινώς τα καθήκοντα του προϊσταμένου των διοικητικών υπηρεσιών του Οργανισμού, λόγω αναρρωτικής άδειας του κατόχου της εν λόγω θέσεως, προσβάλλει την απόφαση της ΑΔΑ να κατανείμει το ποσό της εξισωτικής αποζημιώσεως μεταξύ των δύο προσώπων που άσκησαν προσωρινώς τα καθήκοντα αυτά. Προσβάλλει την απόφαση αυτή διευκρινίζοντας ότι δεν δέχεται ότι εργάστηκε κατά το ήμισυ του ωραρίου εργασίας κατ' αντικατάσταση του προϊσταμένου των διοικητικών υπηρεσιών και υποστηρίζοντας ότι, κατά συνέπεια, δικαιούται το σύνολο της επίδικης εξισωτικής αποζημιώσεως.

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο προσφεύγων επικαλείται παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του ΚΥΚ καθώς και παραβίαση των αρχών της αντιστοιχίας μεταξύ βαθμού και θέσεως εργασίας, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας.

Θεωρεί επίσης ότι, εν προκειμένω, δεν τηρήθηκε η υποχρέωση αιτιολογήσεως των διοικητικών πράξεων.

Προσφυγή του Walter Parlante κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση T-432/04)

(2005/C 6/81)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Walter Parlante, κάτοικος Enghien (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Lucas Vogel, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 22 Οκτωβρίου 2004, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ, της 5ης Ιουλίου 2004, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένστασή του, με ημερομηνία 26 Φεβρουαρίου 2004, με την οποία προσέβαλε την απόφαση περί μη προαγωγής του από τον βαθμό C2 στον βαθμό C1, όσον αφορά το έτος προαγωγών 2003·
- στο μέτρο που παρίσταται ανάγκη, να ακυρώσει επίσης την αρχική απόφαση της ΑΔΑ, του Δεκεμβρίου 2003, με την οποία δεν προήχθη αυτός από τον βαθμό C2 στον βαθμό C1, όσον αφορά το έτος προαγωγών 2003·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ, παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων καθώς και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, η νέα διαδικασία προαγωγών δεν διασφαλίζει πλέον ορθή και δίκαιη συγκριτική εξέταση των ατομικών προσόντων των υπαλλήλων εφόσον η εξέταση γίνεται απλώς διά συγκρίσεως με τους άλλους υπαλλήλους της ίδιας Γενικής Διευθύνσεως.

Εξάλλου, ο προσφεύγων διατείνεται ότι το άρθρο 12 των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 45 του ΚΥΚ συνιστά παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ και εισάγει δυσμενή διάκριση στο μέτρο που σε ορισμένους υπαλλήλους χορηγήθηκαν, κατά τη διάρκεια του έτους προαγωγών 2003, συμπληρωματικές μονάδες προτεραιότητας για τον λόγο απλώς και μόνον ότι είχαν προταθεί για προαγωγή το 2002 χωρίς να έχουν τελικώς προαχθεί.

Ο προσφεύγων προβάλλει επίσης παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Προσφυγή της Angela Davi κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση T-433/04)

(2005/C 6/82)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η γαλλική)

Η Angela Davi, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Lucas Vogel, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 22 Οκτωβρίου 2004, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ, της 2ας Ιουλίου 2004, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένστασή της, με ημερομηνία 1η Μαρτίου 2004, με την οποία προσέβαλε την απόφαση περί μη προαγωγής της από τον βαθμό C3 στον βαθμό C2, όσον αφορά το έτος προαγωγών 2003·
- στο μέτρο που παρίσταται ανάγκη, να ακυρώσει επίσης την αρχική απόφαση της ΑΔΑ, του Δεκεμβρίου 2003, με την οποία δεν προήχθηκε αυτή από τον βαθμό C3 στον βαθμό C2, όσον αφορά το έτος προαγωγών 2003·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοιοι προς αυτούς της υποθέσεως T-432/04.

Προσφυγή του Alex Milbert κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση T-434/04)

(2005/C 6/83)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Οι Alex Milbert, κάτοικος Hesperange (Λουξεμβούργο), Imre Czigany, κάτοικος Rhode St. Genèse (Βέλγιο), José Manuel De la Cruz González, κάτοικος Βρυξελλών, Viviane Deveen, κάτοικος Overijse (Βέλγιο), Mohammad Reza Fardoom, κάτοικος Roodtsur-Syre (Λουξεμβούργο), Laura Gnemmi, κάτοικος Hünsdorf (Λουξεμβούργο), Marie-José Reinard, κάτοικος Bertrange (Λουξεμβούργο), Βασίλειος Στεργίου, κάτοικος Kraainem (Βέλγιο) και Ιωάννης Τερεζάκης, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενοι από τους δικηγόρους Gilles Bounéou και Frédéric Frabetti, άσκησαν στις 22 Οκτωβρίου 2004, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον πίνακα προαχθέντων υπαλλήλων του έτους 2003, καθόσον σε αυτή δεν περιλαμβάνονται τα ονόματα των προσφευγόντων, επικουρικός δε τις προπαρασκευαστικές πράξεις αυτής της αποφάσεως·
- επικουρικός, να ακυρώσει τη χορήγηση μορίων προαγωγής για το έτος 2003, όσον αφορά τους προσφεύγοντες·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες, υπάλληλοι της Επιτροπής, δεν προήχθησαν κατά τις προαγωγές του έτους 2003. Με την προσφυγή τους, αμφισβητούν τη νομιμότητα του συστήματος που εφάρμοσε η Επιτροπή κατά τις εν λόγω προαγωγές, καθόσον στο πλαίσιο αυτού του συστήματος στα μόρια βαθμολογίας και στα μόρια αρχαιότητας του κάθε υπαλλήλου προστίθενται και «υπολειπόμενα» μόρια που έχουν χορηγηθεί στους περιλαμβανόμενους στον πίνακα προακτών υπαλλήλους κατά την προηγούμενη περίοδο προαγωγών, χωρίς όμως αυτοί να έχουν προαχθεί, καθώς και μόρια χορηγούμενα από τις γενικές διευθύνσεις, ειδικά μεταβατικά μόρια, μόρια προς το συμφέρον της υπηρεσίας και μόρια «ενστάσεως», χορηγούμενα από τις επιτροπές προαγωγών. Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι εφαρμόζοντας ένα τέτοιο σύστημα η Επιτροπή δεν προέβη σε συγκριτική εξέταση των προσόντων των προακτών υπαλλήλων, κατά παράβαση του άρθρου 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των γενικών διατάξεων που έχουν θεσπιστεί προς εκτέλεσή του.

Ομοίως, οι προσφεύγοντες επικαλούνται παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, της απαγορεύσεως της αυθαίρετης διαδικασίας, της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, του κανόνα «patere legem quam ipse facit» και του καθήκοντος αρωγής.

Προσφυγή του Manuel Simões Dos Santos κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση T-435/04)

(2005/C 6/84)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Manuel Simões Dos Santos, κάτοικος Alicante (Ισπανία), εκπροσωπούμενος από τον Antonio Creus Carreras, δικηγόρο, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 22 Οκτωβρίου 2004, προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 7ης Ιουλίου 2004, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση του προσφευγόντος καθώς και την απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2003 περί καθορισμού του σωρευτικού αριθμού των μορίων αξιολογήσεως που έχουν απονεμηθεί στον προσφεύγοντα και την απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2003 που επιβεβαιώνει την εν λόγω απόφαση·
- να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων στην παρούσα υπόθεση προήχθη στον βαθμό Α 5 κατά την περίοδο προαγωγών του έτους 2002. Με την ευκαιρία αυτή, η ΑΔΑ του κοινοποίησε ότι του απέμεναν 54,19 μόρια. Παρ'όλα αυτά, με το από 15 Δεκεμβρίου 2003 έγγραφο του Τμήματος Ανθρώπινων Πόρων, ο προσφεύγων πληροφορήθηκε ότι ο σωρευτικός αριθμός των μορίων που διέθετε στις 30 Σεπτεμβρίου 2003 ήταν μόλις 1,5 μόριο. Από το έγγραφο αυτό, που συνιστά την προσβαλλόμενη απόφαση, προκύπτει ότι η εν λόγω μείωση μορίων δεν είναι το αποτέλεσμα μετατροπής των αναγνωρισμένων μορίων πριν από το νέο σύστημα που εγκαθιδρύθηκε με την απόφαση ADM-03-35 του Γραφείου, αλλά από πλήρη εξάλειψή τους, κατόπιν της εφαρμογής του νέου κανόνα μη μεταφοράς των υπολοίπων μορίων μετά από προαγωγή, όπως αναφέρεται στην τελευταία αυτή απόφαση.

Προς στήριξη των αξιώσεών του, ο προσφεύγων προβάλλει κατ'αρχάς την προσβολή των αρχών της νομιμότητας, της ασφαλείας δικαίου και της μη αναδρομικότητας, καθόσον δεν υφίσταται, εν προκειμένω, εξαιρετικές περιστάσεις δυνάμενες να δικαιολογήσουν την ανάκληση των ήδη αναγνωρισμένων στον υπάλληλο υπολοίπων μορίων που δικαιούνταν κατ'εφαρμογήν του ισχύοντος κατά τον χρόνον εκείνο καθεστώτος.

Ο προσφεύγων προβάλλει επίσης την προσβολή των αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθώς και της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

Προσφυγή του Carlos Sánchez Ferriz κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 26 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση T-436/04)

(2005/C 6/85)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Carlos Sánchez Ferriz, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους Gilles Bounéου και Frédéric Frabetti, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 26 Οκτωβρίου 2004, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον πίνακα των προαχθέντων υπαλλήλων, όσον αφορά το έτος προαγωγών 2003, στο μέτρο που στον πίνακα αυτό δεν περιλαμβάνεται το όνομά του, καθώς και, παρεμπιπτόντως, τις προπαρασκευαστικές της αποφάσεις αυτής πράξης·
- επικουρικός, να ακυρώσει, καθόσον αφορά τον προσφεύγοντα, τη χορήγηση μονάδων για προαγωγή κατά το έτος προαγωγών 2003·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων επικαλείται λόγους όμοιους προς αυτούς που είχαν προβληθεί από τους προσφεύγοντες στην υπόθεση T-434/04.

Προσφυγή του Holger Standertskjöld-Nordenstam κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε την 1η Νοεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-437/04)

(2005/C 6/86)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Holger Standertskjöld-Nordenstam, κάτοικος Waterloo (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον Thierry Demasure, δικηγόρο, άσκησε την 1η Νοεμβρίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής περί μη εγγραφής του ονόματος του προσφεύγοντος στον πίνακα των πλέον αξίων υπαλλήλων για προαγωγή στον βαθμό A/3 κατά το έτος προαγωγών «δεύτερης σειράς» 2003, που δημοσιεύθηκε στις διοικητικές πληροφορίες υπ' αριθ. 84-2003 της 19ης Δεκεμβρίου 2003·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων προτάθηκε, από τη γενική διεύθυνση στην οποία υπάγεται, για προαγωγή στον βαθμό A3 κατά το έτος προαγωγών 2003. Η συμβουλευτική επιτροπή διορισμών κατήρτισε πίνακα δεκατεσσάρων υπαλλήλων που ήταν πλέον άξιοι για προαγωγή. Ο ως άνω πίνακας δεν περιελάμβανε τον προσφεύγοντα, καθόσον αυτός είχε καταταχθεί στη δέκατη πέμπτη θέση. Εν συνεχεία, η ΑΔΑ αποφάσισε να προσθέσει στον ανωτέρω πίνακα τα ονόματα δύο μελών ιδιαίτερου γραφείου. Επί της βάσεως αυτής, ο προσφεύγων προβάλλει, προς στήριξη της προσφυγής του, ότι η επίδικη απόφαση παραβαίνει το άρθρο 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΚΥΚ), δεδομένου ότι τα προσόντα των δύο αυτών μελών ιδιαίτερου γραφείου δεν συγκρίθηκαν με εκείνα των λοιπών υπαλλήλων, συμπεριλαμβανομένου του προσφεύγοντος.

Επιπλέον, ο προσφεύγων προβάλλει έναν δεύτερο λόγο ακυρώσεως, που αντλείται από την προβαλλόμενη παράβαση του άρθρου 4.2 της αποφάσεως της Επιτροπής της 19ης Ιουλίου 1988. Στο πλαίσιο αυτό, ο προσφεύγων προβάλλει ότι οι επίμαχες προαγωγές έλαβαν χώρα χωρίς προηγούμενη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής διορισμών και ότι ο πίνακας των πλέον αξίων υπαλλήλων έπρεπε να περιλαμβάνει αριθμό ονομάτων υπαλλήλων που να υπερβαίνει κατά 50 % τις δυνατότητες προαγωγής και όχι, όπως εν προκειμένω, αριθμό ονομάτων ίσο προς τον αριθμό διαθέσιμων θέσεων.

Τέλος, ο προσφεύγων επικαλείται την παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

Προσφυγή της Elke Huober κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 29 Οκτωβρίου 2004

(Υπόθεση T-438/04)

(2005/C 6/87)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Elke Huober, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis και Etienne Marchal, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 29 Οκτωβρίου 2004, προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου να μη χορηγήσει στην προσφεύγουσα το ευεργέτημα του επιδόματος αποδημίας και των παρεπομένων δικαιωμάτων από 1ης Σεπτεμβρίου 2003, ημερομηνία αναλήψεως των καθηκόντων της·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Πριν αναλάβει υπηρεσία στο Συμβούλιο, η προσφεύγουσα υπηρέτουσε στο γραφείο ενημερώσεως του ομόσπονδου κράτους της Βάδης-Βυτεμβέργης στις Βρυξέλλες. Με την παρούσα προσφυγή αμφισβητεί τη νομιμότητα της αποφάσεως να μη της χορηγηθεί το ευεργέτημα του επιδόματος αποδημίας.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθόσον το Συμβούλιο έκρινε ότι δεν εμπίπτει στην κατάσταση του ευρισκομένου στην υπηρεσία άλλου κράτους. Η προσφεύγουσα προβάλλει, επίσης, παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Προσφυγή του Jean Claude Heyraud κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 2 Νοεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-441/04)

(2005/C 6/88)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Jean Claude Heyraud, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean Noël Louis και Etienne Marchal, με τόπο επιδόσεως στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 2 Νοεμβρίου 2004, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής περί καταρτίσεως πίνακα των προαχθέντων στον βαθμό Α3 υπαλλήλων όσον αφορά τη δεύτερη σειρά, για με το έτος προαγωγών 2003 και περί απορρίψεως της υποψηφιότητάς του προσφεύγοντος,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Ο προσφεύγων στην υπό κρίση υπόθεση, υπάλληλος βαθμού Α4, προσβάλλει την άρνηση της ΑΔΑ να τον προαγάγει στον ανώτερο βαθμό όσον αφορά το έτος προαγωγών σχετικά με τη δεύτερη σειρά 2003.

Προς στήριξη των ισχυρισμών του, ο προσφεύγων επικαλείται παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ καθώς και προσβολή της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Συναφώς, διευκρινίζει ότι η Επιτροπή προέβη σε «τυποποίηση των μονάδων αξιολογήσεως» που είχαν χορηγηθεί από τις γενικές διευθύνσεις στους προακτέους υπαλλήλους του ενδιάμεσου πλαισίου του βαθμού Α4 προκειμένου να προβεί σε συγκριτική εξέταση των προσόντων όπως επιβάλλεται από τον ΚΥΚ. Ο τυποποιημένος βαθμός καθορίζεται σε σχέση με τον μέσο όρο των μονάδων αξιολογήσεως που έχουν χορηγηθεί στους υπαλλήλους βαθμού Α4 που είναι επιλέξιμοι για προαγωγή στον βαθμό Α3 όσον αφορά τη δεύτερη σειρά.

Η χρησιμοποιηθείσα από την Επιτροπή μέθοδος είναι κατάλληλη μόνο στο μέτρο που ο υπολογισμός του μέσου όρου γίνεται βάσει επαρκούς αριθμού επιλεξιμών υπαλλήλων. Όμως, δεδομένου ότι ο προσφεύγων ήταν ο μόνος υπάλληλος βαθμού Α4 της υπηρεσίας του που ήταν επιλέξιμος για προαγωγή όσον αφορά τη δεύτερη σειρά σχετικά με το έτος προαγωγών 2003, του χορηγήθηκε ο τυποποιημένος βαθμός του 20 και τούτο ανεξαρτήτως των προσόντων του και ασχέτως των ειδικών κριτηρίων που χρησιμοποιούνται από την υπηρεσία του για τον καθορισμό των μονάδων αξιολογήσεως.

Προσφυγή της Andrea Walderdorff κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 5 Νοεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-442/04)

(2005/C 6/89)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η γαλλική)

Η Andrea Walderdorff, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Lucas Vogel, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 5 Νοεμβρίου 2004, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ, της 19ης Ιουλίου 2004, με την οποία απορρίφθηκε η από 26 Φεβρουαρίου 2004 διοικητική ένστασή της, με την οποία προσέβαλε την απόφαση περί μη προαγωγής της από τον βαθμό Α5 στον βαθμό Α4, όσον αφορά το έτος προαγωγών 2003·
- στο μέτρο που παρίσταται ανάγκη, να ακυρώσει επίσης την αρχική απόφαση της ΑΔΑ, του Νοεμβρίου 2003, με την οποία η προσφεύγουσα δεν προήχθη από τον βαθμό Α5 στον βαθμό Α4, όσον αφορά το έτος προαγωγών 2003·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι όμοια με τα προβληθέντα στην υπόθεση T-432/04.

Προσφυγή της Danish Management A/S κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 2 Δεκεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-463/04)

(2005/C 6/90)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Danish Management A/S, Viby J, Δανία, εκπροσωπούμενη από τους C. Kennedy-Loest και C. Thomas, Solicitors, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 2 Δεκεμβρίου 2004, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις της Επιτροπής της 18ης Νοεμβρίου 2004 και της 30ής Νοεμβρίου 2004 με τις οποίες απορρίφθηκε η προσφορά που είχε υποβληθεί από την προσφεύγουσα στο πλαίσιο σχετικής διαδικασίας προσφορών για σύναψη συμβάσεως παροχής υπηρεσιών όσον αφορά σύστημα παρακολούθησης της εφαρμογής σχεδίων και προγραμμάτων εξωτερικής συνεργασίας χρηματοδοτούμενων από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα — παρτίδα 2: ΑΚΕ, Νότιος Αφρική και Κούβα — Ευρωπαϊκή Αρωγή 119453/C/SV/Multi·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Νομικοί ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προσφεύγουσα υπέβαλε προσφορά όσον αφορά τη σύναψη συμβάσεως παροχής υπηρεσιών σχετικά με σύστημα παρακολούθησης της εφαρμογής σχεδίων και προγραμμάτων εξωτερικής συνεργασίας χρηματοδοτούμενων από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα — παρτίδα αριθ. 2 καλύπτουσα ΑΚΕ, Νότιο Αφρική και Κούβα, που δημοσιεύθηκε στις 26 Μαΐου 2004 ⁽¹⁾.

Η Επιτροπή απέρριψε την προσφορά με απόφαση της 18ης Νοεμβρίου 2004 για τον λόγο ότι υφίστατο διαφορά μεταξύ της οικονομικής προσφοράς των προσφερόντων και της τεχνικής προσφοράς ως προς τον αριθμό των απαιτούμενων ανδρών/ημερών. Η Επιτροπή επιβεβαίωσε την απόφασή της με έγγραφο της 30ής Νοεμβρίου 2004.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση της Επιτροπής στηρίζεται σε πραγματική πλάνη εφόσον, κατ' αυτήν, δεν υφίστατο τέτοια διαφορά μεταξύ των δύο μερών της προσφοράς των εταιριών.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή όφειλε να επιδιώξει να διασαφηνίσει την προβαλλόμενη διαφορά και ότι μη πράττοντας έτσι πριν από την απόρριψη της προσφοράς των προσφερόντων, προέβη σε δυσανάλογη ενέργεια, παραλείποντας να ενεργήσει με την οφειλόμενη επιμέλεια, παραβαίνοντας έτσι το καθήκον της μέριμνας.

⁽¹⁾ EE S 102-081573

Προσφυγή της Impraλα κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 3 Δεκεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-464/04)

(2005/C 6/91)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Impraλα, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους S. Crosby και J. Golding, solicitors, άσκησε στις 3 Δεκεμβρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση της Επιτροπής της 19ης Ιουλίου 2004 στην υπόθεση COMP/M.3333 Sony/BMG

- επικουρικός, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον αφορά ένα ή όλα τα κατωτέρω σημεία:
 - συλλογική δεσπόζουσα θέση στην αγορά των αδειών μεταδόσεως μουσικών έργων μέσω διαδικτύου·
 - ατομική δεσπόζουσα θέση στις αγορές της διανομής μουσικών έργων μέσω διαδικτύου·
 - συντονισμός των δραστηριοτήτων εκάστου των εμπλεκόμενων μερών στον τομέα της εκδόσεως μουσικών έργων·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η προσφεύγουσα είναι διεθνής ένωση που έχει ως αντικείμενο την προώθηση των γενικών συμφερόντων των μελών της, ανεξαρτήτων εταιριών μουσικής παραγωγής. Ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία εγκρίθηκε η συγχώνευση μεταξύ των παγκοσμίων δραστηριοτήτων της Bertelsmann AG και της Sony Corporation of America στον τομέα της ηχογραφημένης μουσικής.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, επιτρέποντας την πράξη συγκεντρώσεως, παρέβη το

άρθρο 253 ΕΚ, το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ, τον κανονισμό 4064/89 ⁽¹⁾ καθώς και τις διατάξεις που έχουν εκδοθεί για την εφαρμογή τους. Επιπλέον, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως:

- θεωρώντας ότι δεν υπήρχε συλλογική δεσπόζουσα θέση στην αγορά της ηχογραφημένης μουσικής πριν από τη συγχώνευση·
- θεωρώντας ότι η συγχώνευση δεν θα ενίσχυε τη συλλογική δεσπόζουσα θέση που υπήρχε στην αγορά·
- θεωρώντας ότι η συγχώνευση δεν θα δημιουργούσε συλλογική δεσπόζουσα θέση στην αγορά της ηχογραφημένης μουσικής, στην αγορά των αδειών μεταδόσεως μουσικών έργων μέσω διαδικτύου ή στην αγορά της διανομής μουσικών έργων μέσω διαδικτύου·
- θεωρώντας ότι η συγχώνευση δεν θα οδηγούσε στον συντονισμό των δραστηριοτήτων εκάστου των εμπλεκόμενων μερών στον τομέα της εκδόσεως μουσικών έργων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 395, σ. 1.

III

(Πληροφορίες)

(2005/C 6/92)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 314 της 18.12.2004

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 300 της 4.12.2004

EE C 273 της 6.11.2004

EE C 262 της 23.10.2004

EE C 251 της 9.10.2004

EE C 239 της 25.9.2004

EE C 228 της 11.9.2004

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
